

TÜRK EĞİTİM-SEN

**2. OLAĞAN
MERKEZ GENEL KURULU**
5-6 ŞUBAT 2005 BÜYÜK ANADOLU OTELİ-ANKARA

TEMMUZ 2005

TÜRK EĞİTİM-SEN

2. OLAĞAN MERKEZ GENEL KURULU

5-6 ŞUBAT 2005 BÜYÜK ANADOLU OTELİ-ANKARA

05 ŞUBAT 2005 CUMARTESİ

SUNUM – Sayın Genel Başkanım, eğitim çalışanlarının gerçek ve güçlü temsilcisi Türk Eğitim-Sen'in kıymetli delegeleri, kutsal mücadelemizin uç beyleri, çok değerli şube başkanlarımız, sayın basın mensupları ve değerli misafirler sendikamızın İkinci Olağan Merkez Genel Kuruluna hoş geldiniz diyor; Genel Kurulumuzun sendikamıza, eğitim çalışanlarına ve ülkemizin mutlu yarınlarına vesile olmasını temenni ediyoruz. (Alkışlar)

Sayın delegeler, şimdi iki gün sürecek olan Genel Kurulumuzun programını arz ediyorum.

05 Şubat Cumartesi günü saat 10.30'da başlayan Genel Kurul açılış oturumunda saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nı takiben divanın oluşumu ve ardından konuşmalar olacak. Saat 12.00-13.30 arasındaki öğle yemeği arasından sonra 13.30'da ikinci oturum başlayacak. İkinci oturum Merkez Yönetim Kurulu raporunun okunması, görüşülmesi ve ibrası ile başlayacak. Ardından Mali Raporun okunması, görüşülmesi ve ibrası, Tahmini Bütçenin okunması, görüşülmesi ve kabulü, Merkez Denetleme Kurulu raporunun okunması, görüşülmesi ve ibrası, Merkez Disiplin Kurulu kararlarının görüşülerek karara bağlanması ve tüzük değişikliği ile ilgili önerilerin görüşülmesi ile son bulacak. Saat 19.00'da ise akşam yemeğimiz başlayacak.

Kongre divanının oluşturulması için sayın delegelerden tekliflerini bekliyoruz. Divan için bir teklif verilmiştir.

(Konuyla ilgili teklif okundu)

Teklif edenler; Şuayip Özcan, Yaşar Yeniçerioğlu, Ali Ünalın, Vedat Pürçek, Ahmet Şenses, Şemsettin Ağar, Rıdvan Naci Devli, Kazım Sarnık, Kudbettin Yıldız, Sadi Eriş, Tanfer Ata, Mehmet Arıca, Ahmet Erol İnceoğlu, Mustafa Kızıklı, Salih Alemdar, Rıfat Çelik, İsmail Koncuk, Selamet Yıldırım, Erol Avcı, Sedat Salyancı, Murat Yılmaz, Sami Özdemir, Enver Demir, Çetin Elmas, Kamil Köse, Kadir Arıcı, Sevgi Yalav, Selçuk Türkoğlu, Ali Yazıcı, Mahmut Alparlan, Mustafa Gökhan, Coşkun Dilber, Musa Akkaş, Hamdi Koçak, Seyit Ali Kaplan, Hanefi Bostan, Talip Geylan.

Oylamaya sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir. (Alkışlar)

Genel kurulumuzun bundan sonraki çalışmalarını yönetmek üzere Ankara delegesi Prof. Dr. Çetin Elmas, Zonguldak delegesi Salih Alemdar ve Elazığ delegesi M. Şerif Arıca'yı divan heyeti olarak yerlerine davet ediyoruz.

ÇETİN ELMAS (Divan Başkanı) – EĞİTİMDİR ki, bir milleti ya hür, bağımsız, şanlı, yüksek bir topluluk halinde yaşatır ya da milleti esaret ve sefaletle terk eder.

Sayın Genel Başkan, değerli konuklar, Türkiye'nin dört bir yanından bu çetin kış şartlarında kar kış dinlemeden yollara düşen, kurultaya katılan değerli delegeler, Türk Eğitim-Sen'in değerli kurucuları, yöneticileri, basınımızın çok kıymetli temsilcileri, Türk Eğitim-Sen'in İkinci Olağan Kurultayına hoş geldiniz, şeref verdiniz. (Alkışlar)

Türkiye'mizin yangın yerine dönüştüğü bugünlerde yaptığımız bu kurultayın divan başkanlığına, beni layık gördüğünüzden dolayı hepimize teşekkür eder, sevgilerimi ve saygılarımı sunarım. (Alkışlar)

Bilindiği gibi her platformda ve her ortamda ülkenin kalkınmasından, gelişmesinden, çağı yakalamasından, gelişmiş ülkeler seviyesine çıkmasından söz ediyoruz. Soruyorum size her yıl nüfusumuzun %2'sine bile yüksek öğrenim imkanı sağlayamayan bir ülkenin kalkınması, gelişmesi mümkün mü; elbette değil. Kalkınmak isteyen bir ülke eğitimi sorun olarak görmemeli, kalkınmanın çözümü olarak değerlendirmelidir. Bunu çözemeyen siyasi iktidarlar, ülkenin yarını ile ilgili insanımıza ne söz verebilir? Bir söz verse dahi millet bunu ciddiye alır mı? Tarihini bilen, kültürünü özümsemiş, çağdaş gelişmelere açık, hür düşünceli, dilini, kültürünü, örf ve ananesini bilen imanlı, üretken nesiller yetiştirilmelidir. Eğitimde emeği geçen öğretmenlerimizin emeklerinin karşılığı olan gerçek ücret politikaları uygulanmalıdır. Öğretmenlerin ikinci bir işte çalışmak zorunda bırakılmasına sebep olan ayıp ortadan kaldırılmalıdır. Üniversiteye girişte ortaya çıkan yığılmalara çözüm getirilmeli ve üniversite eğitimi ve öğretiminin dünya standartlarına çıkarılması sağlanmalıdır. Peki, bakanlık bu konuda ne yapıyor? Bakınız, Eğitim Bakanı Sayın Hüseyin Çelik bugünlerde çok hüznü; Fener Rum Lisesi'nde törene katılıyor, Yunan Eğitim Bakanı'nın huzurunda Türkiye'de yaşayan Rumların sayısının azalmasının son derece hüznü verici olduğunu söylüyor. Sayın bakan, Rumlara hüznülediğiniz kadar başında bulunduğunuz bakanlığın çalışanlarının haline hüznülenin. (Alkışlar) Çocuklarımızın iyi eğitilmediğine hüznülenin. Kısaca; yapmadığınız yapmanız gereken görevleri yapmadığınız için hüznülenin. Yine o toplantıda Yunan bakana, Ruhban okulunun Ekim, 2005 tarihine kadar açılacağı sözü verildi. "Bu konuda hükümet gayret içindedir" diyor; fakat, hükümetin İslâmiyet'in öğretilmesinde göstermediği bu gayreti Ruhban okulunda göstermesi çok dikkat çekicidir. Peki, eğitimin

düzeltilmesi için gayret göstermeyenler ekonominin düzelmesi için mi gayret gösterecekler; hiç sanmıyorum.

Bugün yeni doğan bebek de dahil milletimizin tümü borçludur. İşsizlik her geçen gün artmakta ve her gün yeni işyerleri kapanarak işsizler ordusuna yeni neferler katılmaktadır. İşsizlik sadece ekmeğini kazanamamak değildir. İşsizlik şerefli Türk insanının onurunun kırılmasıdır, rencide edilmesidir. Ailesine, çocuklarına karşı ezik kalmasıdır. Tarımda yıllardan beri kendi kendine yetebilen ender ülkelerden biri olan Türkiye, yanlış politikalarla bugün yabancı ülkelere muhtaç duruma gelmiştir. Bugün ne yazık ki ülkemizde sosyal güvenlik sistemi çökmüştür ve sosyal adalet sağlanamamaktadır. Emekli, dul ve yetimimizi ezen, yaşlı insanları maaş kuyruklarında öldüren beceriksizleri kınıyorum. Milletimizin her ferdi için sosyal adalet sağlanması, adil gelir bölüşümü çok önemlidir. Ülkemizde yaşayan her insana “iyi ki Türk vatandaşım, iyi ki Türkiye’de yaşıyorum” dedirten bir sosyal düzen kurulmalıdır. Batılı ülkelerin insan hakları adına Türkiye’deki bölücü teröre ortam yaratması hiçbir şekilde kabul edilemez. Geçen yirmi yıl süresince batılıların beslemesi kanlı terör örgütü binlerce masum insanı, kadın, çocuk, genç, yaşlı demeden; planlı, programlı olarak katletmiştir. Bu terör örgütü Türkiye’nin bölünmez bütünlüğünü ve bağımsızlığını yıkmayı hedeflemektedir. Ne demokrasi, ne de fikir özgürlüğü adına bu hain amaç ve saldırılar hoş görülemez, affedilemez. (Alkışlar)

Değerli konuklar, bu ülkeye yapılabilecek en büyük kötülük etnik, mezhep ve her türlü ayrımcılıktır. Her türlü bölücülüğe karşıyız. Bu anlamda birtakım çevrelerin kitleleri, müslüman,-müslüman değil; alevi-sünni; laik-anti laik ayrımcılığını da şiddetle reddediyoruz. (Alkışlar)

AB’nin tam üyelik konusunda ortaya koyduğu yaklaşım kabul edilebilir gibi değildir. AB Türkiye’den akıl almaz isteklerde bulunmaktadır; ama, bugün iş bilmez, deneyimsiz, ilgisiz yöneticiler AB’nin kapısında yalvarır konuma gelmişlerdir. “Şunu da yaparız, bunu da yaparız” demeçleri vermektedirler. Gümrük birliğine girişte tam bir teslimiyet içinde bulunmamızın ekonomimizi sarstığı, dış ticaret dengelerimizi altüst ettiği açıkça görülmektedir. Bu milleti temsil eden bir hükümetin kendi devletinin, kendi milletinin şeref ve haysiyetini bu derece rencide etmeye hiçbir şekilde hakkı yoktur. AB yalanlarıyla milletimizi kandıranlara, Kıbrıs’ı bir yük olarak görenlere, Türk Milletini Hıristiyanlaştırmak isteyenlere göz yumanlara, Türk askerini Kıbrıs sorununun ana kaynağı gibi gösteren Rum-Yunan ağzıyla konuşanlara, tarih kitaplarımızı değiştirerek millî kimliğimiz ve millî tarihimizden bizi soyutlamak isteyenlere, bizlerin sesini kısmaya çalışanlara hatırlatmak isterim ki; şimdi beni ezenler beni bilir de deli huyumu bilmez. Çin’de kırk bir çeri ile ihtilal

yapan kimdi? Yedi düvele karşı sel olup akan kimdi? Peki, o yenilmez kan hangi bedendekiydi; şükür ki, bende Rabbim. (Alkışlar)

Değerli konuklar, her yerde her platformda her ilişkide tek önceliğimiz Türk Devletinin, Türk Milletinin yüce menfaatlerini ve itibarını korumak olmalıdır. Bu düşüncelerle kurultayımızın hayırlara vesile olmasını Yüce Allah'tan diler, saygılar sunarım.

Efendim, kurultayımızı şereflendiren, onurlandıran değerli misafirlerimizi takdim etmek istiyorum. MHP Genel Başkan Yardımcısı Sayın Mehmet Ekici (Alkışlar), Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı Sayın Bircan Akyıldız (Alkışlar), Türk Büro-Sen Genel Başkanı Sayın Fahrettin Yokuş, Türk Diyanet Vakıf-Sen Genel Başkanı Sayın Bilal Eser (Alkışlar), Türk Haber-Sen Genel Başkanı Sayın İsmail Karadavut (Alkışlar), Türk Kültür Sanat-Sen Genel Başkanı Sayın Hasan Hüseyin Yılmaz (Alkışlar), KÖKSAV Başkanı Sayın Prof. Dr. Cihat Özönder (Alkışlar). Hoş geldiniz. Şeref verdiniz.

Değerli delegeler gündemimiz, bildiğiniz gibi gazetede yayınlanmıştı. Ben gündemimizi okuyup oylarınıza sunmak istiyorum.

Bugün, 05 Şubat 2005 Cumartesi tarihinde;

1. Açılış icra edildi,
2. Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın okunması icra edildi.
3. Divanın oluşması bitirildi.
4. Konuşmalar
5. Merkez Yönetim Kurulu raporunun okunması, görüşülmesi ve ibrası
6. Mali raporun okunması, görüşülmesi ve ibrası
7. Tahmini bütçenin okunması, görüşülmesi, kabulü
8. Merkez denetleme kurulu raporunun okunması, görüşülmesi ve ibrası
9. Merkez disiplin kurulu kararlarının görüşülmesi ve karara bağlanması
10. Tüzük değişikliği ile ilgili önergelerin görüşülmesi.

06 Şubat 2005 Pazar günü, için;

11. Zorunlu organlar, merkez yönetim, Denetleme ve Disiplin Kurulu ile üst kurul delegelerinin seçimi.
12. Dilek ve istekler
13. Kapanış.

Gündemi oylarınıza sunuyorum. Kabul edenler, etmeyenler?

OTURUM BAŞKANI – Bir önerge vardır okutuyorum:

“Türk Eğitim-Sen İkinci Olağan Genel Kurul Divan Başkanlığına;

Türk Eğitim-Sen İkinci Olağan Genel Kurulu gündemine genel başkan adayları konuşmaları diye bir maddenin eklenmesini arz ve teklif ederim.

Ali Karadeniz.”

Değerli arkadaşlar, bir önerge daha var.

“Türk Eğitim-Sen ikinci olağan genel kurulunda genel başkan adayı olmam sebebiyle gündemin dördüncü maddesindeki konuşmalar bölümünde söz almak istiyorum.

Gereğini arz ederim. Ali Karadeniz”

Değerli arkadaşlar, gündemi okudum. Burada genel başkan adayı olacak arkadaşlarımıza ve elbette ki delegelerimize söz hakkı vereceğiz; ancak, ben gazetede yayınlanmış gündemi okuyorum. Onlara da elbette fırsat verilecektir.

Gündemi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler...(Karşılıklı konuşmalar)

OTURUM BAŞKANI – Sayın Karadeniz, konuşmak istiyorsunuz. Size konuşma hakkı elbette ki vereceğiz. Şimdi biz burada Türk Eğitim-Sen’in el birliğiyle iyi bir duruma gelmesini istiyoruz. Elbette ki, demokratik ortamın sağlanmasını da istiyoruz. Bunun için aday olan bütün arkadaşlarımıza bu fırsatı vereceğiz. Onun için gündemde bir değişiklik yapmaya gerek yoktur. Hatta gündemde genel başkanın konuşmasına dair bile bir madde yok. Dolayısıyla size fırsat vereceğiz. Bütün fikirlerinizi açıklayabileceksiniz. (Alkışlar)

Değerli arkadaşlar, iki gün bol bol zamanımız var. İsteyen arkadaşlarımız konuşabilir. Bütün fikirlerini burada arkadaşlarımıza aktarabilir. Bu konuda herhangi bir tereddüde mahal yoktur. Önerge gelmiştir. Ben tekrar gündemi onaylatmak, bilgilerinize sunmak istiyorum.

Gündemin onaylanması için kabul diyenler işaret buyursunlar, lütfen... Teşekkür ederim. Reddedenler işaret buyursunlar, lütfen. Gündemimiz yayında ilan edildiği şekilde kabul edilmiştir. Şimdi gündemimizin dördüncü maddesi olan konuşmalar bölümüne geçiyoruz.

Değerli arkadaşlar, geçen üç yıllık süre boyunca ve esasında Türk Eğitim-Sen’in kurulduğu tarih 1992’den beri eğitim camiasına büyük hizmetleri geçmiş, teşkilatlanmasını sağlamış ve o gün bugündür dur durak bilmeden Anadolu’nun yollarına düşen ve bugün halen genel başkanımız olan Sayın Şuayip Özcan’ı üç yıllık değerlendirmesini yapmak üzere kürsüye davet etmek istiyorum. Buyurun Sayın Genel Başkan.(Alkışlar)

ŞUAYİP ÖZCAN –

Sayın Divan,

Sayın Konuklar,

Sayın Basın Mensupları,

Kutsal Hareketimizin uç beyleri; emektar, mücadelecı, yılmaz dava adamları muhterem şube başkanlarım,

Eğitim çalışanlarının ve yüce Türk Milletinin güvencesi ve umudu olan Türk Eğitim-Sen'in, en üst karar mercii Merkez genel kurulumuzun çok muhterem delegeleri,

Modern sendikacılığın öncüsü, örnek sivil toplum kuruluşu ve Türk memurunun parlayan ışığı sendikamızın, 2. Olağan Merkez Genel Kuruluna hoş geldiniz diyor; cümlelerinizi sevgi, saygı ve muhabbetle selamlıyorum.

Başöğretmen Atatürk başta olmak üzere; bu toprakları gönülleriyle, fikirleriyle ve idealleriyle ilmek ilmek dokuyarak vatan yapan; hiç ölmek üzere sonsuzluk şerbetini içerek ebediyete uçan şehit öğretmenlerimizi minnet, şükran ve dualarla yad ediyorum.

Gönülden inanıyorum ki; bu kongremiz, bu toyumuz, bu düğünümüz; gücümüze güç, şevkimize şevk, azmimize azim katacak; sevenlerimizi sevindirecek, sevmeyenlerimizi düşündürecektir.

Ümit, inanç ve kararlılıkla girdiğimiz bu salondan; aynı kararlılıkla, birlik ve beraberlik içerisinde kol kola çıkacağız.

Ve, on üç yıldır durmadan, yorulmadan, bıkmadan yürüdüğümüz hedefimize; daha hızlı, daha hızlı, daha hızlı koşacağız!

Değerli Yol Arkadaşlarım,

Bin bir güçlüğe rağmen, bir çoklarının bizleri maceraperestlikle itham ettiği, horladığı günlerde fedakar ve ihlaslı gayretlerimizle kurmuş olduğumuz sendikamız; bugün artık bizi ve dostlarımızı gururlandıran, düşmanlarımızı ürküten güçlü bir kuruluş haline gelmiştir. Türk Eğitim-Sen, yalnız eğitim çalışanlarının güvenle yaklaştıkları bir sendika olmaktan ziyade, bu güzel ülkenin insanların güvencesi ve bir milli refleks platformu olmuştur. İşte bu güç, sizin eserinizdir. Bu güç; gece gündüz demeden, kar kış demeden, yorulmak yılmak bilmeden emeğini ve kalbini bu harekete vakfeden Türk Eğitim-Sen'in şerefli mensuplarıdır.

Horlanıp, dışlanmanın ve keyfi uygulamaların son bulmasını arzulayan, ancak örgütlü bir mücadeleyle sorunların çözümlenebileceğini bilen; iman edencesine vatanını ve milletini seven ve ecdadımızın bizlere bıraktıklarını kutsal bir miras kabul ederek sahiplenen eğitim çalışanları, üye olarak sendikamıza güç vermişlerdir.

Eğitim çalışanlarının güven ve sempatisine mahzar olan Türk Eğitim-Sen, ülkemizi ve toplumumuzu ilgilendiren gelişmeler karşısında da taraf olmayı bir görev kabul ederek; milletimizin sesi olmaya her zaman gayret göstermiştir. Tarihinin belki de en dar geçitlerinden birinden geçen ülkemizde; maalesef bir takım kişiler, kurumlar ve oluşumlar egemen güçlerin borusunu öttürür olmuş, payandası haline gelmiştir. Memleketin kaleleri, uluslar arası merkezlerin ve işbirlikçilerinin kontrolüne girmiş durumdadır. Sanal cennet tablolarıyla insanımız adeta narkoza tabi tutulmuş, gelişmeler karşısında tepkisini dile getiremez olmuştur. İşte böylesine bir ortamda Türk Eğitim-Sen mensupları tarihi bir görevi üstlenmiş, irfanına her zaman güvendiğimiz insanımıza vasıflarını hatırlatmaya, uyandırmaya ve milli direnci canlandırmaya gayret göstermiştir.

Bu kutsal harekete omuz veren bütün arkadaşlarımıza huzurlarınızda teşekkürü bir borç kabul ediyorum. Yürekten inanıyorum ki; tarih sizlerden övgüyle söz edecek, gelecek nesillerimiz sizleri minnetle yad edecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Takdir edersiniz ki, bir toplumun top yekün kalkınmasının ön şartlarının başında; iyi yetişmiş bireylerin, o toplumda ekseriyeti oluşturmasına bağlıdır. Egemenliğin, gücün, var olmanın, fiziki ve fikri bağımsızlığın bilgiyle sağlandığı zamanımızda, en hayati mesele eğitimidir. İnsanlarımızın; sağlam karakterli, şahsiyet sahibi, milli değerlerine ve geçmişine sahip, çağın gerektirdiği gibi ülkesini ve dünyayı okuyabilen, teknolojiyi üreten ve kullanabilen bireyler olarak yetiştirilmeleri ana esas olmalıdır. Bu da ancak, içeriği ve hedefleri bakımından milli, yöntemi ve araçları açısından bilimsel bir eğitim sistemiyle mümkün olabilecektir.

Eğitmciler, böylesine önemli bir görevi yerine getirmekle yükümlü olan kişilerdir. Dolayısıyla bu kişilerin de yukarıda ifade etmeye çalıştığım vasıflarla donanmış olmaları gerekmektedir. Eğitimci, geçmiş ve gelecek arasındaki örgüyü kurabilen, çağın gereklilikleri doğrultusunda kendisini sürekli geliştiren, tarihi deneyimlere vakıf olan ve bunları aktarabilen kişi olmalıdır. Aynı zamanda eğitimci; geleceği okuyabilen, insanını ve ülkesini seven elit bir grubun mensubu olmalıdır.

İşte değerli arkadaşlarım, Türk Eğitim-Sen mensupları, bu vasıflara sahip ve bunları yaşam tarzları olarak kabul edenlerin sendikasıdır. Bizleri “Diğerlerinden” farklı kılan da bu özelliklerimizdir.

Değerli Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi Başöğretmen Atatürk; muasır medeniyeti, genç cumhuriyetin önüne hedef olarak koymuş ve bunun için de eğitimi öngörmüştü. Büyük Lider, ülkenin o zamanki kısıtlı kaynaklarını ve imkanlarını bu hedef için seferber etmişti. Ancak Atatürk sonrası iş başına gelen iktidar sahipleriye Türk eğitim sistemini yap boz tahtasına çevirmiş, her hükümet ve hatta her bakan değişikliğinde milli eğitim politikası değişmiş, eğitim hiç bir zaman bir “Devlet Politikası” olarak yürütülemedi.

Nitekim, yaklaşık üç yıldır iktidarda bulunan AKP hükümeti döneminde de durum değişmemiştir. Mevcut hükümet ve bakan da ülkenin ihtiyaçları ve bilimsel ölçütleri bir yana bırakarak, siyasi kaygılarla icraatta bulunmayı sürdürmüştür. Bu üç yılda da ne yazık ki, eğitim alanında ihtiyaç ve beklentileri karşılayabilecek politikalar üretilmemiştir. İcraat adına yapılan tek şey, kamuoyunda tartışma yaratacak konuları gündeme getirerek gündemi gereksiz yere işgal etmek olmuştur. Sorunların çözümü için gerçekçi yaklaşımlar ortaya konulması gerekirken, 59. hükümet de kendinden öncekilerin yaptığı gibi tribünlere oynamayı tercih etmiştir. Dolayısıyla eğitimin ve eğitim çalışanlarının sıkıntıları artarak devam etmektedir.

Eğitim hayatımızın yıllardır dağ gibi biriken ve son dönemde de artarak devam eden belli başlı sorunlarına müsaadenizle kısaca değinmek istiyorum:

Eğitim hayatımızın en büyük sorunlarının başında, eğitime ayrılan bütçenin yetersizliği gelmektedir. Oysa ki, eğitimin ve eğitim çalışanlarının mevcut sıkıntılarının

çözümünün ön koşullarının başında ekonomik imkanların artırılması gelmektedir. Çünkü yeterli alt yapıdan yoksun açılımların netice vermeyeceğini defalarca tecrübe etmiş buluyoruz. Ülke kaynaklarının verimli kullanılması durumunda bu hususun halledilmesi kolaylaşacaktır. Milli Eğitim Bakanlığının resmi söylemine göre; ilköğretim ve liselerde 30 kişilik sınıflarda tam gün eğitim yapılabilmesi için 96 bin dersliğe, 110 bin öğretmene ihtiyaç bulunduğu belirtmiştir. Ayrıca derslik açığını gidermek için ayrılan miktar ise, 10 katrilyon 263 milyar liradır. Oysa 2005 bütçesinden Milli Eğitim Bakanlığına 14.8 katrilyon lira ayrılmıştır. Yani eğitime ayrılan bütçenin tamamına yakını ancak derslik açığını kapatabilmektedir. Eğitimimizin sıra dağlar gibi duran onca sıkıntısına çözüm bulabilmekse yine mümkün olmayacaktır.

Ücretlerimizin düşüklüğüse bir diğer önemli problemdir. Eğitim çalışanlarının ücretleri batıdaki emsalleri ile mukayese dahi edilemeyecek derecede düşüktür. Hatta gelişmekte olan Tunus, Şili, Filipinler gibi ülkelerde bile ücretler ülkemizdekinden daha fazladır. Böyle bir durumda çalışanların kendilerini geliştirmelerini ve verimli çalışmalarını düşünmek bile mümkün değildir. Eğitim çalışanlarını geçim telaşından kurtarmadan, motivasyonlarını sağlamak ve verimli bir eğitim ortamını oluşturmak imkansızdır. Çünkü eğitim sisteminin asli unsuru ve uygulayıcısı çalışanlardır.

Ülkemizde okul sayısı da çok yetersizdir. Sınıf başına düşen öğrenci sayısı itibariyle ülkemiz, girmeye çalıştığımız AB ülkelerinin çok gerisindedir. Bu oran ülkemizde 35.3 iken; Avusturya'da 20.0, Fransa'da 22.3, Lüksemburg'ta 15.6, İspanya'da 19.4, Çek Cumhuriyeti'nde 21.3'tür. Ayrıca 1000 öğrenciye düşen öğretmen sayısı ülkemizde 38.4 iken; Avusturya'da 88.7, Yunanistan'da 94.6, Lüksemburg'ta 97.9, İzlanda'da 89.7'dir. Okullarda fiziki mekanlar yetersizken, derslik açığı yaklaşık 100 bin, öğretmen açığı yaklaşık 200 bin iken; kimi bölgelerimizde sınıflarda 70-80 öğrenci eğitim-öğretim görürken, taşınmalı eğitimin sıkıntıları hala devam ederken, laboratuvarlar günün koşullarına uyarlanamamışken; toplumumuz, hükümetin sunmaya çalıştığı sahte cennet tablosu ile oyalanmaktadır.

Müfredat programının sıkıntılarını çeken ve bir kısım değişikliklerin zorunlu olduğunu en iyi bilen eğitim çalışanlarıdır. MEB ise sistemin uygulayıcısı olan çalışanların ve onların temsilcisi sendikaların görüşlerini alma gereğini hissetmeden, masa başı kararlarıyla müfredatta değişikliğe gitmeyi tercih etti. Yeni müfredatın temelini; sistemimizin ihtiyaçları ve milli beklentiler yerine, AB'nin talepleri teşkil etmektedir. Bu anlayışla "Milli Eğitim", yerini küreselleşmenin getirdiği örüntülere bırakmaktadır. Ayrıca etnik farklılıklar ön plana çıkarılarak toplumu ayırıştırmaya yönelik unsurlara vurgu yapılmaktadır. Bunun yanı sıra ders kitaplarında çocukların kafasını karıştırıcı ifadeler ve minyatürler yer almaktadır. Yardımcı ders kitaplarındaysa, ülkemize ilişkin birçok yanlış bilgi olmasıyla birlikte Avrupa kimliği, Avrupa anlayışı, Avrupalı kaygıları birincil sırada yer almaktadır. Ders kitaplarını denetlemekten aciz bir görüntü sergileyen bakanlık, başta sendikamız olmak üzere yanlışlıkları ortaya koyanları ise idam sehпасına çıkarmaktadır.

Öğretmen alımlarında da büyük haksızlıklar yaşanıyor. Maliyeti düşürmeye ve devletin eğitim harcamalarını kısıtlamaya yönelik izlenen politikalar sonucunda üniversite mezunu olan herkes öğretmenlik yapabilir hale getirilmiştir. Bu uğurda okullara sözleşmeli ve vekil öğretmenler alınmakta, öğretmen açığı bu şekilde giderilmeye çalışılmaktadır. Bu uygulamanın bilinç altındaki asıl amacı ise bir sonraki aşama olan yerel yönetimlere ve çok uluslu şirketlere devirdir.

Öğretmenlik mesleğine özgü bir personel kanununun eksikliğini en çok yine öğretmenler hissetmektedir. Ancak 59. Hükümetin, çalışanların görüşünü almadan, tek yanlı kararlarla hazırladığı "Kademeli öğretmenlik" düzenlemesi bu ihtiyacı karşılamaktan çok uzaktır. Hatta bu düzenleme çalışma ortamındaki huzuru bozabilecek bir ayrımcılıktır. Bu durum öğretmen-idareci, öğretmen-öğrenci ve öğretmen-veli çatışmalarına neden olabilecektir. Ayrıca kontenjan sınırlaması, iktidar yanlısı kadrolaşmalara da imkan sağlayabilecektir. Aldığı maaşla zor geçinen eğitim çalışanları, yapılacak sınavı kazanabilmek için dersanelere akın edecek, böylece öğretmenler üzerinden yeni bir rant kapısı daha açılmış olacaktır.

Eğitim çalışanları bir bütündür. Eğitim hizmeti; idareci, öğretmen, memur ve hizmetlisiyle birlikte yürütülmektedir. Sendikamızın da defalarca gündeme getirdiği çalışanların sorunları her defasında MEB tarafından görmezden gelinmiştir. Kurumlardaki memur sayısının yetersizliği ve çalışma ortamlarındaki düzensizlikler devam etmektedir. Memur ve hizmetlilerin tahsillerine göre kadro intibakları yapılmamaktadır. Çalışma saatleri belirsizdir ve fazla mesai ücreti alamamaktadırlar. Ayrıca, özellikle hizmetlilerin belli bir görev tanımı yoktur. Eğitim çalışanları bir bütün olarak görülmelidir. Yetkililerin, pansuman tedavileri bir yana bırakıp, bütün çalışanların ihtiyaçlarının karşılanabileceği düzenlemeleri gerçekleştirmelerini umuyoruz.

Malumunuz olduğu üzere, yıllardır kanayan bir yara halini alan Meslek Lisesi mezunlarının üniversiteye girişlerinin önündeki engeller, politik manevralara malzeme yapılarak kangren haline getirilmiştir. Seçim öncesi verdiği sözleri yerine getirmeyen AKP Hükümeti, "*Dostlar alışverişte görsün* " misali "*Cumhurbaşkanı veto etse de kurtulsak*" arzusuyla baştan savma bir yasa hazırlamış ve neticede beklediği gibi konu rafa kaldırılmıştır. Oysa ki, tüm milli eğitim şuralarında alınan kararlar ve çağımızın beklentileri doğrultusunda mesleki eğitimin genel orta eğitime oranının artırılması gerekmektedir. Sanayideki ara eleman ihtiyacını karşılayabilmek ve mesleki yüksek öğretimin yeterli alt yapısını hazırlamak için bu bir zorunluluktur. Ancak gördüğümüz gibi diğer bir çok konuda olduğu gibi bu hususta da MEB geri adım atmaktan kaçınmamıştır.

Üniversiteler ve dolayısıyla YÖK; ne belli bir anlayışın-zümrenin derebeyliği, ne de siyasilerin elindeki politik bir oyuncaktır. Geçen bu dönemde YÖK ve üniversitelerin yeniden yapılandırılmasına dönük yaklaşımlara bu kaygılar egemen olmuştur. Oysa ki; üniversiteler bilim yuvasıdır, topluma ufuk gösteren ve yön veren kuruluşlardır. Üniversitelerde yapılacak her türlü değişiklik; bilimsel ölçütler çerçevesinde, ülkenin ihtiyaçları, üniversitelerin ve çalışanların beklentileri doğrultusunda yapılmalıdır.

Hükümetimizin politik manevraları bir yana bırakıp üniversite çalışanlarının, öğrencilerin ve çağın beklentileri doğrultusunda ihtiyaçları tespit etmesi ve gereğini yerine getirmesi ivedi bir zorunluluktur.

Değerli Arkadaşlarım,

Daha önce de belirttiğim gibi eğitim; bir ülkemizin gelişmesinin, birlik ve beraberliğimizin pekiştirilmesinin, milli hedeflerimizin oluşturabilmesinin; insanlarımızın sevinçte, tasada, duygu ve davranışlarda ortak payda da buluşabilmesinin aracıdır. İşte bu

gerçeği bilen düşmanlar ve ihanet odaklarının öncelikli hedeflerinin başında eğitim sistemimiz gelmektedir.

Bildiğiniz gibi hükümetin, ana dilde yayın ve ana dil öğretimini yasal güvenceye bağlamasıyla birlikte ülkemizde tehlikeli bir furya başlatılmış bulunmaktadır. Yüz yıllardır bu topraklarda birlikte yaşayan, “Bir” olan, et ve tırnak misali kaynaşan bu toplumun ihtiyaçları tespit edilmeden “Talimatlarla” bir takım uygulamalar hayata geçirilmiştir. Yaklaşık yirmi yıldır, kanlı katliam örgütünden duymaya alışkın olduğumuz talepler; son zamanlarda masumane kisvelere büründürülmüş halde kamuoyunun gündemine getirilmiştir. Güçlü bir uluslar arası lojistik desteğe sahip olan bu anlayış, hızlı bir şekilde toplumun hücrelerine sızmaktadır. Alenen AB'nin talepleri doğrultusunda uygulamaya geçirilen ana dilde yayın ve kurslarda ana dil öğretimi; bölücü cephe açısından bir sonraki aşama için önemli bir mevzii kazandırmıştır. Nitekim son zamanlarda AB'nin ve oradan güç alan unsurların ana dilde eğitim taleplerini yüksek sesle dillendiriyor olmaları bunun en bariz göstergesidir. Ayrıca bir sendika hakkında tüzüğünde ana dilde eğitimi savunduğu için açılan davanın zamanlaması da manidardır. Çünkü bildiğiniz gibi yerel mahkeme bu davada berat kararı vermiş ve neticede Türk hukukunun da ana dilde eğitimi onayladığı görüntüsü ortaya çıkmıştır. Dileriz ki, bu konuda devam eden hukuki süreç; milli varlığımızın korunması doğrultusunda bir savunma refleksi olarak tezahür eder. Bu vesileyle Türk Eğitim-Sen'in, Türkçeden başka eğitim dilini kabul etmeyeceğini bir kez daha haykırıyorum. Başöğretmen Atatürk'ün dediği gibi “Türkçe demek Türk demektir.” Devletin dili olmaz söylemleriyle, Anayasanın değiştirilmesi teklif dahi edilemeyecek maddeleri arasında yer alan "Türkiye devletinin dili Türkçe'dir" ifadesi eleştirilerek, devletimizin temel dinamiklerine saldırılmaktadır. Bir yandan Türkçemiz katledilirken, diğer yandan etnik ve uydurma dillerin ön plana çıkarılmasını çok manidar görüyoruz.

Öte yandan özellikle AB'den müzakere tarihi alınması arefesinde Ruhban Okulunun yeniden açılması tartışmaları hızlanmıştır. Şu son döneme kadar, ancak bağlı bulunduğu Eyüp Kaymakamlığı ile muhatap olabilen Patrik Barthalameos, “Ekümenik” sıfatını da cüretkarca kullanarak, Türkiye Cumhuriyeti'ne bu konuda ultimatov verebilmektedir. Binlerce yıllık şerefli bir geçmişe sahip olan Türk Devletinin şu anki yöneticileriye bu densize haddini bildirememektedir. Ülkemizde din eğitimi söz konusu olduğunda cüretkar tavırlarla, laiklik abidesi edasıyla hüküm veren yetkililer, basınımız ve aydınlarımız(!) ise Ruhban Okulu konusunda sessiz kalmaktadırlar. Ve hatta bu papaz okulunun, istenilen şartlarda bir an önce faaliyete geçirilmesini, AB ve batı ile entegrasyonun ön koşulu olduğunu savunmaktadırlar. Sorumlu bir bakanımızın bile “*Senede yüz tane papaz yetişse ne olur*” diyebilmesi; geçmiş tarihi tecrübelerden, Ruhban Okulunun ve Patrikhanenin geçmişte bu milleti sabote etmek için nasıl görevler icraa ettiğinden ne derece bihaber olduklarının göstergesidir.

Değerli Arkadaşlarım,

Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolunda faaliyet gösteren sendikaların öncelikli görevi, eğitim çalışanlarının hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmektir. Öte yandan sendikalarımız hizmet kolları ile ilgili konularda tespit ve alternatif proje üreterek kamuoyuna ve yöneticilere yol göstermeye çalışmaktadır. Ancak MEB eğitim sendikalarını yok saymakta, görmezlikten gelmektedir. Yüz binlerce üyesi olan sendikaların görüşlerine başvurmamaktadır. Diğer yandan da iktidarın yan kuruluşu gibi çalışan yandaş bir sendikayı da alenen destekleyerek çalışanlar üzerinde baskı oluşturmaktadır. Bu durum ise çalışanlar arasında huzuru bozmaktadır.

Türk Eğitim-Sen, her zaman doğru yapılanları alkışlayan ve destekleyen; eğitimin ve çalışanların faydasına olmadığını gördüğünde de tavır alan bir sendika olmuştur. Dolayısıyla sendikamız, yukarıda değindiğimiz ve değinebileceğimiz bir çok meselede yanlışları dile getirmekten geri durmamıştır. Bakanlık idaresinin bu yanlış yaklaşımları ilkeli ve kararlı tutumumuzu değiştiremeyecektir. Hatırlatmak istiyorum ki, son on üç yılda onlarca bakan gelip geçmiştir. Ama Türk Eğitim-Sen, 1992'den beridir dimdik şerefli yürüyüşünü devam ettirmektedir. Bizler Milli Eğitim Bakanlığını yönetme arzusunda değiliz. İstedığımız: Görüşlerimizle, önerilerimizle, projelerimizle eğitim sistemine katkıda bulunmaktır. Bugüne kadar bakanlığa sunduğumuz çalışmalarımıza kulaklar tıkalı oldu. Dileriz ki, bugünden sonra Türk Eğitim-Sen'e kulak verilir. Çünkü bu ses, eğitim çalışanlarının gerçek sesidir.

Değerli Arkadaşlarım,

Sözlerimin başında da belirttiğim gibi; milletimiz, tarihinin en dar geçitlerinden geçiyor. Yıllardır ekonomik bir saldırının cenderesiyle iyice sindirilen insanlarımız; ihanet, kin ve düşmanlık kokan karanlık bir labirente doğru sürüklenmektedir. Ekonomik ve iç politik menfaatlerini her şeyin üzerinde gören siyasilerin tavizkar politikalarından güç alan unsurlar, neredeyse hürriyet ve bağımsızlığımıza kast edilecek bir sürece sebep olmaktadır.

Vatanseverlik, milli değerlere sadakat, milli menfaatleri savunmak hakir görülür hale getirilmekte; beynelminelcilik, etnik ayrımcılık ve maddeci anlayışlar ön plana çıkarılmaktadır. Türkiye Cumhuriyeti Devletinin kuruluş felsefesini oluşturan anlayışlar ve insanlarımızın güven duyduğu kurumlar yıpratılarak; uluslar arası egemen güçlerin hakimiyetini sağlayacakları alt yapılar oluşturulmaya çalışılmaktadır. Ve daha önemlisi bu gerçeklerin farkına vararak direnç gösterenlere de her türlü araç kullanılarak hayasızca saldırılmaktadır. Türk kamuoyu, belki de tarihinde olmadığı kadar yanlış ve yanlış bilgilendirme taktikleriyle gözü kapalı dipsiz uçurumlara sürüklenmektedir.

Buradan bir kez daha kamuoyunu ve hükümeti uyarıyorum: Avrupa Birliğine uyum süreci gerekçesiyle; toplumsal ihtiyaçlar tespit edilmeden ve toplumsal alt yapıya uygun olmadığı ayan beyan belli olan bir takım yasalar, milli varlığımız ve devletimizin güvenliği için gelecekte büyük risk oluşturacaktır. Ayrıca bizzat devletimizin bir kısım yöneticilerinin önderliğinde devletimizin ruhunu oluşturan anlayışlarımızın yıpratılmasını da kabul etmiyoruz.

Hükümetin hazırlamış olduğu Kamu Yönetimi Reformu ve Personel Rejimi değişikliği eğitim çalışanlarını huzursuz etmektedir. Bölgemizdeki kurulmak istenen yeni düzenin ve eyalet sisteminin alt yapısını oluşturacak olan Kamu Yönetimi Reformu; üniter yapımız ve eğitim birliğimiz için risk oluşturmaktadır. Öte yandan çalışanların görüşü alınmadan, hatta çalışanlara rağmen hazırlanan Personel Rejimini de yerelleşmenin ve bir sonraki aşamada da özelleştirmenin alt yapısı olarak değerlendiriyoruz. Kamudaki aksaklıkların giderilmesinde kamu çalışanlarının görüş ve beklentileri esas alınmalıdır. "Başka" kuruluşların talepleri öncelik olmamalıdır.

4916 Sayılı yasayla yabancıların ülkemizde mülk edinmelerinin önündeki sınırlamalar kaldırılmıştır. Söz konusu yasayla birlikte başta Suriyeliler, Yunanlar, Almanlar, Yahudiler ve Ermeniler olmak üzere 64 ülkeden 43 bin 255 yabancı, Türkiye'de 41 bin 683 adet mülk edindi. Toprak alımları, özellikle sınır bölgelerimiz, zengin maden yataklarımız, su kaynaklarımız ve geniş tarım arazilerimiz civarında gerçekleştirilmektedir.

Üyelik hakkını almak için; milli haysiyetimizin incitilmesine bile göz yumarak, her tavizi verdiğimiz AB ülkelerinin çoğunda yabancıların toprak satın alması yasaktır. Geri kalanlarda ise büyük kısıtlamalar getirilmiştir. Ve hatta şu anda birliğe aday ülkelerin hemen hemen tamamında da bu konuda sınırlamalar mevcuttur. Hal böyleyken kraldan çok kralcı olan ve ülkemiz kaynaklarını işporta malı misali pazarlayan yetkilileri anlayamıyoruz.

Ülkemizde Lozan antlaşmasına göre hangi grupların azınlık statüsünde olduğu belirlenmiştir. Bunun dışında yeni “azınlıklar” oluşturmaya çalışarak, hatta bizzat Başbakanlık koridorlarında hazırlanan raporlarla bir kısım insanlarımızın kendi ülkelerinde ikinci sınıf vatandaş muamelesine tabi tutulması kabul edilemez. Türkiye Cumhuriyeti Devletinin kurucu unsuru Türk milletidir. Büyük Atatürk’ün dediği gibi Türk, ne mutlu Türk’üm diyebilendir. Türk kimliğinden duyulan rahatsızlığın bir tezahürü olarak yıllardır gündeme getirilmeye çalışılan ve son zamanlarda bir kısım insanlarımızın da bilmeden ortaya attıkları “Türkiyelilik” anlayışını reddediyoruz. Bu girişimleri milli birliğimizi zedeleyecek çalışmalar olarak nitelendiriyoruz.

Eve dönüş yasasıyla, cezaevindeki militanlar sokağa salıverilmiştir. Bu süreçle başlayan bölücü örgüt ve faaliyetlere gösterilen tolerans, teröristlere yataklıkları tescilli olanların en üst düzey devlet protokolüyle ağırlandırmaları ile devam etmiştir. Nitekim Avrupa Parlamentosu’nun da desteği ile bölücü katliam örgütü siyasallaşarak parti kurma aşamasına gelmiştir. Binlerce şehidimizin aziz hatırasına hakaret olan ve üniter yapımızın güvenliğini tehlikeye sokacak bu gelişmeler ileride tedavisi mümkün olmayan yaralara neden olacaktır.

Büyük Atatürk’ün gençliğe hitabesi, ülkemizde bu zamanlar yaşananları ne güzel tasvir ediyor:

Ey Türk gençliği!

Birinci vazifen, Türk istiklalini, Türk Cumhuriyetini, ilelebet, muhafaza ve müdafaa etmektir.

Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegane temeli budur. Bu temel, senin, en kıymetli hazinendir. İstikbalde dahi, seni, bu hazineden mahrum etmek isteyecek, dahili ve harici, bedhahların olacaktır. Bir gün, istiklal ve cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın vaziyetin imkan ve şeraitini düşünmeyeceksin! Bu imkan ve şerait, çok namüsaid bir mahiyette tezahür edebilir. İstiklal ve cumhuriyetine kastedecek düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessili olabilirler. Cebren ve hile ile aziz vatanın bütün kaleleri zaptedilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir. Bütün bu şeraitten daha elim ve daha vahim olmak üzere, memleketin dahilinde iktidara sahip olanlar gaflet ve dalalet ve hatta hıyanet içinde bulunabilirler. Hatta bu iktidar sahipleri şahsi menfaatlerini, müstevlilerin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler. Millet, fakr ü zaruret içinde harap ve bitap düşmüş olabilir.

Ey Türk istikbalinin evladı!

İşte; bu ahval ve şerait içinde dahi, vazifen, Türk istiklal ve cumhuriyetini kurtarmaktır! Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur.

Değerli Arkadaşlarım,

Ülkemiz dış politikada da hiç olmadığı kadar ciddi ve riskli bir dönemi yaşamaktadır. Avrupa Birliği üyeliğine endekslenen dış politikamız, bu uğurda her türlü tavizi hoyratça verebilen bir tablo sergilemektedir. Çünkü, bu konu milli menfaat gerektiren bir devlet politikası olmaktan çıkarılmış, siyasilerimizin iç politikadaki varlıklarının anahtarı olarak görülmeye başlanmıştır. Hal böyle olunca da siyasi kaygılar duruş noktasını belirler olmuştur. Bu durumumuzu çok iyi gözlemleyen AB ise hiçbir aday ülkeye sunmadığı koşulları Türkiye'ye dayatmaya başlamıştır. Hatta meşhur Kopenhag kriterleriyle hiç alakası olmayan konular, ülkemiz için ön koşul olmaya başlamıştır. Kıbrıs, Ermenistan sınır kapısı, Ruhban okulu, patrikhanenin özerkleştirilmesi, Ana dilde eğitim, Tatlı su kaynaklarının kullanımı, yeni azınlıkların kabul edilmesi, komşularımızla ilişkilerimiz...vs gibi meseleler peş peşe sıralanmaya başlandı. Beş bin yıllık onurlu bir tarihe sahip olan devletimizin yöneticileriye bu cüretkar hakaretler karşısında biraz olsun haysiyetli bir duruş sergileyemediler.

Yıllardır bir devlet politikası olarak yürütülen Kıbrıs politikası ise yerle bir edildi. Hayatını Kıbrıs davasına adanmış olan Denktaş ve temsil ettiği mücadele ruhu bizzat hükümetimizce rencide edilmiş ve Rumları bile şaşkırtacak düzeyde hakaretlere maruz bırakılmıştır. Geline nokta ise; Kıbrıs Rum kesimi adanın tümünü temsilen AB'ne alınmış ve Türk hükümeti de bunu tanıyacak konuma gelmiştir.

11 Eylülle başlayan ve ABD'nin Afganistan ve Irak'ı işgaliyle devam eden süreçte de devletimizin haysiyetini ve menfaatlerini rencide eden durumlarla karşı karşıya kaldık. Irak işgaliyle birlikte ABD destekli peşmerge Kürt grupların bölgedeki hakimiyetleri artırılmıştır. Artık Irak'ta Türkiye'nin itibarı, dünün aşiret liderlerinininki kadar bile yoktur. Musul ve Kerkük'ün talan edilmesiyle başlayan, çuval kriziyle gün yüzüne çıkan ve Türkmenlerin katledilmeleriyle devam eden bu utanç verici süreç; ülke güvenliğimiz açısından çok büyük güvenlik sorunlarına gebe. 21.Yüzyılda lider ülke olma iddiasındaki devletimiz, burnunun dibindeki soydaşlarının can güvenliğini dahi sağlayamayan bir acziyet içerisine düşürülmüştür. Bu acziyetten güç alan Kürt çeteler devletimize meydan okuma, ülkemizin Güneydoğusunu şekillendirme cüretini dahi gösterir hale gelmişlerdir. Hükümetimiz ise tüm bu gelişmeleri "Irak'ın iç meselesi" olarak görmeye ve "Gereken yapılacaktır" söylemleriyle günü kurtarmaya devam etmektedir.

Değerli Arkadaşlarım,

Bu söylediklerimiz kimilerine göre abartılı yorumlar ya da komplo yaklaşımları olarak gelebilir. Ancak bu anlattıklarımızın; tarihi tecrübeleri bilen, bu toprakları bin yıldır yurt edinen büyük milletimizin dost ve düşmanını tanıyan, dünyayı milli merkezden okuyabilenlerin ortak kaygıları olduğuna inancım sonsuzdur. İşte Türk Eğitim-Sen, bu ortak kaygıları taşıyanların oluşturduğu bir ocaktır. Bu ocağın ateşi ebed müddet sönmeyecektir. Mücadelemiz, emeğimiz, ideallerimiz, hislerimiz ve gerektiğinde kanlarımız bu kutsal ocağın koruları olma devam edecektir. Buna söz verdik. Sözümüzü namus bildik.

Değerli Yol Arkadaşlarım,

İşte bu duygularla, bu gerekçelerle yola çıktık. Yolumuzun uzun, çetin ve engellerle dolu olduğunu biliyorduk. Meşakkatli bir yolculuğa kısıtlı imkanlarla koyduğumuzun

farkındaydık. Ama Őu da bir gerçektir ki; tarihe not dűŐen tűm hareketler, tarih yazanlar, yeni ufuklar ačanlar hep bűyle yűrűműŐlerdir. İnançla, kararlılıkla, azimle műcadele etmiŐlerdir. Bizler de memur sendikacılığının tarihini yazıyoruz. Bir dűŐűnűn: 1992’de bu műcadeleyi baŐlattıđınız Őartları ve durumumuzu, bugűn geldiđimiz konumumuzla karŐılaŐtırın. O gűnlerde bizlere bıyk altundan gűlenlerin, zavallı bakıŐların; bugűn bizim saflarımızda yer almanın telaŐesinde olduklarını fark edeceksiniz. Dűn bizi hakir gűrenlerin, bugűn itibar ve gűcűműzden nasiplenmeye çalıŐtıklarını gűreceksiniz.

Bu uzun yolculuğumuzda hareketimize emek veren fakat aramızdan ayrılarak sonsuz aleme gűç eden arkadaşlarımızı da bu vesileyle rahmetle anıyorum. Ruhları Őad olsun.

Değerli arkadaşlarım,

Bu yolda birlikte yűrűdűk. Birlikte sevindik, birlikte űzűldűk. Gururu birlikte yaŐadık, ihanetlere birlikte gűđűs gerdik. Bir yanda yűreklerini ortaya koyarak műcadelemize gűç veren arkadaşlarımızla onurumuzu paylaŐırken; diđer yanda ise sendikamızı ve konumlarını Őahsi hesaplarına araç olarak kullanmaya çalıŐanların kűçűlmelerine Őahit olduk.

Onlar ki, çıkarları uđruna bukalemun misali, Őartlara gűre duruŐlarını deđerıŐtirmekten, dűn baŐ tacı ettiklerini bugűn tu kaka ilan etmekten çekinmeyenlerdir.

Onlar ki, sendikal çalışmalar için harcamadıkları zaman ve imkanlarını, fitneye mahal verecek seyahatlerde hovardaca seferber etmekten geri durmayanlardır.

Onlar ki, hedeflerine ulaŐamadıklarında sendikal varlığımızı sabote edecek davranıŐları utanmazca ortaya koymaya cűret edenlerdir.

Ve onlar ki, bu yolda vicdanlarımızdaki sorumluluğun ve omuzlarımızdaki vebalin farkında olamayanlardır.

Ancak deđerli dava arkadaşlarım hesap edilemeyen bir Őey vardı: Tűrk Eđitim-Sen, irfan sahibi, bilgiyle donanmıŐ, sađlam karakterli ve hayatından bile daha kıymetli deđerleri kiŐiliđinde taŐıyan yűksek vasıflı bireylerden oluŐuyordu. Mensubu olmaktan gurur duydukları milleti yűrekte seven bu insanlar; űlke hizmeti için en űnemli araç olarak gűrdűkleri teŐkilatlarının menfaatlerini her Őeyin űstűnde tutan gűnűl erleriydi. İŐte bu hissediŐ ve duyuŐ sayesinde Tűrk Eđitim-Sen, her engeli aŐmasını bilmiŐtir.

Őte yandan kuruluŐumuza karŐı dıŐarıdan gelen sindirme ve yıldırma tazyikleri durmuyordu. Baskı ve tehditlerle sesimizi kısamayanlar; devletin imkanlarını da kullanarak teŐkilatımız ve űyelerimiz űzerine saldırmaktan geri durmuyorlardı. Yetki sahibi idareciler, yandaŐ kuruluŐlar ve ‘‘Bizden gűrűnen’’ zavallılar vasıtasıyla űyelerimiz istifaya zorlanıyor, teklif ve tehdit stratejisi alenen uygulanıyordu. Kapalı kapılar arkasında, masa baŐlarında gaspedilen yetki hakkımız, mahkeme salonlarında tashih ediliyor; fakat hukuku katleden tutumlar yine utanmazca devam ettiriliyordu. ‘‘Ya bizim dediđimiz yoldan gidersiniz ya da burnunuzu sűrtmeye devam ederiz’’ tavırlarıyla kutsal bildiđimiz műcadelemiz rencide edilmeye çalıŐılıyordu. Tűrk Eđitim-Sen’ dize getirmek için en ufak hesaplardan en komplike senaryolara kadar her yol deneniyordu.

Ancak, onlar da Tűrk Eđitim-Sen’lileri tanımıyorlardı. Bu kutsal ocađın mensupları, beŐ bin yıldır sűregelen bir ruhun temsilcileriydi. Bu gűnűl erleri; zoru baŐaran, imkansızı

zorlayan bir anlayışın neferleriydiler. Tüm bu saldırı ve baskılar onların; aşkını, azmini ve inancını kamçıyordu.

Değerli Arkadaşlarım,

Elbette bu mücadele kolay olmadı. Ama siz vardınız. Sendikamıza inanan ve üye olarak güç veren üyelerimiz vardı. İşte bu güç, bundan sonra da bizlerin en büyük güvencesi olacaktır.

Huzurlarınızda, sizlerin adına bize güvenen üyelerimize ve kamuoyuna sesleniyorum:

Eğitim çalışanlarını bir bütün olarak gören anlayışımızla, gücümüzü yalnız onlardan almaya devam edeceğiz.

Çalışanların talep ve sorunlarını hiçbir hesap gütmeyen, tavizsiz bir şekilde gündeme getirmekten çekinmeyeceğiz.

Eğitim çalışanlarının gücünü, ideolojik örgütlenmelere taşeron olarak kullanmayacağız.

Katılımcılığın sağlandığı gelişmiş bir demokrasinin ve bilinçli bireylerden oluşmuş çağdaş bir toplumun oluşması için gayret sarf edeceğiz.

Ülkemizin milli, çağdaş ve bilimsel bir eğitim sistemine kavuşması için gece gündüz çalışacağız.

Bir sivil toplum kuruluşu olarak, toplumumuzu ilgilendiren her gelişmede milletimizin haklı sesi olmaya devam edeceğiz.

Toplumumuzu etnik parçalara ayırmadan, Türk milletini bir bütün olarak göreceğiz ve milletimizin değerlerini her koşulda savunacağız.

Kurulduğumuz 1992 yılında ilan ettiğimiz ilkelerimize sonuna kadar sahip çıkacak ve yaşatacağız.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Sizler gibi ben de, milletimizin bekası için toprağa düşen gönül erlerini, yol arkadaşlarımı omuzlarımda sonsuzluğa taşıırken yemin ettim. Söz verdim. Hayatım boyunca; onların kendilerini kurban ettikleri umdelerini, ideallerini, ülkülerini ve hayallerini yaşatacağım. Şerefle yaşamaya çalıştığım hayatı, onurumla bitirdiğimde Huzur-u Mahşerde onların yüzüne gururla bakabilmeyi ümit ediyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

2. Olağan Genel Kurulumuzun sendikamızın kutlu geleceğine, büyük milletimizin müreffeh yarınlarına, beş bin yıllık şerefli bir geçmişe sahip olan devletimizin yeniden dirilişine vesile olmasını diliyor, siz Türkiye sevdalılarının beklentilerine cevap verecek gelişmelere milad teşkil etmesini temenni ediyorum.

Sevgi ve saygılarımla hepinizi yüce Allah'a emanet ediyorum.

OTURUM BAŞKANI – Teşekkür ederiz, sayın genel başkan.

Değerli arkadaşlar, şimdi de Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı Sayın Bircan Akyıldız'ı sizlere hitap etmek üzere kürsüye davet ediyorum. (Alkışlar)

BİRCAN AKYILDIZ – Sayın Başkan, değerli Divan üyeleri, Milliyetçi Hareket Partisi'nin Sayın Genel Başkan Yardımcısı, sayın hocam, Türkiye Kamu-Sen'e bağlı sendikalarımızın genel başkanları, Türk Eğitim-Sen'in ikinci olağan genel kurulu delegeleri; dört yüzü aşkın şubesiyle Türkiye Kamu-Sen'in ilerleyişinde uç beyler olarak görev yapan kamu çalışanlarını haklı mücadeleyle neticeye ulaştırmaya çalışan uç beyleri olarak nitelendirdiğimiz sizler hepimizi Kamu-Sen adına, şahsım adına başta Türk Eğitim-Sen'in de bulunduğu on bir sendikanın genel başkanı, yönetim kurulu, kurul üyesi, şube başkanları, il, ilçe, işyeri temsilcileri, beş yüz bine yakın üyemiz adına saygıyla selamlıyorum. (Alkışlar)

Değerli arkadaşlar, bizler kamu çalışanları adına hak arama mücadelesi vermeye çalışanlar, bu toplumun içerisinde yaşayan, bu toplumun gerçekleriyle yoğrulan bu gerçeklerin içerisindeki sorunların çözümü için siyasi iradeyle mücadele veren, doğruları söylemek zorunda olduğumuzu, bu sorumluluğun getirdiği yükü, mutlak suretle taşımamız gerektiğini biliyoruz. Türkiye'de memur sendikacılığı noktasında çok kısa bir zaman önce memurun sendikası olur mu diyenlere, şu üç yıl içerisinde hukuki zeminde en güzel cevabı sizler verdiniz. Memurun sendikacılığındaki ciddiyeti, doğruluğu, dürüstlüğü ve gerçekliği siyasi iradeye sizler nüfuz ettirdiniz. Bizlere “siz sendikanız işinize bakın, siyaset yapıyorsunuz” diyenlere cevabı sizler verdiniz. Bugün Türkiye Kamu-Sen'in beş tane bayramı var. Biz bayram, şölen yapmak, bunun heyecanını, şevkini yaşamak istiyoruz; ama, siyasi irade bize yaşattıkları ile bu bayramımıza, şölenimize engel olmak istiyor. Biz bu bayramları yapacağız. Bundan kimsenin endişesi olmasın.

Eğer Kamu Yönetimi Temel Kanunu tasarısının bu ülkenin, devletin üniter yapısını bozacaksa ben buna karşı çıkıyorsam siyaset mi yapmış oluyorum? Kamu Personel Rejimiyle siz memur güvencesini, iş güvencesini, memuru ortadan kaldırırsanız, devleti yok etmeye kalkarsanız buna karşı çıkarsam siyaset mi yapmış oluyorum? Siz azınlık raporu diye bir rapor hazırlatmaya kalkıp Türkiye'yi etnik yapıya azınlık diye dini ayrımcılıklara mahkum etmeye kalkarsanız ben buna karşı çıkarsam siyaset mi yapmış oluyorum? Siz Türk yurdu diye nitelendirdiğiniz Kıbrıs'ı hediye etmeye kalkarsanız ben buna karşı çıkarsam, siyaset mi yapmış oluyorum. Siz ekonomik iyileşmeler gerçekleşiyor, AB ile bütünleşeceğiz deyip sermayenin her dediğini yapıp halkımızı fakirleştirirseniz ben buna karşı çıkarsam siyaset mi yapmış oluyorum ve soruyorum: Türkiye Kamu-Sen kamu çalışanlarını temsil ediyor. Türkiye Kamu-Sen bu vatanda yaşayan özünü temsil ettiği Türk milletine kamu hizmetini sunuyor, sunanları temsil ediyor. O halde kamu çalışanlarının haklarının korunması ve geliştirilmesinin mücadelesi bu milletin özünün mücadelesi demektir. O yüzden eğer bunun adına siyaset

diyorsanız biz siyaset de yapacağız. Bunun adına ne diyorsanız biz Türkiye Kamu-Sen olarak kamu çalışanları adına doğru bildiklerimizi yapmaya devam edeceğiz.

Değerli arkadaşlarım, söyleyecek çok söz var; ama, sayın genel başkan bütün konulara değindi. Ben çok uzatmayacağım; çünkü, az önce de söyledim, beş tane şölenimiz, bayramımız var. Onları da ziyaret edeceğim. Konuşmamdan sonra hemen aranızdan ayrılacağım; ama, birkaç konuya değinmek istiyorum. Biz Türkiye Kamu-Sen olarak kamu çalışanlarının ne istediğini siyasi iradeye anlatmak istiyoruz. Siyasi iradeden istediklerimizi kamuoyuyla paylaşmak istiyoruz. Kamu çalışanı ne istemektedir;

Bir; hakkını istemektedir. Hiç kimsenin olan, hiç kimseye ait bulunan herhangi bir şeyi talep etmemektedir. Kamu çalışanı hakkını, adil bir ücret, çalışma şartlarının iyileştirilmesini, demokratik haklarının iadesini istemektedir; yani, grevli, toplu sözleşmeli siyaset hakkı ve yönetime katılma hakları içeren demokratik haklarının, insan hakkı diye nitelendirilen hakların iadesini istemektedir. Peki, bunları verdiğinizde ne olacaktır? Bir siyasetçinin hedefi, ülke, millet, devlet ve eşittir huzur artı refah formülünü gerçekleştirmektir. Eğer siyasi irade ülkenin huzuru ve refahı için bir gayret sarf edecekse bu huzurun ve refahın sağlanması yolunda en önemli etken olan kamu çalışanının huzurunu ve refahını sağlamak zorundadır. İstediklerini verdiğiniz takdirde kamu çalışanı huzurlu olacaktır. Huzurlu bir kamu çalışanı milletin moral, motivasyonunun, milletteki manevi değerlerin yükselmesi; ekonomide canlılık demektir. Kısaca; huzurlu kamu çalışanı demek huzurlu bir ülke, devlet, millet demektir. O yüzden kamu çalışanları haklı oldukları ve ısrarla, inatla her şeye rağmen sürdürdükleri bu mücadeleyi başarıya ulaştıracaklardır. Bundan kimsenin şüphesi olmasın; çünkü, kamu çalışanlarını temsil eden Türkiye Kamu-Sen bunun heyecanını, şevkini, gücünü yaşamaktadır. Yaşamaya devam edecektir, değerli arkadaşlarım.

Değerli genel başkan birçok noktaya değindi. Ben sadece iki noktaya değinerek sözlerimi tamamlamak istiyorum. Birincisi, Sayın Başbakan geçenlerde bir açıklama yaptı. “Memurumuza istediğimiz kadar ücret veremiyoruz; ama, şartları iyileştirerek ceplerindeki gelirleri arttırmak istiyoruz. Bunu üç sene sonunda yapacağız demiştik; ama, enflasyonu düşürdük. Birtakım tedbirler aldık. Çalışanlarımızın ceplerindeki gelirleri artmıştır” dedi.

Değerli arkadaşlarım, öyle mi?.. Ben bir örnek vereceğim. Yirmi senelik devlet memuru, inşaat mühendisi, devlet su işlerinde çalışıyor. Aralık 2004, maaşı, yan ödemesi, tazminatları, araç tazminatı, mesaisi dahil aylık ortalama aldığı para 1.076.000.000 TL. 2005 yılı Ocak ayı aynı memurun bir aylık ortalaması, 1.054.000.000 TL, YTL’ye göre de 1054 YTL; yani, 22.000.000 TL eksisi var. Sayın başbakan simit hesabı yaparken, buradan gücenmesinler, simit hesabı yapmak kolaydır. Gel seninle kamu çalışanlarının maaşını bir

hesaplayalım. Kimin cebinde artış var; görelim. Kimin cebinde artış olduğunu ekonomik göstergeler en iyi şekilde ortaya koymaktadır. O ekonomik göstergeler küresel sermayenin, Türkiye'deki uzantılarının bilançolarına en güzel şekilde yansımaktadır. Kime hizmet ettiğinizi o bilançolar en iyi şekilde göstermektedir. Diğer bahsedeceğim konu, değerli arkadaşlarım eğitim hizmet kurulunu, öğretmenlerimizi, hele hele tarih öğretmenlerimizi çok yakından ilgilendiren, KÖKSAV'ın sayın genel başkanı burada bunu söylemek belki haddim değil; ama, utandığım için içimde saklayamıyorum. İsyen etmek istiyorum. Prof. Dr. Mustafa Safran beyefendiye, o sahip olduğun akademik kariyerden, akademik unvandan utanmıyor musun demek istiyorum; çünkü, senin karşımda durduğunu hissediyorum. "Ermeni soykırımının tarih kitaplarında yer alması gerektiğini, Osmanlı belgeleriyle bu yer aldığı takdirde çocuklar gerçeği bulacaklardır" ifadesini kullanabilen akademik şahsiyete seslenmek istiyorum. Tarihin dedikoduyla yazıldığı nerede görülmüştür. Bunu ancak senin gibi gaflet içinde olanlar söyleyebilirler, diyorum.

Değerli arkadaşlarım, biz Türkiye Kamu-Sen olarak bugüne kadar olduğu gibi, bugünden sonra da doğruları söylemeye devam edeceğiz. Birliğimizi, bütünlüğümüzü muhafaza ederek, güçlendirerek doğruları söylemeye devam edeceğiz; çünkü, bu doğrular özünü teşkil ettiğimiz Türk milletinin, idealleri olan bu camianın doğrularıdır.

Hepinize saygılar, sevgiler sunuyor; Allah'a emanet ediyorum. Genel kurulumuz hayırlara vesile olsun diyorum. Sağ olun, var olun.(Alkışlar)

DİVAN BAŞKANI – Teşekkür ederiz, sayın genel başkan.

Değerli arkadaşlar, bugünkü oturumumuzda son olarak MHP Genel Başkan Yardımcısı Sayın Mehmet Ekici'yi sizlere hitap etmek üzere kürsüye davet ediyorum.

MEHMET EKİCİ (MHP Genel Başkan Yardımcısı) – Sayın divan, Türk Eğitim-Sen'in ikinci olağan genel kurulunun saygıdeğer delegeleri, saygıdeğer misafirler hepinizi Milliyetçi Hareket Partisi ve şahsım adına en içten saygı ve hürmetlerimle selamlıyor. Genel Kurulumuzun Türk Milletine hayırlara vesile olmasını Cenab-ı Allah'tan temenni ediyorum. (Alkışlar)

Sayın üyeler, değerli katılımcılar öncelikle ve izninizle siyasal kültür hayatımızı çokça meşgul eden küreselleşme, modernlik, kültür ve çok kültürcülük gibi bazı kavramların doğru tanımlanmasını yapmak suretiyle konuşmama başlamak istiyorum. Modernlik aydınlanma çağı sonrası siyasal alanda demokrasiyi, kültürel alanda bireyci bir dünya tasavvurunu, bilimsel alanda pozitivismi ve ekonomik alanda da kitlesel üretim ve tüketim normları ile serbest piyasa dinamiklerini ifade eden ve batı tarafından tanımlanmış bir olgu olarak dünya fikir sahnesinde yerini almıştır. Modernlik tek taraflı tanımlanmış bir kavramdır.

Avrupa'nın dönüşümünü ve pozitivist ağırlıklı bir dünya görüşünü temsil eder. Kendi toplumuna özgü, kendi tarihsel tecrübelerinin birikimine uygun bir gelişme seyri göstermiştir. Kısacası batıdaki yenileşme hem akılcı hem psikolojik eğilimle ortaya çıkan kültürel yumuşamanın tutum ve davranışlara olumlu yansımalarının bir ürünüdür.

Kalkınmanın temelleri de bu anlamda rasyonel davranışa, hesaplama tekniğine ve metoda dayanmaktadır. Batı modernliği metodolojisi itibariyle kendi iç dinamiklerinden beslenmiş ve başarıyı yakalamış olmakla birlikte. İddia ettikleri gibi medeniyet, modernlik kendilerinden doğmamıştır. Modern bilimin temelde yeni olmakla birlikte batılı olduğu tezi ise savunulamaz bir tezdır. Tarihi yanlış okumayı ve sürekliliği görmezlikten gelmeye dayanan bu yaklaşım bilimsel olmaktan uzak kısır bir zihniyet taassubudur. Modernleşme ise günümüz itibariyle batının dünya konjonktürüne getirdiği bakışa, stratejik, siyasal, ekonomik nedenlerle uyum sağlamaya çalışan batı dışı toplumların yaşadığı değişim sürecinin adıdır. Türk modernleşmesinin bu anlamdaki en önemli kusuru da kendi iç dinamikleri ekseninden kopmasıdır. Kendi iç dinamiklerinden beslenmeyen, kendi sentezini oluşturamayan ve kendisi tarafından tanımlanamayan hiçbir modernleşme projesinin bulunduğu sosyal dokuyla uyum sağlaması ve başarılı olması mümkün değildir.

Türk modernleşmesi için doğru olan ise ne geçmişe dönmek, ne de reddi miras yapmaktır. Doğru olan yenilik yapmak, akıl ve iman uyumunu gerçekleştirmek. Akıl ve iman uyumunu gerçekleştirirken biri için diğerini feda etmemektir. Bir başka değinmek istediğim tanım ise küreselleşmedir. Küreselleşme en basit tanımıyla evrenin yerelleşmesi, yerelin evrenselleşmesi gibi bir formülle izah edilebilir. Soğuk savaş döneminin kapanıp yerine sıcak, ekonomik ve kültürel savaşların başladığı 1990lı yıllardan itibaren baskın bir dünya siyaseti olarak siyasi fikir hayatımızda yerini çokça da hissettirir olmuştur. Bu basit tanımın dünya vatandaşlığı, dünya kardeşliği gibi görünüp pozitif anlamının altında ise ciddi bir kültürel taarruz söz konusudur.

Bir toplumun tüm tarihsel yaşanmışlıklarının birikimi olan kültür çok zengin ve derin anlamlı, geniş kapsayıcılığı olan bir kavram olarak karşımıza çıkmakta. Kültürel varlıklar tarihin sıfır noktasından başlayan oluşumu ve gelişimi ile ilgili toplum varlığını sürdürdüğü sürece devam edecek olan ivedi ve dinamik bir değerler sistemidir. Dolayısıyla ikame edilebilir, yerine başka bir değer konulabilir bir özelliğe de sahip değildir. Kültürel etkileşimler elbette olacaktır. Bu kaçınılmazdır da; fakat, bu bilgili toplumun isteği, kabulü ve uzun bir özümseme süreci ile birlikte olduğu zaman anlamlı olur. Aksi durum sağlıklı bir gelişim ya da etkileşim sağlayamayacağı gibi küreselleşme ideolojisinin, maksatlı bir kültür emperyalizminin sebebini teşkil eder. Siyaset eksenini vatandaşlık ekseninden etnik veya

mezhep kökenli alt kimlere taşımak olarak tanımlayabileceğimiz çok kültürcülük kültürü; yani, millî kültürleri bir alt kimlikler ve kültürler toplamı ya da koalisyonu olarak ifade eder ki, kültür bu kadar basit ve derinlikten yoksun bir kavram da değildir. Küresel yayılcı siyasetin temel argümanı olan çok kültürcülük, total ve kavrayıcı bir demokratikleşme maskesiyle de kutsallaştırılmaya çalışılmaktadır. Kapsayıcı bir millî devlet ve kültür anlayışını antidemokratik ve marjinal milliyetçilik olarak suçlayıp o milliyetçiliği fikri gelişimini tamamlamamış yeni bir anlayış olarak iddiada bulunanların etnik milliyetçiliği medeni bir özgürlük harekete olarak tanımlamaları kötü niyetlerinin de en önemli kanıtıdır. Sonuç olarak küreselleşmenin Türklüğe kültürel ihtilası maksadıyla tarihin çeşitli dönemlerinde aydınlanma felsefesi, sivilizasyon, modernlik, medeniyet ve şimdilerle sıkça duyduğumuz gibi çok kültürcülük gibi çeşitli kavramlar tanımlanmış ve bu tanımlar ülkemize de ithal edilmeye başlanmıştır.

Millî kültürden farklı olarak global kültürün temelden hafızası olduğu ve kolektif bir kimlik veremediği gerçeğini hepimiz biliyoruz. Yine küresel kültüre dayalı olarak insanların kendilerini bir dünya vatandaşı ve insanlık milletinin bir üyesi olarak göremeyeceklerini hepimiz biliyoruz. Millet olma veya ülkesinin değişmediğini, değişmeyeceğini küreselleşmenin küresel ihtilası karşısında millî devletlerin ve kültürlerin kendi kendilerini muhafaza hakkı olduğunu ve bu hakkın son derece meşru ve kullanılabilir bir hak olduğunu bilen bir topluluğuz. Görülüyor ki; zaman millî kültürümüze ve medeniyetimize daha çok önem verme zamanıdır. Bu anlamda siz öğretmenlerin, eğitimcilerin sorumluluğu ve görevi çok önemli, aynı zamanda da kutsaldır. Ne millet olma realitemiz değişecektir, ne de İslamiyet değişecektir. Etnik ve mezhepler üstü kavrayıcılığı olan toplumu dışlayacak ölçüde steril bir laikliğe kapılmamış, kültürel değerlere katı suretle sahip. Değişime ve gelişmeye yozlaşma olmadığı sürece sonuna kadar açık, dinamik, statükoyu reddeden demokrasiye gerçekten inanmış, bütünlüğü mili kültürel kimlikte bulan ve tüm vatandaşlarını kucaklayan anlayış olan Türk milliyetçiliği anlayışını nesillere aktarma görevi de sizin boynunuzun borcudur. (Alkışlar)

Değerli arkadaşlarım, yukarıda anılan kavramların mücadelesi bugün bütün sıcaklığıyla yaşanmaktadır. Modernite ve küreselleşmenin bir yüzünde demokrasi, insan hakları, malların, insanların, sermayenin serbest dolaşımı ve teknolojik gelişmelere bağlı yaşam standartlarını yükseltmek olarak takdim edilirken diğer tarafında insanlığa kimi kez silahla; ama, çoğunlukla mutluluk vaadiyle dolu bir gelecek programıyla yaklaşan emperyalizm olgusunu görmememiz mümkün değildir. Dünyayı kendine göre şekillendirme ve yönetme arzusunun tetiklediği bu emperyalist süreç; o ritmi, siyasetini, kurumlarını ve

hatta işbirlikçilerini oluşturmayı başarmış bir olgudur. Bu anlamda da çok güçlüdür. Bu sürecin yegane panzehiri ise çağdaş mücadele metotları ile gücünü doğru amaçlarla ve doğru zamanlarda kullanmayı becerebilen akli selim sahibi bir gelecek programına sahip tablo ve millet oluşundandır. Ya küresel bir güç odağı olmak ya da küreselleşmenin hedefi bir ülke olmak seçeneklerinden başka seçenek de yoktur. Küresel bir güç olmanın yolu da kendi medeniyet değerlerini çağdaş metotları kullanarak hayata geçirmekten geçer. Bu anlamda verilecek olan mücadele dünyanın ve ülkemizin bugün geldiği noktada geçmişte övünülen mücadele süreçlerinden çok daha zor, çok daha uzun ve çok daha fazla kararlılık ve birlik gerektirir bir mücadeledir ve ne yazık ki, Türk milliyetçiliği ve ülkücü hareket bu küresel saldırı ve emperyalizme karşı bu mücadeleyi tek başına vermek zorundadır. Bu mücadeleyi verme konusunda da son derece karardır. Her türlü provakasyonun hedefi olabileceğimizi, her türlü ajitasyonun üzerimize uygulanabileceği gerçeğini de hiç unutmadan, marjinal olmak yerine millete dayanarak geçmişte yaşadığı başarılı ve başarısız deneyimlerden yeterli dersi çıkarmış ve birbirine kenetlenmiş insanların gücüyle bu süreçten de Allah'ın izniyle başarılı çıkacaktır.

Bu mücadele bir siyasi partiyi iktidara taşıma ya da sosyal bir grubun üyelerinin, üyelerini ve menfaatlerini koruma anlayışının çok üzerinde bir anlayışla hareket etmek zorundadır; çünkü, düşman çok güçlüdür. Türk milletinin düşmanı çok güçlüdür. Kişi, klüp, cemaat menfaatlerinin çok ötesinde milleti ve devleti dünyanın sonuna kadar taşıma amacıyla ve medeniyet iddiasıyla ortaya çıkmak ve taşıdığı değerlerin sorumluluğuna sahip kadro ve toplum bilincini oluşturarak mücadelemizi vermek zorundayız. İşte bu noktada liderlere ve yöneticilere önemli sorumluluklar düşmekle birlikte bu sorumluluğun bu değere inanan tüm kişi ve kadrolarca hissedilip gereğinin yapılması halinde zafer daha anlamlı hale gelecektir. Her birimizin ne yapıyorsun, ne yapıyorsunuz, sorusuna ben ne yapıyorum sorusunu eklemesi ise bir zorunluluktur; çünkü, bu mücadele sloganlarla yürütülecek bir mücadele de değildir. Ülkücü hareketin geçmişte başarılı olduğu her uygulamasını ülkücü hareketin saat dişlilerinin birini iterken diğerinden güç aldığı gibi çalışması ile başarılı bir mücadeledir. Bugün verilmesi gereken bu zor mücadelede de ancak saat dişlileri gibi çalıştığımız başarıya ulaşabiliriz. Birbirimize karşı sevgi ve saygıya dayalı birliği mutlaka yakalamak zorunda olduğumuzu bir an bile unutmamalıyız. Allah'ın izni ile kervanımız yoldadır ve gittikçe hızlanarak yoluna zafere kadar devam etme kararlılığındadır. Bu yolu sonuna kadar götürecek ve bu milleti kıyamete kadar sağ salim ilimde, teknikte, medeniyeti ileri milletler seviyesine çıkaracak mücadeleyi de başaracaktır. İşte bu noktada sorumluluk hisseden herkesi mücadeleye, birliğe, yüce ülküler etrafında, küçük menfaatlerin adamı olmaktan çok

inançlarının ve milletinin emrinde olma mücadelesine davet etmek boynumuzun borcudur. Zafer bilgilinin, çalışkanın, iyi hazırlananın ve yüreği gerçekten Allah, millet ve vatan sevgisiyle dolu olanlarıdır.

Bu duygu ve düşüncelerle kurultayınızın hayırlara vesile olmasını diliyorum. Bu genel kurulun Türk öğretmen camiasına ve Türk milletine hayırlara vesile olmasını diliyor, hepimizi en içten duygularıyla selamlıyorum. (Alkışlar)

SUNUM – Sayın delegeler şimdi gelen telgrafları okuyacağım.

Şehir dışında olmamdan dolayı katılamadığım ikinci olağan kongrenize başarı ve hayırlı olsun dileklerimi sunuyorum. Nurettin Konaklı, Kurul Başkanı.

İkinci olağan genel kurulunuz münasebetiyle göndermiş olduğunuz nazik davetinizi aldım. Aranızda bulunamadığımı üzülenek bildirir, genel kurulunuzun hayırlara vesile olmasını dilerim. Tüm iştirakçilere saygı ve sevgilerimi sunarım. Mehmet Şandır, MHP Basın ve Propagandadan Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı (Alkışlar)

Nazik davetiniz için teşekkür ederim. Programlarının yoğunluğu nedeniyle ikinci olağan genel kurulunuza katılamıyorum. Katılan misafirlerimize saygı ve sevgilerimi sunarım. Faruk Bal, MHP Genel Başkan Yardımcısı. (Alkışlar)

Sendikanızın ikinci olağan genel kurul toplantınıza nazik davetiniz için çok teşekkür ediyorum. Yoğun programım nedeniyle davetinize katılamıyorum. Genel kurulda alınan kararların hayırlara vesile olmasını temenni ediyor, sizlere ve davetinize katılan tüm misafirlere selam ve saygılar sunuyorum. Devlet Bahçeli, MHP Genel Başkanı.(Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI – Değerli konuklar, aramıza Türk Yerel Hizmet-sen Genel Başkanı Sayın Mehmet Çengel ve Yönetim Kurulu Üyeleri katılmıştır. Hoş geldiniz sayın başkan, şeref verdiniz.

Değerli arkadaşlar, öğleden önceki oturumumuz burada bitmiştir. Yalnız bir konuyu hatırlatmak istiyorum. Yemekten sonra 13.30’da ikinci oturumumuza başlayacağız. Burada çeşitli oylamalar yapılacağından değerli delegelerin salonda hazır bulunmalarını rica ediyoruz. Saygılar sunuyorum.

----- 0 -----

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 13.30

OTURUM BAŞKANI – Lütfen yerlerinizi alınız. İkinci oturumumuzda gündemimize göre Merkez Yönetim Kurulunun raporunun okunması, görüşülmesi ve ibrası var. Bu raporu sunmak üzere Genel Sekreter Sayın Firdes Işık’ı davet ediyorum.

FİRDES IŞIK – Sayın divan, sayın genel başkanım, merkez genel kurulumuzun çok kıymetli delegeleri, muhterem misafirler, basınımızın kıymetli temsilcileri 2. Olağan Merkez Genel Kurulumuzun mutlu geleceğimize vesile olmasını temenni ediyor ve muhabbetle hepimizi selamlıyorum. Hoş geldiniz. Onur verdiniz.

Merkez Yönetim Kurulumuz adına çalışma raporumuzu okumak için burada bulunuyorum. Şimdiden sabrınız için teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlarım bir kıssa ile sözlerime başlamak istiyorum: Öğrenciler sınıfta gürültü, patırtı içinde öğretmenlerini bekliyorlar. Öğretmen bu durumun hoşnutsuzluğuyla kürsüye geçiyor, tahtaya kocaman bir “1” yazıyor. Diyor ki bu kişiliktir. Kişilik hayatta sahip olduğumuz her şey. Sonra 1’in yanına bir “0” koyuyor. Bu başarıdır. Başarı kişiliği on kat artırıyor. Sonra bu 0’lar yan yana devam ediyor. Tecrübe, saygı, sevgi, şefkat... Artıkça artıyor. Sonra hoca öğrencilerin gözünün içine bakarak silgiyi alıyor, baştaki 1’i siliyor. Ortada sadece 0’lar yığını kalıyor ve öğrencilerine eğer kişiliğiniz yoksa bir hiçsiniz diyor. Evet değerli arkadaşlarım bizler de yıllar boyunca kişiliğimizden, ilkelerimizden taviz vermeden çalışmalarımızı yapmanın mutluluğunu, gururunu yaşıyorum. Tüm onurlu insanlar gibi çalışmalarımızı yaparken en başa kişiliğimizi koyduk. Peşine sevgiyi, saygıyı, şeffaflığı ekledik ve en önemlisi dimdik bir duruşla buradayız. Yürekten, gerçekten gönülden sevdiğim büyük bir Türk liderinin söylediği gibi, Gevşeklik, laubalilik, dedikodu, fitne, fesat, terbiyesizlik, birbirini beğenmemek, sır saklamamak, rasgele laf söylemek gibi bize Bizans’tan geçme hastalık olarak nitelendirilen hastalıklara kapılmadık. En önemlisi de çalışmalarımızı yaparken bu hastalıklara yakalananları dikkate almadık.

Değerli arkadaşlarım, Merkez Yönetim Kurulu üyesinden iş yeri temsilcisine kadar yaptıklarımızla kim olduğumuzu, ne olduğumuzu, gücümüzü herkese gösterdik. Haram lokmayla beslenmeyen, helal süt emerek büyüyen, yere sağlam basarak, emin adımlarla, inançla geleceğe yürüyen bizler ilkelerimizle dimdik bugünlere geldik.

9-10 Mart 2002 tarihlerinde yaptığımız 1. Olağan Merkez Genel Kurulundan bugüne kadar tüzüğümüzün 3 üncü maddesinde belirtilen amaçlar doğrultusunda faaliyetlerimizi yürüttük. Özellikle Türk sendikacılık anlayışı içerisinde üyelerimizin ekonomik, sosyal, kültürel, mesleki hak ve menfaatlerini koruyup geliştirmeye çalışırken Türk millî eğitim sisteminde uygulamadaki eksiklik, aksaklık, yanlışlıkların düzeltilmesi, geliştirilmesi yönünde de görüş ve önerilerimizi her ortamda dile getirdik. Sorumlu bir sivil toplum kuruluşu olarak ülkemizdeki her gelişmede parçası olduğumuz toplumumuzun sesi olmaya devam ettik. Sendikal alanda etkinliklerimizi devam ettirirken bir yandan da kurumsallaşmaya önem verdik.

Öncelikle şubelerimizin üyelerimize daha iyi hizmet verebilmeleri için merkezi yerlere taşınmalarını ve ihtiyaçlarını sağlamaya çalıştık. Şubelerimizin gelişen teknolojiden faydalanabilmeleri, bilgi akışını oluşturabilmeleri, sağlıklı kayıt ve arşiv sistemine geçebilmeleri amacıyla bilgisayar donanımı ihtiyaçlarını karşıladık. Şubelerimizin fiziki ve teknolojik ihtiyaçları tamamlandıktan sonra sendikamızın daha verimli çalışabilmesi ve ihtiyaçların karşılanabilmesi amacıyla daha önce Maltepe’de bulunan, çoğunuz burayı biliyorsunuz, çok yetersiz imkanlara sahip hizmet binamızı üyelerimizin rahatça gelip gidebilecekleri merkezi bir yer olan Kızılay’a taşıdık. Şu anki hizmet binamızda lokali, misafirhanesi, otoparkı, toplantı salonu, genel sekreterliklere göre oluşturulan hizmet birimleriyle ve web tabanlı hizmet ağıyla Türk Eğitim-Sen’e yakışır bir şekilde hizmet verilmektedir.

Sendika merkezimizde fiziki şartları düzenledikten sonra profesyonel bir şekilde çalışabilmek için insan kaynakları birimi ve halkla ilişkiler birimini kurduk. Bunun dışında basın büromuzu oluşturduk. Sivil toplum kuruluşları içinde ilkleri gerçekleştirdik. Arkadaşlar bu gerçekten çok önemli. Türk Patent Enstitüsü’ne müracaat ederek, bir sivil toplum kuruluşu olarak ilk defa Türk Eğitim-Sen logosunun marka olduğunu tescil ettirdik. Biz bir markayız. Yine Türkiye’de ilk defa, hatta, dünyada ilk defa olarak sendikamız kalite yönetim sistemi belgesi için Türk Standartları Enstitüsü’ne başvurdu ve bu belgeyi ilk denetimde aldı. Şu anda merkezimiz ISO 9002-2000 kalite yönetim sistemi gerekleri çerçevesinde işleyişini yürütmektedir.

Değerli arkadaşlarım hepiniz bilirsiniz, benlik bizim kendimizi nasıl tanımladığımızdır. “Ben kimim, neyim, ne yaparım?” sorusunun cevabı benliktir. Kişilerin, kurumların ve milletlerin benlikleri vardır. Biz Türk Eğitim-Sen temsilcileri, üyeleri, yönetimleri olarak Türk Eğitim-Sen nedir; dediğimizde Türk Eğitim-Sen güçlüdür, kararludur, geleceğe yön verir, cevabını veriyorsak bu bizim Türk Eğitim-Sen benliğimizi oluşturur. Biz Türk Eğitim-Sen kimliğini de oluşturduk. Kimlik bir kişinin, kurumun ya da milletin çevresinde yaşadığı toplumda nasıl değerlendirildiğidir; yani, bizim dışımızdakiler Türk Eğitim-Sen kararludur, güçlüdür diyorsa bu bizim Türk Eğitim-Sen’li olma kimliğimizdir. Biz kurumsallaşma aşamasında belki de yaptığımız en önemli şey Türk Eğitim-Sen’li olma kimliğini oluşturmamızdır. Bunun şuurunda olan Merkez Yönetim Kurulu olarak ekip içinde çalışıyoruz. Kurum kimliğimizi oluşturduğumuza inanıyoruz. Sendikamıza dışarıdan bakanlar Türk Eğitim-Sen’in duruşunu inancını olaylar karşısında nasıl olacağını, nasıl tepki vereceğini artık biliyorlar. Hiçbir konuda çekinmeyeceğimizi biliyorlar. Türkiye için doğru, güzel, iyi

olan her kararda destek olacağımızı biliyorlar. Özetle; Türk Eğitim-Sen'in kimliğini biliyorlar.

Değerli arkadaşlarım hepinizin elinde merkez çalışma raporu olduğu için sanıyorum hepsini detaylarıyla okumama gerek yok.

Üç yıllık dönem içerisinde sendikamız adına, eğitimin ve eğitim çalışanlarının sorunlarının ve ihtiyaçlarının gündeme taşınması çözüm ve önerilerin dile getirilmesi, gelecek nesillere olan ahlaki sorumluluğumuzun şuuruyla toplumun uyarılması, ülkemizde cereyan eden gelişmeler karşısında toplum adına taraf olunması amacıyla birçok değişik konuda iki yüze yakın basın açıklaması ve basın toplantısı yapılmıştır. Arkadaşlar, bu da üç yıl boyunca her hafta birden fazla basın açıklaması ve basın toplantısına tekabül ediyor. Ayrıca muhtelif konularda yüz otuza yakın radyo ve televizyon programları, röportajlar da değişik zamanlarda yapılmıştır. Yaşadığımız bu iletişim çağında, kitleleri yönlendirebilmenin toplumu ve temsil ettiğimiz kesimi doğru bilgilendirebilmenin en etkili aracı bildiğiniz gibi basın yayın organlarıdır. Bu nedenle fırsat ve imkan buldukça medya kuruluşlarını ziyaret ettik. Konfederasyonumuzun düzenlediği tüm etkinlik ve eylemlere her zaman eksiksiz olarak katıldık. Bunun yanı sıra ülkemizin en büyük sivil toplum kuruluşlarından bir tanesi olarak her fırsatta Türk Eğitim-Sen'in kuruluşunu kamu oyuna göstermeye eylem ve etkinliklerle gündem oluşturmaya titizlik gösterdik.

Bu çalışmalar hizmet kolumuz ve çalışanları ilgilendiren konulardan toplumumuzun değişik kesimlerini etkileyen olaylara, sosyal dokumuzu belirleyen gelişmelerden millî hassasiyet gerektiren durumlara kadar yüz elliye yakın etkinlik ve eylemde geniş bir yelpazede kendisini gösterdi. Kurumsallaşmanın bir gereği olarak teşkilatımızın işlevlerine sistem getirebilmek amacıyla temsilciler yönetmeliği, seçim yönetmeliği, eğitim ve sosyal tesisler yönetmeliği, kadın komisyonları yönetmeliği, disiplin kurulları ve denetleme kurulları yönetmeliği, personel yönetmeliği, seçim yönetmeliğininin 14 üncü maddesinin değiştirilmesine dair yönetmelik olmak üzere sekiz adet yönetmelik çıkardık. Sürekliliğin önemli olduğunu bildiğimiz için; yani, kalitenin sürekli iyileştirilmesi, performansın geliştirilmesi, konulara çok yönlü yaklaşılabilmesi ve sendikal etkinliklerimizi iyileştirilebilmesi için altısı Ankara'da olmak üzere İzmir, Bursa, İstanbul, Konya, Samsun, Erzurum, Kayseri, Zonguldak ve Adana'da on yedi kez şube başkanları ve şube yönetimlerine hizmet içi eğitim seminerleri verildi.

Etkileme yerine etkileşim; arkadaşlar bu önemli... Etkileme farklı etkileşim farklı, karşılıklı bir alışveriş söz konusu, bağımlılık yerine dayanışma; iletim yerine iletişim; seycirlik yerine katılımcılık; kendine saklama yerine paylaşım; yani, ben değil biz olmak için

Ankara, İstanbul, Aydın, Kocaeli, Denizli, İzmir, Manisa, Eskişehir, Afyon, Sivas, Gaziantep, Erzurum, Adana, Bursa, Balıkesir, Hatay, Mersin olmak üzere on yedi ilde ortak akıl toplantıları yaptık. Yarışan olaylar karşısında doğru ve yeterli bilgilendirilmenin sağlanması amacıyla istişare ve bölge toplantılarının yanı sıra Kıbrıs, AB, Gümrük Birliği, Misyonerlik faaliyetleri, Ruhban Okulu, AB sürecinde uluslar arası sözleşmeler ve ülkemizde memur sendikacılığı, Türk Dünyasında demokratikleşme, memur sendikacılığı, 21. yüzyılda Türk eğitim sisteminde yeni müfredat programının yeri gibi değişik konularda otuz beş ayrı toplantı ve konferans düzenledi ya da düzenlenen toplantı ve konferanslara tebliği sunuldu.

Değerli arkadaşlarım, eğitim çalışanlarının %44'ünün bayan olduğu hizmet koluna hitap eden sendikamızda bayan üyelerimizi de aktif hale getirebilmek için iki kere Türkiye genelinden bütün arkadaşlarımızın katıldığı bayanlara yönelik toplantı yaptık ve yine bu dönemde ilk defa Türk Eğitim-Sen Kadın Kurultayını topladık, geliştirdik, yaptık. Gerçekten de çok verimli bir toplantı oldu. Programlanmış şube ziyaretleri dışında herhangi bir şubemizde kurumsal bir sıkıntı olduğunda muhakkak oraya gidildi. Gidemediğimiz hiçbir şubemiz olmadı. Genel başkanımız ya da yönetim kurulundan biri burada bulunsun denildiği an orada bulunduk. Orada olduk. Üç yüz otuza yakın şube ziyaretlerinde yerine göre üyelerle toplantılar yapıldı, kurum ve kuruluşlarla görüşmeler yapıldı, yerine göre de özellikle büyük şehirlerde (İstanbul, Ankara, İzmir), iş yerleri genel merkezi tarafından ziyaret edildi. Merkez Yönetim Kurulu üyeleri bu üç yıllık dönem içinde yedi yüz gününü, arkadaşlar altını çiziyorum, Ankara dışında geçirdi.

Değerli delegeler, bildiğiniz gibi üyelerimizin ve hedef kitemizin nabzını tutması gereken ve onlarla Türk Eğitim-Sen adına ilk iletişim içerisinde bulunması gereken işyeri temsilcilerimizdir. Hepimiz, işyeri temsilcilerimiz okullarda bizi temsil ederken sıkıntılar yaşıyor, diye hep şikayet ederiz. Biz bunun çözümünü aradık; çünkü, Türkiye genelinde sadece Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı altmış bine yakın işyerimiz var. Bir de buna Kredi-Yurtlar'ı ve üniversiteye bağlı olan işyerlerini eklersek bunlara tek tek ulaşmamamızın mümkün olmadığını göreceksiniz. Biz bu amaçla onları bilgilendirerek donanımlı bir şekilde üyelerimizle ya da hedef kitlelerimizle karşı karşıya getirebilmek için "İşyeri Temsilcisi El Kitabı" ve "İşyeri Temsilcisi Sosyal Beceriler Rehberi" adı altında iki kitapçık çıkardık. Yine eğitimimizin görünmeyen kahramanları olarak nitelendirdiğimiz hizmetliler, memur ve Yurtkur'da çalışan arkadaşlarımız için kitapçıklar çıkardık. Yine sendikamızın açmış olduğu davalar, dilekçe kampanyaları, mektuplar, yazışmalar ve değişik konularda mahkemelere intikal eden davaların toplandığı iki adet "Hukuk Mücadelesi" isminde kitap çıkardık.

Bunların dışında bu dönemde anketlerimiz eğitim sistemine dair görüşlerimizi ve değişik konuları ihtiva toplam on dört adet yayın yayınladık.

Malumunuz olduğu üzere üyelerimizden sizlere ve bizlere gelen bir haklı eleştiri var, arkadaşlar. Basında yeterince yer alamamamız. Her ne kadar ülkemizde memur sendikaları arasında yazılı ve görsel basın organlarında en çok yer alan sendika olsak da; çok geniş bir hizmet koluna hitap ettiğimiz için bu konuda mevcut durumumuz yetersizdir. Tabii ki, bu durumun sebeplerinin genellikle irademiz dışında şekillendiğini hepimiz biliyorsunuz. Dolayısıyla sendika olarak kendi iletişim araçlarımızı oluşturmak ve bu eksikliğimizi gidermek zorundaydık. İşte bu gayret içinde tabanımızla iletişimimizi kurmak, bilgilendirmek ve hedef kitlelerimize yönelik propagandalar yapabilmek amacıyla altı yüz bine yakın broşür, sekiz yüz bine yakın afiş, her ay altmış bin adet bülten ve iki ayda bir sekiz bin adet dergi bastırılarak şubelerimizin hepsine gönderilmiştir.

Değerli arkadaşlarımız biz bütün bu çalışmalarını yaparken ekip ruhuyla yaptık ya da ekip ruhuyla yapmaya gayret ettik. Sizlerin de gayretiyle Türk Eğitim-Sen'i markalaştırdık. Türk Eğitim-Sen'i dünden bugüne getirmek, 18 Haziran 1992'den yasallaşma süresine kadar olanı düşünürsek hiç de kolay olmadığını göreceksiniz; yani, belli bir mücadelenin sonunda bugünlere geldik, buradayız. Türk Eğitim-Sen'in bu mücadelesinin içinde çoğunuz yer aldınız. Bu üç yıllık dönemde ancak maddi yönden biraz rahatlayabildik. Bizler ve sizler yasa sonrası ilk olmanın sorumluluğunu taşıyoruz. Üç yıl boyunca taşıdık da. Hepimiz biliyorduk ki, ilk temeli nasıl atarsak bundan sonra gelecek olanlarda aynı şekilde devam edeceklerdir. İşte bu sorumlulukla her şeyi tanımlı hale getirmeye çalıştık.

Şimdi arkadaşlar, bu işlemleri yaparken vicdanen bizi ileride rahatsız edecek; yani, keşke şunu da yapmasaydık, dedirtecek hiçbir işe imza atmadık. O yüzden vicdanen hepimiz rahatız. Türk Eğitim-Sen'i bir bütün olarak gördük, hiçbir şubemizi diğerinden ayırt etmedik.

Değerli arkadaşlarım yeri gelmişken bir fıkra anlatmak istiyorum: Temel, geceleri uykusu kaçıyor, uyuyamıyor. Hemen koşarak doktora gidiyor. Doktor bey bana bir çare, bir ilaç yazın, bir türlü uyku uyuyamıyorum, diyor. Doktor ilaca gerek olmadığını, gittiğinde yirmi otuz bin kadar koyun sayarsa mışıl mışıl uyuyacağını söylüyor. Temel derdine çare bulmanın sevinciyle eve gidiyor; ama, üç gün sonra tekrar gözleri kıpkırmızı doktorun yanında. Doktor diyor ki, hayırdır ne oldu Temel? Doktor bey dediğinizi yaptım. Yirmi, otuz bin koyunu saydım, yünlerini kırdım, yünlerinden yüz bine takım dikilecek kumaş çıkardım çıkarmasına da kumaşı diktirecek terzi parasını nasıl bulacağım diye üç dört gündür uyuyamıyorum.

Evet, değerli arkadaşlar bizim de Temel misali kaygılarımız olmadı mı; oldu. Ayrı bir misafirhanemiz, strateji merkezimiz, ambulanslarımız, sosyal tesislerimiz ve daha neler neler olmasını isteyip de terzi parasını bulamayıp uykularımızın kaçtığı günler olmadı mı; oldu; ama, biz şunu biliyorduk: Öncelikleri belirlerken çok dikkatli olmamız gerektiğini. Planlamaları çok dikkatli yapmamız gerektiğini biliyorduk. Şeyh Edebalı Osman Bey'e nasihat ederken “Güçlüsün, kuvvetlisin, akıllısın, kelamsın; ama, bunları nerede, nasıl kullanacağını bilmezsen sabah rüzgarında savrulur gidersen; öfkenle, nefsin bir olup aklını yener, daima sabırlı, sebatlı ve iradene sahip olasan” diyor. Türk Eğitim-Sen de sizden aldığı gücünü sizlerden oluşan ortak aklını nerede, nasıl kullanacağını biliyor. Bizler seçilmiş kişi olarak asıl görevimizin politika belirlemek, strateji geliştirmek, projeler hazırlayıp uygulamaya geçmek olduğunun bilincindeyiz. Öfke ve nefsimiz hiçbir zaman aklımızın önüne geçmedi. Her kararımızda katılımcılığa önem verdik. Bunun için ortak akıl toplantıları, hatırlarsınız, beyin fırtınaları yaptık. Politika ve strateji belirlerken yapılan istişare toplantılarından yola çıkarak hareket ettik.

Her çalışmamızda samimiydik, dürüsttük, iyi niyetliydik. Hiçbir olayda art niyetli davranmadık. Hep ülkemiz için, Türk Eğitim-Sen için, Türkiye Kamu-sen için en iyi olanı yapmanın heyecanını içimizde duyduk. Yaşananlardan, yapılanlardan veya yapılamayanlardan ders çıkararak hep ileriye baktık. Üç yılda sizlerle, hep birlikte yaptıklarımız hiç de küçümsenecek şeyler değil. Yaptıklarımızdan yola çıkarak yapılamayanların da en kısa sürede gerçekleşeceğine inancım tamdır. Türk Eğitim-Sen'in kuruluşundan bu yana misyonu ve vizyonu çok açık ve nettir. Değişime açık olarak bilinçli bir disiplinle bugünümüzü yarına taşıyalım.

Her konuşmamın sonunda söylediğim gibi son söz olarak Türkiye'nin geleceği için hızla yürüyoruz. Artık bunun önüne kimse geçemez. Onu hiç kimse durduramaz. Bu ateşi üfleme ve söndürme isteyenler Türk Eğitim-Sen'in gücünü bilemeyen zavallılardır; çünkü, bu ses, eğitim çalışanının sesi olan Türk Eğitim-Sen'in güçlü sesidir. Biz gücümüzü biliyoruz, gücümüze güveniyoruz. Sözlerimi bitirirken genel kurulumuzun hayırlara vesile olmasını diliyorum, saygılar sunuyorum.

DİVAN BAŞKANI – Sayın delegeler, Merkez Yönetim Kurulu raporunun okunması tamamlanmıştır. Lütfen, rapor hakkında görüş belirtmek isteyen delegelerimiz işaret buyursunlar...

Değerli arkadaşlar, yedi delege arkadaşımız konuşmak için işaret buyurdular. Ali Karadeniz, Ahmet Kurtoğlu, Veli Metin; Selamet Yıldırım, Ahmet Azizoglu, Kubbettin

Yıldız, Harun Yenice, Vedat Pürçek. Arkadaşlar, ben gündemimizi bir hatırlatmak istiyorum. Ondan sonra devam edeceğiz.

Mali raporun okunması, görüşülmesi ve aynı şekilde ibra edilmesi konusu var. Orada da delege arkadaşlarımız söz alıp görüşlerini bildirebilirler. Tahmini bütçenin okunması konusu da hakeza Merkez Denetleme Kurulu ve ayrıca Merkez Disiplin Kurulunun raporları da bu şekilde okunacak ve yine delegelerin görüşlerine başvuracağız. Onun için sekiz arkadaşımız müracaat etti. Daha diğer konularda konuşacak arkadaşımız, diğer gündem maddeleriyle ilgili de konuşacak arkadaşlarımız olacaktır. Bunun için lütfen konuşmaları mümkün olduğu kadar kısa tutmanızı hasseten rica ediyoruz.

Değerli arkadaşlar, ben konuşmacı arkadaşlarımızın sorumluluk sahibi olduklarına inanıyorum. Başlayalım. Eğer makul süreyi geçerse o zaman ben Genel Kurula döneceğim ve bu tahdit konusunda görüşünüze başvuracağım.

Buyurun, Sayın Karadeniz.

ALİ KARADENİZ – Sayın Başkanım ve divan üyelerim, saygıdeğer başkan ve siz sevgili gönül dostu arkadaşlarım hepinizi en derin sevgi ve muhabbetlerimle selamlıyorum ve dua ediyorum ki, Türk Eğitim-Sen büyük Türk milletinin onur, haysiyet ve şeref bekasında onu büyük, kalbi cenap, durumu yüksek hedeflere getirecek, derin anlamlar yaratacak, büyük kavrayışlara, onurlu gençlere, hesaplaşmalara, ihanete geçit vermeyen kulvarlar yaratmış; hesap soran, öğrenen, öğreten, yürüyen, yürüten ve milletin mukaddes bildiği her değer için nerede savaşacaksa sürekli, yorulmadan savaşan bir ruha, iştiyâka, hevесе getirsin istiyorum. Onun için de yaratan, büyük Allah'ıma dua ediyorum. Yaşasın Türk Eğitim-Sen ve onun onurlu ve şerefli üyeleri, büyük Türk Milletinin onurlu ve şerefli kavgasına destek versinler, omuz versinler ve bu yolun anlam yaratan biçimli hikayesini bize bu vatani bırakan şehitler geçidinin hazin hikayesinde bize Türk milletinden kalacak eziyet, çile, ızdırap, ne varsa yüce Allah'ım ondan da bir bukle nasip etsin. Hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum, arkadaşlarım.

Türk Eğitim-Sen genel başkan adayı olmam sebebiyle de buradaki konuşmamı çok uzatmadan, kısa cümlelerle dört başlıkta sevgili dostlarıma ve buradaki davaya yüce emek veren örgütün mukaddes insanlarına arz etmek istiyorum.

Sevgili dostlarım, bu anlamda dört başlıkta konuşmamı bitireceğim.

- 1.- Bugün içinde olduğumuz şartlar nerede; Türkiye Cumhuriyeti Devleti ve büyük Türk Milleti hangi şartlarla karşı karşıya bulunuyor?
- 2.- Sendikamız ve bu içinde bulunduğumuz şartlara karşı duruşumuz nerede?
- 3.- Çıkış için neler yapmalıyız?

4.- Kadirşinas bir arkadaşınız olarak beni üzen iki konuya temas edeceğim ve sözümü bağlayıp bu demokratik kürsüden inip aranızda katılacağım. Beraber büyük bir yürüyüşün, büyük bir adımlamanın hesabı için beraber yürümek için yanınıza döneceğim.

Şimdi Türkiye nerede; bugün Türk Milleti ve onun bağımsız kalesi Türkiye Cumhuriyeti devleti bölücülükle kültür emperyalizminin ya da emperyal bütün baskıların gücüyle inandığı değerler sisteminden saptırılmak isteniyor. En ulvi değerimiz din, dinler arası diyalog zemininde yok edilmek istiyor. İnanığımız kültür temelleri atamızın ve ceddimizin asırlar öncesinden bizi taşıyarak, genetik şifremizle bizi buraya taşıyan, kaynaştıran her değerimiz çürütülüyor. Din, aile, çocuklarımız, velhasıl kelimeler bütün Türk insanı eritiliyor. Ölüyoruz, öldürülüyoruz. Hürriyet sınırlarımız kısaltılmış, daraltılıyor ve maalesef bir dostumun söylediği gibi bedenimiz, bedenlerimiz ve aklımız tatile çıkmış, çıkartılmış, izanımızı kaybetmişiz. Bedenimizi ve aklımızı tatile çıkartan şeyler onurumuzu yaratan, kafamızın içinde hürriyet aşkımdan, memlekete hizmet etme anlayışından öteye maalesef alçak yerlere inmiş. Hedeflerimizi, oturduğumuz koltuklara ya da sandalyelere bağlamak durumuna gelmişiz. Bizi yönetenler, hep beraber hepimiz bu tablonun içinde sürüklenip gidiyoruz. Bu tabloya seyirci kalmak veya kalanlar ise, ben kendim başta olmak üzere söylüyorum, içinde bulunduğumuz örgütler zemininin tüm insanlığın; yani, şems hürriyetin sonsuza dek devam edecek mücadelesinde sorumlu örgütler ve onların yöneticileri maalesef üzülmeliyim ki, bu hadiseyi çok basit görüşlerle izleyip ya da küçük toplantılarla, yazılarla, basın toplantılarıyla geçiştirerek zahmetsiz bir ortamda büyük Türk milletinin mukadderatını zahmetle kurtarmak durumunu bildiğimiz halde sessizce geçiştiriyoruz ve buna ben kendim de dahilim, hepimiz beraber, hiçbirimiz ayrı değiliz.

Bu tablonun üç ismi olması lazım: Türk Milliyetçiliği, Türk-İslam Medeniyeti, Türk-İslam Ülkücülüğü. Türk milliyetçiliği kavramı, bugün bulunduğu son Türk asrının en kudretli ve kuvvetli kabadayılığını yüreğinden ve kafasından alan bu güç, atıl halde tutuluyor. Onun bıraktığı, hesapladığı enerjiler, kılı kırk yarararak yoklukla kurduğu düzen, dedim ya şehitler geçidinden gelen büyük nefesi savurup bir tarafa satıyoruz. Nereye sattığımız belli değil. Yine dedim ya, hesaplarımız ufalmış, küçülmüş. Arka planda bıraktığımız, arkamıza düşürdüğümüz bugün bizi yaşatmaya ölmek üzerine ant içen arkadaşımızın himayesinde. Kendi aramızdaki dostluk, arkadaşlık, birbirimizi saran, sarmalayan arkadaşlığımızı omuz omuza verdiğimiz mücadelemizi beklediğimizin ortak değerleri, bu saydığım alçaklarda sürünen menfaatler için silmek ve değiştirmek olmaz, olamaz. Bunu kabul edemeyiz. Bunu etmememiz lazımdır.

Arkadaşlar biz ne yapacağız, nasıl çıkacağız?.. Sendika nasıl çıkacak?.. Sendika, memurun gündemi değişti mi zannediyorsunuz; değişmedi. Kamu-sen coğrafyasında Türk milletine hizmet kulvarında orta göbeğinde kalp gibi duran Türk Eğitim-Sen var. Bugün üzümlere söylüyorum. Biraz dışarıda gibi görünüyor. Halbuki kalbin ortasında. Bir gövde düşünsenizya diğer alanları yaşıyor. O biraz kendini dışarı çekmiş gibi görünüyor. Doğru, sağlıklı değil. Şık da değil. Kamu-sen'in yüzü ile entegre olacak, bir bütünlük dahilinde ve Kamu-sen'i temsil edecek mahiyette olmalı diyoruz.

Şimdi yetki kaybettik; geçtiğimiz üç sene içerisinde yetkilerin örgünlük yüzünden mi kaybettik, örgütlülük eksikliğinden mi kaybettik; bence örgünlük sistemi ya da lobisi; yani, nedir o; yarattığımız, oluşturduğumuz örgütlerin içerisindeki ağır dışarıdaki herhangi bir etkiye, tesire maruz kalmadan kendi içindeki dayanışma ruhu. Beraber, ortaklaşa ortaya çıkardığı enerjileri kendini muhafaza etmek için tutması, bir yerde yapışması; yani, bir yerde sendika kamuoyuna karşı demokratik, kitle sendikacılığı işlevini işlerken bir taraftan da ideolojik bağları, kent bağlarını kendi grubunun içerisinde tesis etmekte. Bu tesisatı da ihtiyaç hasıl eder. Hedef kitlemizin ihtiyaçları, anlayışları, beklentileri doğrultusunda birtakım şeyleri yapmamız lazım. Onları yapamadık mı ne yapmalıyız? Sendika yasamız en baş saldırı aracıdır. Grev, toplu sözleşme, 2000, 5000 kişiyle; yani, sendika hukuksuz olmaz, inisiyatifle sendika yürümez. Yürütmüyor, saldırıyorlar. Zayıf arkadaşlarımızın vurgun yiyecek yerini biliyorlar. Oradan saldırıyorlar. Öyle ise bu şerefsizlere karşı arkadaşlarımızın da şerefini korumakla sorumluyuz. 2005 yılı için Türk Eğitim-Sen ve Kamu-sen savaş alanında olacak. Meydanlar sendikanın arazisi. Grevler, eylemler... Ne o; arkadaşlar, fikir işbirliği noksanlığımız var. Hakikaten söylüyorum.

Güzel Türkçe'yi ağızda ananın sütü gibidir, diyor. Bize dil birliği vermiş. Kurban olduğum Allah'a. Onun için işbirliğimiz noksan, kurmalıyız. Türk Eğitim-Sen logosu yok, niye yok? Hukuk sistemimizde eksiklikler varsa acilen kurmalıyız. Buradan bir televizyon çıkmalı. Düşünün ki, bir büyük hayalin insanları radyo, televizyon, modern iletişiminin gücünden faydalanmıyorlar, ne yapabilirler, ne yapabilirsiniz?

Uzaya bir harita yazdık, koca bir destan. Ama berbat ettik. Biraz tembeliz. Tembelligimiz ötesinde bu iletişim alanındaki, erişimdeki büyük gücü harekete geçirmemiz lazım. Radyo ve televizyon yeter mi? "Alo üye"den iletme olmalı. Bunun arkadaşımıza da mali yük getirmemesi için de çalışma yapmalıyız. Bunu yapmalıyız, becermeliyiz. Üniversite okuyan çocuklarımız var. Arkadaşlar, dedim ki Giresun'da bir yurt kuralım. Ben bunu, bunların bir çoğunu, bir kısmını Türk Eğitim-Sen ve Kamu-sen Genel Kurulunda söyledim. Arkadaşlar dedim ki, bir yurt kursak, yurdumuzu verdiğimiz kurban derilerinden bir yıllık

kömürünü alır mıyız, dedim. Alırız. Bu çocuklarımız bizim çocuklarımız olur mu; olur. Bu çocuklarımız bize, ağabeylerimiz gittiğimizde sahip çıkıyor mu; çıkıyor. Bunlar kimler; bunlar Türk-İslam ülkücüleridir. Burada bu medeniyetin izine vakıf olurlar mı; olurlar ve biz de başkalarından yumuşak dilimizden vurgun yemeyiz. Yurt yapmalıyız. Çok acil. Bunlar hem ideolojik temel yetiştirecek, hem de Kamu-sen'in yaşaması için ileride çok güçlü bir insan profili çıkaracaktır. Yeter mi; yetmez.

Vakıf ve dernek çalışmaları; ölen arkadaşlarımıza az yardım ederdik. Biliyorum. Sendika Genel Merkezimizin bu konudaki Sayın Genel Başkanım ve diğer arkadaşlarımızın hepimizin yaşadığı zorluk. Kanundan kaynaklanan haklar, zorunluluklar var; ama, yapmamız lazım. Dernek ve vakıf kurarak gariban, yoksul arkadaşımıza sahip çıkmamız lazımdır. Nerede onlar; yoklar. Yetmez. Türk Eğitim-Sen dershaneleri, okullar zinciri başlatmalıyız. Bunlar Türk Eğitim-Sen'in kisasına olmaz. Bunlar önderlerle olur. Önderler anlamında bunları taşırlar, götürürler. Onlara yük yüklerler. Samimiyetle verdiğiniz bu yükü, yüklediğiniz bu kavramları arkadaşlarımız da yaşama sokar. Kiminin aklı vardır, kiminin parası, kiminin zamanı. Yeter mi? Yetmez. Türk Eğitim-Sen, Türk Eğitim-Sen üniversitesinin temelini atmalı. Büyük bir dünya ülkesinin yarıda bulunduğu nokta burasıdır. Olmazsa olmaz. Şimdiden temelini atarsınız, arazisine başlarsınız.

Arkadaşlar, Turan Eğitim İletişim Derneğini kurdum. Şu anda makul kağıt üzerindeki zatım Genel Başkanı Ali Karadeniz. Dernek, Asya'dan ve Avrasya'daki gelişmeler ve Turandaki coğrafyadaki ırkımın ve neslimin gönülden bağlandığım insanlardan sorumluluk duygusu bu tür sorumlu insanların kafasından ve ruhundan geçer. Yeter mi? Sürekli eğitim duvarı yaşatılmalıdır. Yaşatmazsak olmaz; ama, süreklilik merkezden olmaz. Bir tavır gibi sürekli devam edip yaşmalıdır. Yeter mi; yetmez.

Moral destek gücü ne kadar olabilir, biliyor musunuz? İnsanı ayakta tutan moralidir. Onun inançsal oluşunu bir atanızdan, ağabeyinizden, annenizden, eşinizden, çocuğunuzdan alırsınız. Bunun sosyal psikolojideki yeri, terapi mi moral mi dersiniz; ne dersiniz deyin, illerde, genel merkezlerde kurulmalıdır. Kuracağız. Metropol örgütlerde yetkiyi niye kaybettik; Anadolu'da, Giresun'da benim sendikam 1992 senesinden beri sayısal olarak iktidar; yetmez. Sayısalığın ötesinde ideolojik ve sosyal hayatı ilgilendiren ne varsa orada iktidarız. Devletimin ya da özel sektörün muhatabı ne öneriyorsa; bana, bize soruyorlar. Özür dilerim. Bana değil bize soruyorlar. Türk Eğitim-Sen'e soruyorlar. Yargı, yargıç, hakim, savcı, polis, vali, herkes soruyor, sivil toplum soruyor. Kamu-sen ölmezse biz varız, diyor. İstanbul, Ankara, İzmir için de örgütlenme konularını muhtelif zamanlarda metropol örgütleri yeniden muhasebeye yatırmamız lazımdır. Yetki için bu çok önemli. Önümüzdeki dönem

yetkiyi kaybettiğimiz takdirde Türk Eğitim-Sen yaşamı da sorunlarla bertaraf olacaktır. Sonumuz iyi değildir.

I. Eğitim Kurultayı, ısrarla üzerinde durdum, şimdiye kadar üç büyük kurultay yapıldı; ama, üzgünüm üç sefer başkanlar kurul toplantısı dahi yapamadık. Eğitim kurultayı. Türkiye'nin ve dünyanın ihtiyaçları olan bütün meseleleri tartıştığımız Anadolu'nun en ücra yerinden en zirvesine kadar kotarılmış bilgilere vardığımız büyük bir sempozyum olacaktır. O sempozyumu yakalayamadık. Neredeyiz? Yapacağız. Üyelerimizle yapı kooperatifleri kuracağız. Biz Türk Milletinin orta sınıfı bile değil, yoksul tabakalarına bakıyoruz. Onun için vaktimiz yok. Ebedi alemde Allah'tan başka bir dil yok. Onun ilahi yerinde bir mekanımız var; ama, dünyada barkımız yok.

Onun için kooperatifleşmeyi becermeliyiz. Bunu dünya nizamı için yapmalıyız, büyütmeliyiz. Danışma hukuk büroları isteniyor. Yok. Çok acil. Yetmez. Etkinlik klüpleri, bütün sanatlar... Doğadan aklınıza neresi, nere geliyor? Benim bir kurumum var. Öğretmenlerime Ordu ve kendi ilimdeki dağları gezdiriyorum. Dağcılık yüzünden kaç tane üye kaydettik biliyor musunuz; 100. Sırf ben de dağları seviyorum. "Dağlar milliyetin hitam gölgesidir" diyor ya oradan geliyor. Onun için dağcılık yüzünden 100 tane öğretmeni üye ettik. Etkinlik klüpleri sanat, tiyatro, hepsi... Biz bunu nasıl yaparız? Türk Eğitim-Sen yapmazsa, mandacılar hiç yapamaz. Onlar olsa olsa bizi satarlar. Biz yaparız. Yapmamız lazımdır. Yeter mi; örgütlenme güçlüğü çekiyoruz. Kudbettin kardeşim ikide bir oradan bana doğru bakıyor. Sancısını anlıyorum.. Büyüdüm, delikanlıları arkadan vururlar diyor. Biz o halkayı genişletmemiz için kardeş şehirler projesi yapmamız lazımdır. İstanbul'dan Hakkari'ye uzanan bir zincirde gecesini gündüzünde olmayan zamanı onlara adanmış büyük projeler, hepsinden olur. Yeter mi; yetmez.

Bu ufku daha büyütmemiz, genişletmemiz lazım. Dünyadan sorumlu, dünyanın en büyük ve son kalmış örgütünden sorumlu büyük teşkilatın dünyası da büyük olur. Yeter mi; yetmez.

Çalıştırmıyorsanız, geçmişteki tecrübelerden faydalanmıyorsanız, içinizdeki verimliliğin önünü kesiyorsanız. Onlara iyi bakmıyorsanız, söz bitimi meclislerde bulunmuşsanız, bulunduruyorsanız, verimliliğin önünü kapatıyorsanız, başarılı olamazsınız. Arkadaşlar, tecrübe bilimsel bir dil değildir; ama, tecrübe vazgeçilmez hayat şartıdır, bilgisidir. O olmazsa olmaz. Yeter mi; yetmez.

Ödüllü yarışmalar... Özür dilerim, yalnız ben üç tane kitap yazdım parasızlıktan basamadım, başkaları basmak istiyorlar ben olmaz diyorum, bizi orada vurursunuz. Bizim bedenimiz olmaz. Bizim bedenimiz Türk Milletinin olur. Bunun için bekliyorum. Dedim ki

bir senem var, emekli olacağım. Olursam, bastırırım. Üç eser yazdım. Şiir, kitap, bir de araştırma yazdım. İlimde ve bölgemdeki horonla kemençenin türküsü dedim. Türk türküsü dedim. Burada benim gibi iki yüz altmış adam var. Gönlünde engin hikayeler bitirmiş, kafası basan iki yüz altmış adam var. Arkadaşlar, Konya'dan Enerji Okulu'nun kurucusu Rahmi ne diyor biliyor musunuz; özür dilerim sözüm cemaattan dışarı, büsbütün aptallar hariç herkes filozoftur. Biz yaratıcılığın ve içimizdeki heyecanların ortaya çıkacağı bir zemini yakaladık. Bu insanlar Anadolu çapında kaç kişi? Gerçi iki yüz binlerden yüz otuza indik. Seksen bin kaybettik; ama, onlar da hedef kitlemizdir. Onların içindeki ruhu, heyecanı ortaya çıkarmamız lazım değil mi? Yarışmalar, kitaplar, şiirler, musikiler... Bunları ödüllendirmemiz bunlarla ilgili girişimler yapmamız lazım. Güç salonlarda olmasın. Kızılay'ın ortasındaki İpekçi parkının köşesindeki İstanbul'da Hanifi ağabeyin olduğu o, nerede Hanifi ağabey? Tabii beni dinlemedin, olsun. Hanifi ağabeyin olduğu yerde olacak. Dinleyecekler. Pardon oralarda, açık havalarda yapacağız. Tanıyacaklar. Özür dilerim. Mustafa burada. Canını severim. Yeter mi; yetmez.

Engellilerimiz var. Hayatımızda engel olmaz, olmamalıdır. Bunun için sendikada bir birim kurmamız lazımdır. Onların bulunacağı bir birim olması lazım. Yeter mi; yetmez.

İnternette iletişim ve erişim sistemleri, bununla ilgili bir yazı yazdım. Canım, sevdiğim, arkadaşım Talip beyden görmüştüm. Arkadaşıma dedim ki; Talipciğim biraz yazı yazdım. Benimle ilgili bir yazı yazıyorum, şu dergide yayınlat dedim. Yayınlamadı; ama, olsun. Canını seveyim. Diyorum ki başlığına başka isim koyayım da Titanik olmasın. Önemli de değil. Başkasını yazdım.

İnternette şu toplantılar, doksan küsür, yüz küsüre yakın şubede internete erişimle basın toplantıları, istişare toplantıları, gelişmeler, toplantılar... Yeter mi; yetmez.

Genel merkezimizde aidatları % 75 azaltmak lazım. Yeter genel merkeze. Tazminatları artık kesmek lazım. Özür dilerim, kimseyi itham etmek istemiyorum. Parasızlık delikanlıyı bozar. Para da bozar. (Alkışlar)

Yetmez. Sendika, genel başkanlık için sınırlamalar, sendika kurulmasında getirdi. Hukukunu yaratmamız lazım. Dedim ya bizim demokrasiye karşı mesuliyetimiz var. Genel başkanlığı en fazla iki dönem yapsın. Cumhurbaşkanı üç dönem yapsın. Belki şube başkanlarından bir sendika genel başkanı yetişmeyecek. Yetenekli bir arkadaşımız vardı. Yeter mi?

Sendikanın günü birlik şikayetlerde bulunması lazım. Yapmamız lazım, yapacağız. Eylemsiz sendika olmaz. Ben şimdi çok üzgünüm; ama, sevgili dostlar eylemsiz, kolayca; hak diyetin içinde saklı. Oradan farklı kıymet de alabilirsiniz. Birbirine bağlanmış milletin sizi mağdur eden bütün konularda başınız, kravatınız, gömleğiniz, çocuğunuzun mektebi,

sofranızdaki ekmek, onurunuz.... Yoksa onların hepsi de oralarda ortada kalır. O kuvvet olmazsa olmaz. Yeter mi; yetmez.

Aylık gazetemizde bir “elden köşesi” yapmamız lazım. O köşede bölgelerin yapılabilirse illeri anlatan; yani, bizim insanımızın da fotoğrafının, yazılarının olduğu bir şeyler yapmak lazım.

Tabiî daha çok şey var ve eylemi her gün yapmak lazım. Eylemsiz gün olmaz.

Bunları buradan alıp götürmeliyiz. Bir gelenek olunan Türk Eğitim-Sen genel başkanlığı noktasında destek istiyorum. İki yüz altmış arkadaşımın da bugün benim taraf olduğum noktada ya da alttaki sekreterliklerde talip olsun istiyorum. Listeler yerine, pardon, herkesin özgürce ben burada yetenekliyim dediği bir alana başvuru yapmasını istiyorum. Onun için bunu önümüzdeki önergeye vereceğim. Hepimiz bir arada yürüyebilmemiz için hepimizin gücümüzün yettiği alana tayin edilmesi lazım. Kendim kişisel olarak Türk Eğitim-Sen genel başkanlığına adayım. Sayın genel başkanımızın da şimdiye kadar, on dört sene boyunca yaptığı hizmetlerden Allah razı olsun; ama, Anadolu bir yenilik istiyor. Ben bunu dedim ya ben bunun izcisiyim. Yüz otuz beş binliğe kalanlarımız, kaybettiğimiz seksen bin, doksan bin ötekileri.. Geline durum bunu gösterir. Bunun için adayım. Anlatıp sözümü bağlayıp çıkacağım. Bu çatı, “çat” yıkılıyor. Bu çatıyı yıkmak istemeyiz; ama, bu çatının içerisinde gönül bağlarımızı, arkadaşlık hukukumuzu inciten bazı şeyler oluyor. Ben onları çözeceğim. Üzülüyorum. Ben inanıyorum, arkadaşlarım da çözecek. Bir adam üzülüyor mü alem üzülüyor. Biri öldü mü alem ölüyor. Biri sevindi mi alem seviniyor. Olmaz. Olunca hiç şık olmuyor. Hele kendimizi, sırtımızı dayadığımız, her şeyimizi emanet ettiklerimiz yapınca böyle oluyor. Arkadaşlar, ben bu sendikadan delegelerin telefonlarını bayramlaşmak için alamadım. Olmasaydı nasıl olurdu; kurban olurum, olmasın. Zaten biz gelirsek bunlar olmaz. Bunları yapmayacağız. Yahu biz vuruşarak ölmedik, birader, yapışarak öldük. Allah’ın kutlu gününde olmazdı.

Bir televizyon konusunda size bir bilgi vermek istiyorum. Karşılaştığım, beni inciten bir konu. İki gün, dün gece olmuş bir konu. Bilginiz olsun diye söylüyorum; yani benim arkadaşlarım sizsiniz. Beni de inciten bir konu varsa sizin üzülmeniz... Sizi inciten bir şey varsa ben üzülüyorum. İstanbul’da Meltem TV’de beni Türk Saati programına çağırdılar. Akşam 18.00’de gittik, masanın başına oturduk. Size bilgi verdim, arkadaşlar ben oradayım beni izleyin de sizinle gözüm olmasa da nefesim, sesim yetişsin dedim. Sonra oradan geldik. Oturdum, 18.17’de bir çocuk geldi, kusura bakma seni istemiyorlar dedi. Dedim ki oğul beni niye istemezler. Ben Türk erinden, savaşçı birisiyim. Ben 18 Nisan’la 25 Nisan’da Kıbrıs’ta savaştım geldim dedim. Ben millîyet savaşçısıyım. Oraya vardım. Orada bir hafta içinde bana

dediler ki başkanım sessizlikten öldük. Açlığımızı düşündük, emperyalistlerin işbirlikçisi acentalar çocuklarımızın zihniyetini sanatla, edebiyatla... Biz sadece ekmek istedik. Vatani satıyoruz, dediler. Ben de oraya satılmasın diye gittim dedim. Bunu onlara anlattım. Dedim ki benim gibi bir Türk adamının, bir savaşçının nefesini burada keseriz, başka bir yerde konuşur, konuşacak dedim. Kimlerdi sesimi kesenler? Onlara karşı savaşacak ve konuşacak. Bunu unutmayın, yazın bir yere dedim.

Arkadaşlarıma söyleyeyim dedim. Belki bir gün bir yerde siz de böyle karşılaşırsanız artık yanınıza, lafınızın arkasına “Bir gün delikanlıların ...” diye yazın. Ben beni canı gönülden dinleyen dostlarım, beni bu sendikanın içerisinde yeniden dünyanın lideri yapacak, heyecanlarını arttıracak meydandan meydana, onunla vuruşacak bir sendika yaratacağım. Onun için genel başkanlığa adayım. Genel başkanımın da katkısı var. O da bize on dört sene hizmet etti. Yeter. (Alkışlar)

Büyük Allah’ım Türk Milletine şemsi hürriyetin tülulu, hürriyeti, duruşuna kadar yiğit Türk Eğitim-Sen’li arkadaşlarımla savaşına destek olsun diye dua ediyor, huzurlarınızdan sevgi ve muhabbetle ayrılıyorum. (Alkışlar)

DİVAN BAŞKANI – Değerli arkadaşlar, değerli delegeler adamın birinin bir ineği varmış, hastalanmış. Hastalanınca elini açmış dua etmiş, demiş ki, “Rabbim eğer bu inek kurtulursa ben şimdiden başlıyorum on beş gün oruç tutacağım.” Oruca başlamış. İnek biraz düzelir gibi olmuş. On beşinci gün oruç bitmiş, inek ölmüş. Elini açmış demiş ki, “Rabbim, bu on beş günlük orucu Ramazana saydım. İneği de kurbanı saydım. (Alkışlar)

Ali başkan, ben de sizin bu konuşmalarınızı bundan sonraki söz alacağınız diğer konuşmalara saydım. (Alkışlar) Tam 45 dakika; ama, teşekkür ederiz.

Değerli arkadaşlar, esasında son günlerde bazı partilerin kongreleri, kurultayları vs.yi filan görünce bizim camiamızın ne kadar demokratik, tahammüllü olduğunu gördük. Burada da bizim bir arkadaşımızdır, bir şube başkanımızdır, adaydır. Herkesin demokratik hakkıdır. Olgunlukla kendisi de seviyeli konuştu. Sizler de seviyeli olarak davrandınız. Hepinize sabır gösterdiğiniz için teşekkür ediyorum; ancak, işin doğrusu gözüm de korktu. Daha ilk madde üzerine yedi kişi var. Dolayısıyla ben biraz inisiyatif arkadaşlarımıza bırakmak yerine bu sınırlamada siz haklıymışsınız, arkadaşlar. Demin sizi dinlemedim. (Karşılıklı konuşmalar)

Değerli arkadaşlar, arkadaşlarımız arkadan diğer delege arkadaşlarımız “beş” işareti yapıyor. Dolayısıyla ben bundan sonraki konuşmacı arkadaşlardan özür dileyerek herkesin konuşmasını beş dakikayla sınırlandırmasını rica ediyorum.

Sayın Ahmet Kurtoğlu, buyurun.

AHMET KURTOĞLU – Sayın divan, muhterem genel başkanım, çok kıymetli şube başkanı, üst kurul delegesi arkadaşlarım; sendikamızın ikinci olağan genel kurulu bundan sonra giderek sendikamızın önünün açılmasına ve ülkemizde yeşerecek güzel günlerin başlamasına yol açar, inşallah. Hayırlara vesile olur.

Değerli arkadaşlarım ben de hepinizin bildiği, en azından hissettiği şeyleri söyleyeceğim. Salondaki arkadaşlarımızın tamamını birer birer kürsüye çıkartsak zannediyorum aynı minvalde aynı şeyleri söyleriz. Bir bakıma ruh ve fikir birlikteliği anlamında çok güzel görünmekle birlikte bir bakıma yeni şeyler üretememe anlamında da bir eksiklik olduğunu da unutmadan kaydedeyim. Keşke birbirimizin bilmediği farklı şeyleri getiren, burada söyleyen az da olsa arkadaşlarımız olsa. Mutlaka olacaktır. Ona da inanıyorum.

Sözlerime şu tespiti yaparak başlamak istiyorum: Zaman zaman bu konuda, sendikacılık noktasında tereddütler yaşıyor gibiyiz. Türk Eğitim-Sen Türk-İslam Ülküsüne hizmet amacıyla sadece mensuplarının hak ve menfaatlerini ekonomik faydalarını korumak maksadıyla değil, bu maksadın yanında Türk Milletinin meseleleriyle bütünleşen bir davanın adına kurduğumuz bir sendikadır. Bu tespitime bana sorarsanız ilk evet diyecek insan bu sendikanın kuruluşundan bu güne kadar bayrağı elinde taşıyan bugünlere getiren genel başkanımıdır. Yanılıyorsam yanıldığımı kabul etmek bana düşer. Hal böyle olunca biraz daha açar, sendikamızın meselelerini biraz büyütürsek, Türk Milletinin meseleleriyle daha da büyütürsek ümmeti Muhammed’in meseleleriyle, problemleriyle ortak olarak görebiliriz. Bu noktada düşündüğümüzde bu hareketi taşıyan insanların bu hareketin büyümesine, ilerlemesine ket vurma şansına sahip olmadığını da çok açık biçimde görebiliriz. Elbette bilerek ve isteyerek hiç kimse bu engel olma fiiliyatını bırakın, düşüncesinde bile olmayacaktır; ama, bilmeden ve istemeden yaptığımız bazı eksiklikler ve hatalar da eğer camia içinde kırgınlıklara, gönül yorgunluklarına yol açıyorsa işte bunun vebali de yine hepimizin üzerindedir.

Değerli arkadaşlarım, Cengiz’in Moğol ordularını defalarca yenen Celalettin Harzemşah harbe giderken vezirleri ve komutanları şöyle diyor; “sen muzaffer olacaksın, Allah seni galip edecek.” Celabettin Harzemşah komutanlarına “Allah için cihad etmek benim görevim, ben Allah’ın işine karışmam, galip etmek de mağlup etmek de onun işidir” diyerek inandığı davadaki teslimiyetini ortaya koyuyor. Ünlü Kartaca komutanı Anibal da Romalılarla yaptığı savaşta denizle dağ arasına sıkıştığında askerine dönüp şunu söylüyor; “ya bir yol bulacağız, ya yeni bir yol açacağız.”

Türk Eğitim-Sen'in üyelerinden üst kurul delegelerine, şube başkanlarına genel merkez yöneticilerine kadar her ferdi Celalettin Harzemşah'ın teslimiyetini, Anibal'ın zaferi kazanmadaki kararlılığını göstermek ve anlamak mecburiyetindedir. Bu noktaya gelmekte yetkili sendika olmamıza yol açacaktır. Sendikacılık hareketi özellikle Avrupa'da 16. yüzyılda emeğin horlanması, tecavüze uğraması, insanların kendi insanı olduğunu üst sınıflar karşısında ispata çalışması kavgasıyla başlamıştır. 17., 18. yüzyılda Avrupalının, Amerika ve Hindistan sömürsüyle kendi içindeki birlikte yaşadığı alt sınıf toplumlara baskısını eksiltmesiyle 20. yüzyılda zirveye çıkmış. 1990, 1991 yıllarında Almanya'nın birleşmesiyle bir gecede 3.700.000 civarında sendika üyesi kazanan Alman Sendikalar Birliği 2004 yılında 3.000.000'lara varan üye kaybına uğramıştır. Şunun için bu tespiti yapıyorum. Sendikal hareketler Avrupa'da ideolojilerini ve inançlarını yitirmişler. Göstermelik söylemler ve eylemlerle ortada oldukları için bugün 19. yüzyıl, 20. yüzyıl sendikacılıklarından eser kalmamıştır. Mücadele amaçları, savaşıma gayeleri ortadadır; oysa, Türk Eğitim-Sen'in mücadele amacı savaşıma gayreti ve gücü sadece üyesinin cebine 3.000.000 TL fazla para koymak mıdır? Az önce de söyledim. Milletinin ve başka milletlerden de olsa aynı inanca sahip ümmetin meseleleri, problemleri bu sendikanın her ferdinin, bütünüdür, meselesidir, problemidir. İşte bu noktada birbirimiz, şubelerimiz arasında bu sendikanın bütünüdür en üst makamı konumundaki insanların isimleri ne olursa olsun, kim olursa olsun, bugün yarın, hangi zaman olursa olsun bunu dün, bugün için söylemiyorum. Sendikal hareketin bütünü içerisinde istemeyerek de olsa gönül kırıklıklarına, ayrıcalıklara açarsan böyle bir kutsal amacın önüne ket vurmuş olursun. Bunu vebali hepimizin üzerinedir. Bu objektif değerlendirmeyi yapamayan genel kurul delegelerinin ve üyelerinin de üzerine. Kimsenin bu vebalden kaçma şansı da yoktur. Neden? Türk Eğitim-Sen bu amaca hizmet ederken mutlaka yetkili sendika olmak zorundadır. Temsil ettiğimiz iş kolundaki siyasi iradenin karşısında Kurum İdari Kurullarında oturamazsanız üyelerinizin, mensubunuz olan insanların ihtiyaçlarına cevap verir, onların karşısına da onlara şunu yaptık diye yüzlü yüzlü çıkamazsınız; oysa maalesef üç yıldan bu yana her toplantıda, her fırsatta söylememe rağmen neden yetkili olamadığını bir türlü tartışamadık, konuşamadık.

Kimseyi suçlamak anlamında söylemiyorum. Genel merkezimden şunu bekledim; senin ilinde üç bin çalışan üyeden, bin tanesini, bin yüz tanesini, bin iki yüz tanesini üye yapmışsın. Niye güneş yüzüne çıkmadın; Kurtoğlu, bunun sebebi nedir, bize düşen nedir, sen neyi eksik yaptın? Genel merkezim bana sormadı. İçinizden sordukları varsa bilemiyorum; ama, sayın genel başkanım sorulmalıdır diyorum.

Bütün şube başkanlarımıza, eksiklik gördüğümüz arkadaşlarımıza niye şuradan, şuraya çıkmadık, buradan buraya çıkmak için Türk Eğitim-Sen genel merkezi olarak benden ne istiyorsun? Bunu açık açık söylemek zorundayız.

OTURUM BAŞKANI – Sayın Kurtoğlu toparlar mısınız?

AHMET KURTOĞLU – Toparlıyorum.

Gereğini yapmayan arkadaşlarımızı da kırmadan, incitmeden; sen bu işi yukarıya götürecek birini bul dememize lüzum kalmadan o arkadaşımızın o işi daha yukarıya taşıyacak ekibi kendisinin göreve davet etmesini sağlamak zorundayız.

Değerli arkadaşlarım, sözlerimi rahmetli Sayın Seyit Ahmet Arvasi'nin Hasbihal'inden birkaç cümleyle bitirmek istiyorum. Beş dakikalık zaman yetmedi; ama, Başkanımı da uyarısına mahkum etmek istemiyorum.

OTURUM BAŞKANI – 20 dakika oldu.

AHMET KURTOĞLU – Hemen bitiriyorum, başkanım.

Rahmetli diyor ki “insafli tenkit gerçeği renç eder. Davalar yaşanarak büyür, yaşanmayan davalar ilelebet yok olur ve kutlu bir dava ise, yürekten, gönülden inanıyorsak önce yürekten, gönülden yaşamak ve gereğini yapmak zorundayız.”

Hepinizi saygı ve hürmetle selamlar, inşallah kongre hayırlara vesile olur derim.

OTURUM BAŞKANI – Ali başkan 45 dakika konuştu. Ahmet Kurtoğlu beyefendi 20 dakika konuştu. Lütfen siz hiç yoksa 5 dakikaya düşürün, artık öyle kalsın. Teşekkür ediyoruz.

VELİ METİN – Sayın divan, sayın kurul üyeleri, saygıdeğer genel başkanımız; siz çok kıymetli sırtımızı verdiğimiz zaman hiçbir zaman aklımıza korkunun gelmediği kıymetli dava arkadaşlarım şahsım adına sizleri selamlarken kongremizin camiamıza, ülkemize, Türk-İslâm alemine hayırlar getirmesini yüce Allah'tan niyaz ediyorum.

Değerli arkadaşlarım kongreler üyelerle yüzleşilen doğru ve güzel olanın devamı, yanlışlardan uzaklaşılması için bir platform alanıdır. Doğrulardan yana iken yanlışların düzeltilmesi noktasında bir platform alanıdır. Buralarda her şey açıkça konuşulabilmelidir. Buralarda tabandan gelen sıkıntılar ifade edilebilmelidir. Burada yenilikçi düşüncelere fırsat verilmelidir; yoksa, burada eleştiri olup kavga dışarı çıkmamalıdır. Kol kırılır yen içinde kalır. Kongrelerde mücadele iyiye ve güzele ulaşmak içindir. Hele ki bizim için bir başka ruhtur. Türk Eğitim Sendikası bizim için çok farklı değerler ifade eder. Bugün Türk Eğitim Sendikasının ülkemiz ve Türk-İslâm dünyası için öneminin tekrar tekrar anlatmak istemiyorum.

Sayın genel başkan açılış konuşmasında, sayın genel başkan adayımız Ali Karadeniz yine konuşmalarında ve diğer arkadaşlarımız defalarca tekrar ettiler. Ben diyorum ki, mademki burası bir yüzleşme yeridir, mademki yolumuza devam etme konusunda bir yol göstericidir o zaman temsil ettiğimiz camianın ve üyelerimizin bizlere yüklemiş olduğu sorumluluğu Türk milliyetçisine yakışır bir şekilde sergilememiz gerekir.

Değerli arkadaşlarım, bizler sendikacıyız, işin uhrevi, millî yanını arkadaşlarımız çok güzel ifade ettiler ve sizin hepinizin de birer Alperen olarak, birer ülkücü olarak, birer milliyetçi olarak bunları bildiğinizi biliyorum. Bu yüzden o konulara fazla girmeyeceğim. Konuyu da fazla uzatmayacağım. İşimiz üye kazanmak. Kazandığımız üyeleri tutacak çalışkanlığı göstermek. Bunun sürekliliğini sağlamak için de güven dolu bir davranış sergilememiz gerekir. Eğer tabanda güven kaybedici bir hata yapmışsak üyelerimizin veya üye olabilecek potansiyelimizin güzellikleri görmesi mümkün değildir. Sayın Firdevs hanım, genel merkez yönetim kurulu raporunu okurken çok güzel şeylerden de bahsetti. Kuruluş aşamasında güzel şeyler de oluyor. 1992’de başlayan mücadelede günümüze kadar nice zorluklar yaşandı. O günden bugüne kadar Türk Eğitim Sendikasına emeği geçmiş bütün arkadaşlarımıza, ağabeylerimize, ablalarımıza ve kardeşlerimize sonsuz şükranlarımızı sunuyoruz; fakat, dedim ya, biz insanları güvenilir olduğumuza, bir Türk milliyetçisi olarak kesinlikle insanlara arkadan saldırmayacağımıza ve onların, dost dediğimiz insanların yanında sonsuza kadar kalacağımıza inandırmalıyız.

Değerli arkadaşlarım, bu camianın içinde samimi olmayan insanların yirmi, otuz, kırk, elli yılını geçirip saçını sakalını ağartan insanların ne işi var? Biz memleketimizin altı kazılırken büyük çukurluklar, delikler açılmaya çalışılırken elimdeki değerlerim, beni ben yapan kıymetlerim elimden alınmaya çalışılırken acaba ihanete onlarda mı aramalıyız; yoksa, kendi aramızda mı aramalıyız? Bu çok önemlidir.

Çok kıymetli dava arkadaşlarım, burada bir daha yaşanmaması dileğiyle güven buhranına neden olan faktörler, bir iki şeye dokunacağım, ondan sonra da yanınıza geleceğim.

Değerli arkadaşlar, Ankara, İstanbul ve İzmir Türkiye’nin üç önemli büyük kenti; ama, bizim için daha büyük bir öneme sahip. Türk Eğitim camiasının üçte birini barındırır. Burası çok önemlidir ve buralar merkezdir. Buralar medyaya çok kolay ulaşabilecek, bütün yaptıklarımızın ertesi günü gösterilebileceği bir alandır. Burada geçmişte yaşandı; ama, bir daha yaşanmaması dileğiyle şube seçimlerinin müdahalesine bir daha asla fırsat verilmesin. Genel merkezler ve şube yönetimleri üyelerini bir baba edasıyla serbest bıraksın. Başarılı olanın kolunu tutup kaldırsın; yoksa, kaybedene bir şube ihdas ederek orada bulunan bütün öğretmen camiasına sizin demokrasi anlayışınız işte bu kadar dedirtmesin. Şubelere verilen

profesyonelliklerin belirli ve açıklayıcı, şeffaf bir şekilde yapılmasını ve her yerde eşit uygulanmasını istiyoruz. Avansların hangi nedenle olursa olsun farklılık yerine biraz önce Sayın Karadeniz'in de ifade ettiği gibi belirli miktarları konulsun. Tüzükte değişiklik yapılsın. Muhalefet anlayışının kişiselleştirilmesinin önüne geçilsin. Hainler aramızda aranmasın. Güzelliklerin ortaya çıkarılmasında fırsat verilsin. Tavrı konulmasın. Dedikodu anlayışının yaygınlaşmasına fırsat verilmesin. Bundan kim menfaatlenir; bundan ancak arabozucular, vurguncular, bizi sendelemek ve sendelemek isteyenler yararlanır. Fareler ve böcekler yararlanır.

Kişi merkezli yönetimden kurumsal bir yönetime geçilmelidir. Bu yüzden Ali başkana katılıyorum. Buraya gelen Türk Eğitim Sendikası temsilcileri bir kişinin inisiyatifine bağlı olarak altı yönetim kurulu üyesi belirlemesin. Altı kişinin başkanı olmasın. Ali başkanım üye sayımız bugün yüz yetmiş bin diyor, bazıları yüz altmış bin diyor. Yüz altmış bin kişinin, yüz yetmiş bin kişinin üyesi olsun, pardon, başkanı olsun. Birimizin yarısı, diğerimizin içinden hissedilmediği sürece, o zaman, bir Türk-İslâm genci Türk-İslâm ahlakını yaşayan, Türk-İslâm yolunda bir Turancı olamayız; ama, buradaki arkadaşlarımın her birinin bu duygu ve düşüncelerde olduğuna inanıyorum ve eminim.

Çok kıymetli arkadaşlarım Allah herkese bir ömür vermiş; ama, bu ömrü kendisi belirlemiştir. Allah-ü Teâla Kur-an'ı Kerim'de diyor; her canlı ölümü tadacaktır. Elbette biz de tadacağız; ama, burada bizler alem-i İslâmın devamı ve bekâsı için İlahi Rahmetullaha, İlahi Kelimetullaha yakışır bir yaşantı sürmek için mücadele verdik diyerek Allah'ın huzuruna gitmek istiyoruz. Asıl mücadelemiz bu. Bu ruhu yeşertecek, canlandırarak, ateşleyecek, fitilini uzaklarda götürüp ve büyük bir şekilde Türk-İslâm dünyasının yeniden canlanmasını, ayağa kalkmasını, direnişini gösterecektir. Hepinizin bu sorumluluk, bu bilinçaltında bir vebal altında olduğunuzu da hatırlatıyor. Sizler zaten biliyorsunuz. Bu yüzden eğer yönetim açısından aday olacaksam bağımsız listeden koyacağım.

Hepinizi saygı ve hürmetle selamlarken Allah'a emanet ediyor, hepinize saygılar sunuyorum. Teşekkür ederim.

OTURUM BAŞKANI – Arkadaşlar kısa konuşursa bitiririz; yoksa, değerli arkadaşlar gündem yetişemeyecek.

Arkadaşlar lütfen, Selamet bey sıra işini siz çıkardınız. Ben şurada yazılış sırasına göre bir daha okuyacağım. Ali Karadeniz, Ahmet Kurtoğlu, Veli Metin, Selamet Yıldırım, Ahmet Azizoğlu, Kubbettin Yıldız, Harun Yenice, Vedat Pürçek. Sıralama bu şekilde yazılmış. Bu şekilde davet edeceğim.

Buyurun, Sayın Yıldırım.

SELAMET YILDIRIM – Sevgili arkadaşlar, Türk Milletine ve Türk Devletine adanmış; içinde riyakarlık, yalan, dolan, düzen olmayan bir kalple sürekli koruduğunuz, kolladığınız ve gerekirse uğruna canını vereceğiniz bir hareketin bir sosyal kesiminde rol aldınız ve biz bugün Türk Eğitim-Sen gibi bir hareketin ikinci olağan genel merkez kongresini yaşıyoruz.

Arkadaşlar, Afyon’da uzunca süredir yürüttüğümüz bu hareketi kamu oyuyla paylaşırken yaptığımız basın toplantılarında peygamberimizin ve büyük Atatürk’ün sözlerini hep halkımla paylaştım. Bunlardan birincisi; peygamberimiz, “haksızlığın karşısında susan dilsiz şeytandır” diyor ve büyük Atatürk de “hakikati konuşmaktan korkmayınız” diyor. Öyledir ki, Türkler bütün dünya bir araya gelse ne ise söyleyeceği onu söyler. Biz ötelere böyle geldik; ama, bu sendika sürecinde, iki günlük süre içerisinde tiyatrodaki bazen şu eseri bazen bu eserin bir oyuncusu gibi rol tanınarak seyircilerin, onların alkışlarıyla muhatap olacak bölümleri biraz daha abartarak sunma yeteneğine sahip olabiliriz; fakat, hakikat başkadır. Şimdi ceketlerinizle dışarı çıkamazsınız. Dışarı daha soğuk, tedbirinizi alırsınız. Dışarıda hava soğuk; fakat, kuvvetli bir oksijen var. Şimdi sanki hiç bir şey olmamış gibi tepemizde tepinen bir zilleti hiç yaşamamış gibi anamdan, babamdan aldığım gerçekten kendi iffetimle yapacağım hareketler olmamış gibi mi yaşayacağım; öyle mi arzulayacağım; asla! Tümümüz, arkadaşlarım, kardeşlerim, konuşmaların hiç birisine katılmamış bile olsanız kendi beynimde bu düşünceyle yaşarım. Hiç öyle şey değil. Kamu-sen ve onun büyük sendikası Türk Eğitim-Sen bangır bangır fikirlerini Türkiye’deki bütün eğitim çalışanlarıyla paylaşır. Sayı olarak gittikçe büyürken, kocaman, dağlar gibi olurken önüne bir ket çekilmiştir.

Arkadaşlar, kongremiz şaşaalı oldu. Böyle sesi yüksek, öyle kuvvetli oldu. Büyük bir hareketti. Allah’tan korkmadılar. Şu dediler, bu dediler, sanki bu insanlar kendi arasındaki aklı ermezler ki, siz bilmezsiniz ki, biz de demek öyle buyurduk; ama, bu kabul görmedi; ama, her şeye rağmen Türk Eğitim-Sen dimdik ayakta kaldı ve bismillah dedi, yürüdü. (Alkışlar)

Nereye yürüdü; bir ay sonraki kongreye, Türkiye Kamu-Sen konfederasyonunun seçimine yürüdü. Dediler yol bilmeden geldin, bu kongre senin bildiğin gibi değil. Önce bir tüzük değişsin ve tüzük değiştirildi. Denildi ki, seçilmeyenler, onlar da kalsın onlar da bizim kardeşimiz, düşmanımız değil. Gerçekten onlar da bizim dostumuz. Onu Allah bilir. Dediler ki, böyle olacak. Tamam, öyle oldu ve orada çıktım, konuşmamı yaptım, epeyi uzunca konuştum; ama, bir şey söyledim dedim ki arkadaşlar, sevgili Kamu-senliler ben yarın oy kullanacağım oy kullanırken benim hani atalarım var ya; Nuh’un üç oğlundan birine dayanır Türkler, ta o zamandan beri gelen benim atalarım, ninelerim, ebelerim, dedelerimin ruhu ben

tam oy kullanırken, dur bakalım diyecekler, bu bizim torunumuz. Öyle riyakar, dalkavuklu hareketler mi yapacak; yoksa, yürekli mi; onu sınavacaklar dedim ve sınandı, öne geçtik; fakat, öne geçirmediler. O beş-on binlik sempatik, sevimli sendikalar diyorlar ki, başkan bunlardan olsun, onlardan oldu ve ne olduysa o zamandan sonra oldu. Hiçbir şey olmadı; yani, hiçbir eylem olmadı. Esas Türkiye Kamu-Sen ondan önce; yani, 2002'den önceki bütün eylemleri organize eden de Türk Eğitim-Sen değildi; Türkiye Kamu-Sen'di. Türkiye Kamu-Sen bunları, hep iyi eylem koyarken son üç senedir iyi eylem koymadı. Ben bu toplantılarına katıldım. Fikirlerimi açıkça eylemlerin yerini... Beşiktaş'ın Gençlerbirliği 2-1 yenip Ankara'da şampiyon olduğu zamanlarda, o gün orada bir otelde toplantı vardı. Toplantıda söyledim, basit, masrafsız; fakat, etkili bir eylem önerdim. Ondan önce de önerdim, sonra da önerdim. Hiç kimse, sevgili arkadaşlarımız dinlemedi; yani, etkili ve yetkili olan büyükler. Ve sonuç; eylemsizlikten gına getirdik.

Arkadaşlar Türk Eğitim-Sen'in şube başkanı Selamet Yıldırım'a seçimden önce bütün partiler, CHP, DSP, MHP, DYP, hepsi geliyor. Bir tek AKP gelmiyor. Onlar misafirleriyle beraber geldiklerinde at pazarında AKP'yi yerin dibine batıyor ve seçimden bir gün önce arabaya biniyoruz, elimize kameramızı alıyoruz, bütün şehitlikleri dolaşıyoruz. Aptullah oğlu Aptullah, Musul, Yaş: 16; Ali oğlu Yusuf, Kerkük, Yaş: 18 diye bütün şehitliklerde, bütün Anadolu'dan da var da, Musul ve Kerkük'ten o kadar çok gelmişler ki, bu cumhuriyet kurulsun. Şimdi seçimden bir gün önce onları da söyledim. Seçim olmadan önce bir de duyduk ki Afyon'un yeni başkanı burada şahit, bizim dışımızdaki bütün sendikaların şube başkanları gizlice yeni seçilen AKP'li Belediye Başkanı'nı çağırılmışlar ve sena etmişler, yağlar yoğurtlar olmuş. Rezalet olmuş; Türk Büro-Sen Genel Merkezinden iki genel sekreter oraya göndermiş. Onlar da orada hazır, vakiya şahit olmuşlar.

Türk Eğitim-Sen Allah'a verdiği, Türklüğe verdiği sözden bir adım geri atmadı, atmayacak; ama, Türk Eğitim-Sen'liler biliyor ki, kim ne türlü düzen kurarsa kursun Allah'ın mertebesinin, millet sevgisinin bizim vicdanımızda uyandırdığı o büyük sevgi otoritesinden başka hiçbir otorite yoktur. Var mı; asla yoktur. Lenin ölürken Lenin'e demişler ki, "son sözün ne?" o da köylülere sövmüş. Hani işçileri kandırmış da köylüleri kandıramamış. Köylüler daha inançlı, muhafazakar, yağmur yağsın bilmem ne olsun diye Allah'a bağlı insanlar. Köylülere ileri geri konuşmuş. Bizim de okuyacağımız değerler Türk Eğitim-Sen herhangi birisinin vesayetine girecek, zillet mi olacak; hayır. Hepimiz yarın memleketlerinde gezeceğiz. Allah bilir, yolculuk halinde; ama, iki elimiz hem bu dünyada hem öbür dünya yakanızda olur.

Biz Türk Eğitim-Sen olarak Türkiye Kamu-Sen'in konfederasyon seçiminde mutlaka baş rolde olmak istiyoruz. (Alkışlar) Kadim ve sevgili, değerli arkadaşlarım eğer o rol o gün de engellenirse ben de o engellendiği andan itibaren Allah'ın bana verdiği akılla istediğim deliliği, istediğim özgürlüğü sonuna kadar istediğimizi, istediğimi hepimize saygıyla arz ediyorum. (Alkışlar)

Size soruyorum, bu hakkı bana vermiyor musunuz; yani, tekrar Türk Eğitim-Sen'in 3-5-2, 4-4-2 sistemlerde ülkesini başka türlü mizansenler dolayısıyla yine o büyük hareketin başlamasına izin verilmezse o hakkı; yani, artık gerçekten veriyor musunuz, arkadaşlar? (Alkışlar)

Bence ulular ulusu yüce Tanrı, Araplar putlara tapar, putların hepsine birden Allah-ü Teâla derlerdi. Böyle kerpiçten, ottan, çöpten yapar, Allah-ü Teâla derlerdi ve Farslar da ateşe taparlar. Onların taptığı putlar vardır. Onlar da putlarına "hoda" derlerdi ve Türkler hiçbir zaman put yapmadılar. Puta da tapmadılar. Dışarı dediler. Tanrı dediler, üstüne vurgulayarak söyledim, kusura kalanlar olur, yanlış olmasın diye; yani, öyle bir Tanrı diyor ki, Muhammed'in yoluna kurban olunuz, hiç köle olmamış ve hiç köle etmemiş. O büyük hareketin Kerkük, Kıbrıs konusunda ya istiklal ya ölüm, diyecek kadar, vuracak bir hareketi başlatacağız. Kimsenin şüphesi olmasın. Arkadaşlar; çünkü, artık sabrımızı kimse muhtelif oyunlarla bozmaya, sınamaya kalkmasın. And olsun ki, Allah'ın verdiği azmi yine millet için kullanacak kadar ve önümüzdeki hiçbir şey engel olmayacaktır.

Yeni başkan da onu söylüyor; biz kalkışacağız. Sormadım. Başkanlığı bıraktım. Hepinizi yürekten saygıyla selamlıyorum. Yüce Allah Türk Eğitim-Sen'in yolunu açsın. Öyle bir açsın ki Ankara'dakiler, İstanbul'dakiler, Van'dakiler, Afyon'dakiler yansın. (Alkışlar) Tanrı Türkü korusun ve yüceltsin.

DİVAN BAŞKANI – Sayın Ahmet Azizoglu, buyurun.

AHMET AZİZOĞLU – Sayın divan, saygıdeğer genel başkanım, çok değerli delege arkadaşlarım, yalnız bir ricada bulunacağım, eğer dışarıdaki arkadaşlarımız da lütfedip salona gelirlerse; çünkü, burada hep konuşuldu ben arkadan konuşmayı hiç sevmem. Herkes duysun istiyorum ve onlara söz veriyorum. Beş dakika ile on dakika arasında konuşacağım; ama, konuşacaklarım bu salonda burada olacak; çünkü, ben her zaman konuştuklarımı ve konuşacaklarımı Türk Eğitim-Sen genel başkanı ile yönetim kuruluyla ve çok değerli arkadaşlarımla paylaştım. Rica etsem bir anons yapar mısınız?

OTURUM BAŞKANI – Büyük bir çoğunluk, arkadaşlarımız burada.

AHMET AZİZOĞLU – Bir rica etsek, dışarıdaki arkadaşlarımız da salona gelse.

OTURUM BAŞKANI – Değerli arkadaşlar; buradan, biraz yukarıdan bakınca daha da görebiliyorum. Çok fazla sayıda arkadaşımız dışarıda yok. Epeyce bir arkadaşımız içeride. Dolayısıyla...

AHMET AZİZOĞLU – Peki, neden bütün arkadaşlarımın buraya gelmesini istiyorum. Biliyorsunuz; sayın genel başkanımızla ve yönetim kurulu ve şube başkanı arkadaşlarımızla birlikte 1992’de sendikamızın kuruluşundan itibaren aynı hizmeti, aynı koşullarda ve aynı sıkıntılar içerisinde, bir kişi değil, hepimiz yaşadık; ama, bunu yaşamamıza rağmen bu sendikamızın içerisinde bu kadar sıkıntı yaşamamıza rağmen bir de üstüne üstelik bize sendikamızdan yetki alan insanlar sıkıntı yarattılar. Ben diyorum ki bizim hakkımızda çeşitli yazılarla dergilerdeki çeşitli eleştirilerle ve biraz önce burada sayın genel başkanımın konuşma pasajı arasında salonun içerisinde çeşitli adamlar aramakla bu işler olmaz. Saygıdeğer arkadaşlar elbette ki yetki alamayız. Siz aktif, mobil, üreten, üretken insanları küstürürseniz, onları her zaman bir şekilde geri göndermek isterseniz, aman yetenekli olmasın; aman ben olayım; bugün böyle. Yetenekli olmasın; ama, ben olayım. Gelin Ankara’ya size sorayım, görüşlerinizi söyleyin ve sonuçta bize gelen bir kağıt; sayın delegemiz, değerli arkadaşlarımız biz 1992’den beri bunu yaşadık. Sayın genel başkanım 1992’den beri birlikte çalıştık, çok şeyi de paylaştık. Özel paylaştığımız şeyler de oldu; ama, arkadaşlar, samimiyet, beraberlik, dostluk ayrı; burası sendika, kimsenin babasının malı değil. 1992’den beri arkadaşlar geldi, geçti. Genel başkanım burada, yanında da Mali Sekreter arkadaşım var. Beraber devam ettiler. Diğer arkadaşlarımız nerede? En azından denilirdi ki, arkadaşlar, siz de hizmet ettiniz, bizimle birlikte Türkiye’yi dolaştınız, çok yerlere geldiniz, zahmet çektiniz, sırtında dergi taşıdın, otobüslerden indirip bana getirdin, yoğun bilimsel gelişmelerde bulundunuz, Türk Eğitim-Sen’in temelini oluşturacak, şimdi de sayın genel başkanımın kullandığı, malzemeleri, fikirleri ürettiniz. Arkadaşlar, yapmayın; yani, biz oturmak için gelmedik. Hiç değilse bir teşekkür ediniz. Ahmet Azizoğlu, 4 No’lu şubeden delege olmasın, benim şube başkanımı çağırıp da lütfen bunu demeyin.

Arkadaşlar, ben 4 No’lu şubede ne dedim biliyor musunuz; herkes aday olsun. Üst kurul delegeliğine de, yönetime de aday olsun. Herkes her şeye olsun; çünkü, herkes bu yeteneğe sahip. Arkadaş, onu göstermezse yeteneğini nereden göreceksin? Arkadaşlar, sayın genel başkanıma, sayın başkanım diye şube başkanı olan arkadaşlarıma da bütün eleştirilerimi bir muhalefet hareketi çıktığı anda gittim, ziyaret ettim. Böyle değil selam da veririm. Her zaman konuşurum. Kızgınlığım hiçbir zaman öfkeye kesinlikle dönüşmez. Hepiniz biliyorsunuz. Ahmet Azizoğlu’nu tanıyorsunuz. Kesinlikle öfkelenmem; çünkü, böyle şeyleri sevmem. Yeteneklerim varsa kovulduğum yerde yine üretmeye devam ederim. Çuvalı alırım,

dolaşırım, tek tek okurum, Türk Eğitim-Sen' nasıl ileriye gider diye araştırırım; ama, hiç arkadan konuşmadım, doğrudan sayın genel başkanına gittim. Sayın başkanım, şu dergide şunları söylüyorsunuz. Bu bizi engelliyor. Sendikamızın yetki almasını engelliyor. Sen genel başkansın, bunları bırak, Ahmet'le Veli ile ne uğraşacaksın? Herkese de ki gel kardeşim. Tamam, olabilir; ama, bugün beraberiz. Ne diyorsun, hangi projen var desene, dersiniz çok mu kötü olur? Arkadaşlar, benim de fikrimi, ya da filan yerdeki arkadaşımın da fikrini alsanız çok mu kötü olur? Soruyorum, bir fikir almak kötü olur mu?

Ben size bir fikir söyleyeyim, bütün öğretmenlere Anadolu Üniversitesi kanalıyla ya da bölgelerdeki üniversiteler kanalıyla yüksek lisans hakkı verilmeli. Bunun için proje geliştirdik; ama, Türk Eğitim-Sen'den başkanım telefon aç, Ahmet beye de, sor ne düşünüyorsun? 1992'de 1999'a kadar "Bilgi Çağında Eğitim Dergisi" çıkarttık. Bugün üniversitelerimiz hâlâ dipnot olarak kullanıyorlar. Sayın başkanım, siz de bilirsiniz. Hanifi Bostan da bilir; çünkü, kendisi yayın kurulundaydı. Bugün hâlâ araştırma görevlileri o konuda, ben bakıyorum araştırmalarında, bilgi çağında eğitim dergisinin dipnotu var.

Değerli arkadaşlarım, yeteneklileri harcamayın. Yetenek anarşisi çıkar. Yetenek anarşisi kuruma zarar verir. Şimdi çok şeye gerek yok. Doğru, Türk Eğitim-Sen kısıtlı imkanlarla buralara geldi; ama, o imkanlarda herkes vardı. Bir şey daha söylüyorum; çünkü, bundan önceki genel kurula geledim, bir şeye hakkım var. Sayın genel başkanım, benim sendikamın, Türk Eğitim-Sen'in parasıyla Türk Eğitim-Sen'in üyelerini mahkemeye verdi. Peki, ne oldu; mahkeme sayın genel başkanımı reddetti. Peki, bu harcanan para şimdi Türk Eğitim-Sen'in kasasından çıkan para boşa giden bir harcama değil mi? Benim de orada aidatım, Türk Eğitim-Sen' 4 No'lu şubenin, iki bin kişinin de aidatı var. Bu paranın hesabını şimdi kim soracak? Davayı kaybetti; ama, kendi üyeleri, o üye nerede burada. O kongreye gelememi; ama, bu kongreye geldi. Arkadaşlar, gözünüzü seveyim, yapmayın. Artık biraz önce arkadaşımız, Selamet hocam dedi. Şu kurum, bu kurum, öteki kurum değil Türk Eğitim-Sen'. Selamet hocam riya kelimesini çok güzel kullanır; ama, bugünü, sabahki oturumu değerlendirmedim. Lütfen orayı da iyi değerlendirsin. Riya her zaman, her yerde varsa; gerçekten söylenecekse söylensin. Ben şimdi bir soru sorup iniyorum. Sayın genel başkanım, sayın mali sekreter, Türkiye Yerel Hizmet Sendikasının genel seçimlerinde para aktardınız, biliyorsunuz sendikalar kanununa göre sendikalar borç veremez. Bu kayıtlı para. Nasıl borç verdiniz ve denetleme kurulu neden görmediniz? Teşekkür ediyorum.

DİVAN BAŞKANI – Sayın Kubbettin Yıldız, efendim buyurun.

KUBBETTİN YILDIZ – Sayın divan, sayın genel başkanım, çok kıymetli arkadaşlar. Doğrusu ben fikir alma kararında bulunurken Ahmet beyin kullandığı son kullandığı kelime meselesi, tarz meselesi...

OTURUM BAŞKANI – Çok fazla konuşmayı gerektirmiyor. Vaktimiz de daraldı.

KUBBETTİN YILDIZ – Ancak şunu söyleyeyim. Bazı arkadaşlarımızın güzel konuşmaları oldu. Ben böyle yüksek nitelikli bir konuşma yapmayacağım. Not düşmek ile ilgili birtakım bilgiler okuyacağım; ancak, bunun karşı tarafa, Ahmet beyin söylediği çok haksız, ham bir duygu. Türkiye Kamu-Senin bütün sendikaları kardeşlerdir, birdir. Türk Habersin, Türk İmar-Sen, Türk Eğitim-Sen hepsi bizim kulvarımızdır ve bazı arkadaşlarımız bunu anlayamayacak kadar düşünce yoksunuysa ben kendilerini çok fazla değerlendirmek lüzumunu görmüyorum. (Alkışlar) Borç verildiyse bu borcu Kubbettin Yıldız kendi cebinden öder, hiç merak etmeyiniz. (Alkışlar) Türkiye Kamu-Senin her bir şubesi, sendikaları, Türk Eğitim-Sen gibi görülmediği sürece yanlış yaparsınız.

Değerli arkadaşlar, tarihimizde çok ilginç olaylar vardır. Tarihimizde, biliyorsunuz, malumunuz, Kürşat tugayı vardır. Çin Seddi'ni basmaya giderken kırk birinci kişidir. Arkadaşlar bunlar Çin'i yıkmaya gitmediler. Arkadaşlarımız şunu söylediler, biz Çin sarayını basmaya gidiyorduk. Tarihe bir not düşmek için gidiyoruz. Malum Türkler o ara da esaret altında. Çinliler bunu tarihlerine yazsınlar. Gelecekte Türk nesli olan insanlar da o tarihteki notu okusunlar ve belki bir araya da gelir tarihlerinde bir daha da köle olmazlar. Efendim, nitekim ondan sonra bütün Türkler kölelik hayatı yaşamamışlardır. Şimdi, eleştirileri yapmak güzeldir, herkesin hakkıdır. Bundan sonraki bölümlerde, ben bir ricada bulunacağım, acıyı herkes aynı oranda hissetmez, babanız ölür ayrı ağlarsınız, anneniz ölür ayrı ağlarsınız, evladınız ölür ayrı ağlarsınız. Herkesin yaşadığı yerdeki hayat şartı çok farklıdır. Bunu söylüyorum. Muhakkak hepiniz de anlıyorsunuz. Arkadaşlar, eleştiri yapıyor bizi, bizleri çok fazla incitiyorsunuz. Ali başkan iki defa konuşmasında beni işaret etti. Şunu söylüyor; sizler, isimleri unuttum deyip siz bizi unuttunuz demek istemiyorum. Aramızdaki fark budur. Bu memlekete top yekun, hep birlikte gerçek anlamda sahip çıkmamız lazım. Geçen arkadaşlar dediler Türkiye büyük ülke, büyük bir ülkenin adıdır. Uzak yerden geldik. Orada hava başka, orası hep soğuk. Nedense buralar sıcak. Herkesin ayrı bir sıkıntısı var. Bir giden daha iyi anlarsa Türkiye'nin bütün şartları nasılsa bizim hayat şartlarımız da aynı bu şekilde. Lütfen, bunları bir çerçevede değerlendirin.

Bu kürsüde konuşurken, tekrar ediyorum, arkadaşlar bizi incitmeyin.

Geçmiş çok fazla kurcalamanın bir anlamı yoktur. Arkadaşlar, projesi olan arkadaşlarımız projesini getirsin. Zaten Türk Eğitim-Sen Genel Merkezini onun için

seçiyoruz. Projelerimizi üretelim. Ben de yazılı ve belgeli olarak çok Türk Eğitim-Sen Genel Merkezini eleştirdim, işte genel başkan burada. Hiçbir yerde konuşmadım. Bunlar yanıştır bunlar doğrudur, yazıya döktüm. Şu anda genel merkezi gerçekten severim. Elinizden geliyorsa camiamıza bir şeyler katkıda bulunalım, gelmiyorsa biraz duralım. Onun için değişik bir konuşma tarzıyla sabırla dinlediğiniz için hepimize Allah'a emanet olun diyorum, saygılar sunuyorum. (Alkışlar)

DİVAN BAŞKANI – Sayın Harun Yenice, efendim, buyurun.

HARUN YENİCE – Sayın divan, sayın genel başkanım, çok değerli şube başkanı arkadaşlarımız, muhterem delege arkadaşlarım öncelikle benden önceki konuşmacı arkadaşlarımın bir iki değindiği noktaya değinmek istiyorum. Çıkan arkadaşlarımın geneli geçmişi konuştu. Geçmişi konuşarak elbette geçmişten ders almalıyız. Geleceğe yön vermek elbette geçmişle olacak; ama, yarın ne olacak? Bazı arkadaşlarımız konuştu; ama, somut bir şeyler söylenmedi. İkinci bir olay Kubbettin hocamın sözlerine katılıyorum. Kardeşlik konusu ki bir vücuduz, Türkiye bir vücuttur. Ali başkanım belki onu o anlamda zaten söylememiştir de, belki bir yanlış anlaşılma. Bir vücuduz. Bunun kolu, bacağı, kalbi vardır.

Değerli arkadaşlar, elbette ki burada Türkiye'de gerçekleşen 1968lerden, 1970lerden gelen bir siyasi mücadelenin temsilcileri var. Buna hiçbir itirazım yoktur; ancak, sendikayı ayıran bazı özellikler vardır. Bunu özellikle belirtelim; yani, sendika bir hak arama örgütüdür. Hak arama yeridir; ama, bunun yanı sıra elbette ki, çağdaş kamu hukuku içerisinde ülkeyi yönetenlere bir sivil toplum örgütü olarak da projelerini üretecek, yol gösterecek, eleştirisini yapacak, eylemini yapacaktır. Bunun altını çizmek istiyorum. Lütfen, bunu kimse yanlış anlamasın. Bunu sizin burada söylediğinizi ben Perşembe günü sayın bakanın, bakanlık bürokratlarının huzurunda da söyledim. Ben 15 yaşından beri ülkücü hareketin içerisindeyim, 46 yaşındayım. Hiç taviz vermedim, eğilmedim, büyüdüm. Büyümeye de her zaman devam ediyorum, edeceğim; ama, bunun yeri burası değil. Sendika olarak ne yapabiliriz; eğer hedef kitlemiz öğretmense elbette ki kesin çizgilerle sendikayı ayırmamak lazım. Ben Kars'ta şube başkanlığını 08 Ocakta bıraktım. Benim sekiz yüz otuz altı üyem var. En az yüz tane sosyal demokrat düşüncede insan vardı. Bu ülkenin birliğini, bütünlüğünü seven, üniter devlet yapısını koruyan bu konuda tavizi olmayan Kamu-Sen'in dolayısıyla Türk Eğitim-Sen'in ilkelerini benimseyen kişiler bana, Türk Eğitim-Sen'e üye oluyorlar. Hayır, arkadaşım sen sosyal demokrat düşünüyorsun, sen şöyle düşünüyorsun diye bunları geri çevirme şansımız yoktur. Biz altı yüz bin hatta sekiz yüz bin bütün eğitim çalışanını temsil etmeye niyetlenen, yola çıkan bir sendikayız.

Değerli arkadaşlar, eleştirmek elbette hepimizin hakkı. Eleştireceğiz. Bilmiyorum aramızda ilköğretim müfettişi var mı? Müfettiş arkadaşlarımız, denetçilerimiz okullara gittikleri zaman denetleme raporunu verirler. Bir bakarsınız; şu çok güzel, bu çok güzel. Ondan sonra bir “ancak” kelimesi her denetleme raporunda vardır. Hepimiz bunu görmüşüzdür. Şimdi, buradaki tartışmalar, konuşmalar elbette eleştiriler yapıldıktan sonra da nelerin yapılması gerektiği, nelerin istendiği bunlar da açıklanmalı diye düşünüyorum.

2002 yılının Nisan ayında Kars şube başkanırken yine sizlerin seçip, illerinizden gönderdiği Türk Eğitim-Sen’in kayıtlı İlksan delegeleriyle İlksan yönetimine ve yönetim kurulu başkanlığına seçimdim. Geçen hafta yeni yapılan kongremizde de tekrar yönetim kurulu üyeliğine seçildik. Başkanlık olarak da başka bir arkadaşım aldı, yürütüyor; yani, yaklaşık iki yıl sekiz aydır Ankara’da İlksanın genel başkanlığını yaptığım dönemde sürekli olarak sendika genel merkeziyle, bunu hem Kars’taki şube başkanlığıyla, tabii oradaki şube sekreteri arkadaşım burada sürekli işbirliği, diyalog, istişare halinde çalıştık. Ben şimdi mevcut yönetimin savunucusu falan da değilim. Yapamadıkları da yaptıkları da vardır; ama, şunu unutmayalım. 1992’deki ilk kuruculardan, hatta 1988 lerdeki temeli atılan noktadan buraya kadar emeği geçen herkesten Allah razı olsun. Gerek genel merkezde gerekse taşrada en uç noktalarda kim halisane niyetle bu sendikanın hayrı, ilerlemesi için bir şeyler yapmışsa hepsinden Allah razı olsun. Bir sendika üyesi olarak bunlara minnettarım. Eleştiriler yapılırken dozu kaçmamalı. Elbette eylem yapılmıştır, yapılmamıştır, az yapılmıştır. Basın toplantıları; yani, Yönetim Kurulu faaliyet raporundan bahsediyorum, iki yüz tane yapılmıştır, bu iki yüz elli de olabilirdi, yüz elli de yapılmış olabilir, bunlar ayrıntıdır. Elbette ayrıntı da mükemmelliği getirir. Buna da katılıyorum; ama, bir konuşmacı arkadaşım, şu anda ismi hatırımda değil, bir şey, zannedersem Selamet hocam, Türkiye genelinde Türk Eğitim-Sen Kamu-senin lokomotifini olmalı. Treni düşünecek olursanız, eğer lokomotifte arıza varsa vagonlar da arıza yapar.

Bilgisiyle, deneyimiyle, tecrübesiyle, üretkenliğiyle Türk Eğitim-Sen’in her üyesi rahatlıkla yönetim kademesine gelebilecek durumdadır; ancak, takdir edersiniz ki, iki yüz altmış delegeniz var. Belki de görev alacak on kişidir. Demokratik yarışta da bunlar tespit edilecek. Buradan çıktıktan sonra bu sendikanın üyesi olarak bizlere düşen kim seçilirse seçilsin seçilen yönetime canı gönülden bağlı, onların önünü açabilecek, onları çalıştırabilecek şekilleri konuşmalıyız. Genel merkez de şunu yapmalı; özellikle Türkiye’nin zor günlerden geçtiği bu dönemde AB ilerleme raporunun irdelendikten sonra açığa çıkan Dicle-Fırat sularının ortak kullanımı, Kars’ta bulunan Ermeni sınır kapısının açılışı, Türkiye’nin 1914-1915 soykırım iddialarını tanınması, arkasından tazminat ve toprağın

verilmesi, Kıbrıs'ı tanınması, Ege karasuları hattı hadisesi ki, bunlar daha birkaçı. Lozan anlaşmasından sonra yeni yeni ortaya çıkarmaya çalıştığı azınlıklar konusundaki saldırılar karşısında elbette bir sivil toplum örgütü olarak Türk Eğitim-Sen'in şimdiye kadar durduğu gibi daha güçlü, daha iradeli, daha atılgan bir şekilde de durması gerekiyor. Türk Eğitim-Sen Genel Merkezine seçilecek kişilerin de muhakkak ki, bu gücü bizden; yani, taşradan alması gerekiyor. Bunun için de özellikle bu kongrede ortaya çıkan sonuç ne olursa olsun sağlıklı bir iletişim, istişare her şeyin önünde gelmelidir.

Değerli arkadaşlar, kim hangi makamda olursa olsun, ne olursa olsun bizim savunduğumuz idealler, ülkülerimiz yürüyecek. Sevgi olmayan yerde hiçbir şey olmaz. Sevgi olmayan yerde saygı olmaz. Sevelim, birbirimizi sevmek zorundayız. En azında dışarıda baktığımızda Türk Eğitim-Sen'i bölüp parçalamaya, içimize sızma yapmaya, mevcut siyasi iktidarın paravan olarak kurduğu sendikaların bizi taşrada seni müdür edeceğim, şuraya, buraya getireceğim diye tutum ve davranışlarından bizim üye kaybımız olmaktadır. Belki bunlar geçicidir. Biz maraton koşuyoruz. Sonunda muhakkak biz kazanacağız; ama, en azından bu zor günlerde, hem Türkiye Cumhuriyeti Devleti olarak geçirdiğimiz bu zor günleri hem sendikal hayatta siyasi erkin karşısında dimdik durabilecek bir yapıda olabilmemiz için birbirimizi sevmeliyiz, hoşgörü göstermeliyiz. İlkelerimize de sadakatle bağlı kalmalıyız diye düşünüyorum.

Değerli arkadaşlar, biraz önce dediğim gibi elbette eleştiri güzel; ama, eleştirmek de kolay. Acizane; yani, iki buçuk yıldır Ankara'dayım. Ben de bir kurumun genel başkanlığını yaptım. Çok eleştiri aldık. Yaptıklarımız, yapamadıklarımız oldu. Temennim şudur; buradan iki yüz altmış değil belki illerine gittiği zaman kendi şube başkanlıkları koordinesinde illerde yapılacak ortak akıl, beyin fırtınasıyla üretilecek projelerin genel merkeze bir destek olarak gönderilmesi taşra genel merkezi zorlayarak daha fazla çalışmasını, daha fazla enerji sarf etmesini; genel merkezin de taşraya bu konuda gerekliliği yardımı yapması gerektiği kanaatindeyim. Bu olduğu zaman hiçbir problemimiz olmaz.

Değerli arkadaşlar, asıl önemli olan Türk Eğitim-Sen'in ikinci olağan genel kurulundan lokomotif görevi görecek Türkiye Kamu-Senin Genel Başkanlığını çıkarmak. (Alkışlar) Burada önemli olan delegelere baktığımız zaman Türk Eğitim-Sen'in üst kurul delege sayısı yüz ellidir. Onlar da bizim kardeşimiz, sendikalarımız kardeş. Ayrıca Ahmet Azizoğlu arkadaşımızın eleştirisine ben de katılmıyorum. Maddi, manevi her türlü yardım yapılmalıdır. Yine o zaman yönetim kademesinde bulunan arkadaşlar şunu da bilmeli; Türk Eğitim-Sen'in Genel Merkezi Maltepe binasında olduğu zaman, yanılıyorsam lütfen düzeltin, bir başka sendikalar da Türk Eğitim-Sen'e nakit para vermişlerdir. (Alkışlar) Bunu herkesin

bilmesi lazım; çünkü, değerli arkadaşlar, hep aynı simalar. Hepimiz illerimizde aadat kesilmeden önce gönüllü olarak üç lira, beş lira toplayarak genel merkeze gönderip genel merkezin kirasını ve zorunlu giderlerini karşılıyorduk; ama, bizden maddi durumları daha iyi olan sözleşmeli çalışanlar, üyelerinden daha fazla para toplayan sendikalar da o gün Türk Eğitim-Sen'e yardım etmişlerdir. Biz kardeşiz. Biz bir çınarın kollarıyız. Bunlar normaldir, olacaktır diye düşünüyorum.

Sonuç olarak elbette tartışmalar olacak, eleştiriler olacak. Bu temennim dileğim, buradan çıkacak sonucun Türk Eğitim-Sen'in Mayıs'ta yetkiyi göğüslemesi. Türk Eğitim-Sen Genel Başkanının, Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı olması. Hepimize düşen görevin bu olduğu inancındayım.

Değerli arkadaşlar, bir iki cümlede İlksan'dan dolayı konuşmak istiyorum. Şunu herkesin bilmesini istiyorum, gerçi en iyi şekilde eleştirildi; ama, Türk Eğitim-Sen ailesi olarak; çünkü, biz miladımız 1996 dedik. 1996'dan beri bu yana İlksan yönetiminde Türk Eğitim-Sen'ler vardır. Attığımız her imzada ve adımda Türk Eğitim-Sen'in kimliğini, misyonunu taşıyoruz. Bu misyona bu kimliğe hanel getirebilecek hiçbir davranışımız yoktur. Attığımız her imzayı da Allah katında sorumlu olduğumuz iki yüz elli bin üyenin hakkı, hukuku olarak atmışızdır. Sizlerin özellikle taşrada gönderdiğiniz arkadaşların bana desteğiyle o görevi sizler verdiniz. Hepinize de bundan dolayı müteşekkirim. Makam, mevki ne olursa olsun Türk Eğitim-Sen'in bir neferi olarak da devam edeceğiz.

Hepinizi en derin saygılarımla selamlıyorum. Allah'a emanet olun diyorum. Genel kurulumuzun eğitim camiasına, milletimize ve Türk dünyasına hayırlara vesile olmasını Cenab-ı haktan niyaz ediyorum. (Alkışlar)

DİVAN BAŞKANI – Teşekkür ederiz, sayın başkan. Son olarak Sayın Vedat Pürçek, buyurun.

VEDAT PÜRÇEK – Vatan bütün diyerek yola çıktık. Millet bir dedik, bayrak tek. Savunmak için bir çatı oluşturmak gerek. Bir ses dedi birleşin, birleşin Türk Eğitim-Sen'in çatısı altında. Bu davanın bu düşünceyle bir araya gelen siz değerli üyelerine, elemanlarına; sayın divana ve bu davayı harekete geçiren sayın genel başkanımıza saygı ve sevgilerimle selamlarımı sunuyorum. (Alkışlar)

Değerli arkadaşlarım, kanıma dokunuyor. Konuşma iyi, nutuk atmak da güzel. Hepimiz Türk Eğitim-Sen'in iki yüz bin üyesi aynı davanın insanları mikrofonu geldiği zaman güzel konuşur. Konuşmak güzel. Aynı politikacılar gibi sallayıverirsiniz, nereye gider, önünde ne vardır? Salladığım zaman neresi yıkılır, hangi gönüle, hangi beyine, hangi bedene yalan atar? Bunlar düşünülmez. Konuşmak güzel.

Kanıma dokunuyor, bir tanesi soruyor. Efendim, sen üyene dava açtın. Sen üye olarak eğer samimiysen, bu davanın insanıysan bu davayı meydana getiren binlerce insanın hakkına tecavüz edildiği zaman ona karşı tedbir davasını nasıl açtırıyorsun? Sormazlar mı? Aidatından kesiliyor, benim de aidatımdan kesiliyor. Hizmet kimin aidatından kesiliyor. O genel kurulun bir ay gecikmesi milyarlarca liraya mal oldu. Yüce mahkeme tedbir davasını kaldırdı, reddetti diyorlar. Değerli arkadaşlarım, neyi reddetti biliyor musunuz; mahkemenin reddettiği, buna ön ayak olan insana açtığımız tazminat davasında yetkisizlik kararı verdi. Üzerine gitmedik. Üst mahkemeye götürmedik. Onlar bunu iyi biliyor. Sayın genel başkan “bizim arkadaşımızdır, üyemizdir, bir hata işlemiştir, gitmeyelim” demiştir bunu üzerine, emriniz olur, dedik.

Kanıma dokunuyor, aslında sayın genel sekreter burada faaliyet raporunu okurken sizleri üzmemek, bıkkınlığa götürmemek, yormamak için o koca kitabı okumadı. Ben isterdim ki hepimiz bunları okuyun gelin. Çoğunuz okumuştur. Ona da eminim. Orada söylenmeyen daha nice şeyler vardır. O kitabın içine yazılmayan nice şeyler vardır. Burada bazı arkadaşları dinlerken sayın genel başkanımıza ithafen Türk Eğitim-Sen’in millî davalarda tutarsız olduğunu kastettikleri gibi bir anlayış içinde kaldım.

Musul ve Kerkük davasında Şuayip Özcan vardı. Hakkını teslim etmek gerek. Vedat Pürçek kimsenin yağdancısı veya yağlığı değildir. Hiç kimseyi olmadığı anda olmadığı kadar büyütmez; ama, yiğide hakkını teslim etmek gerek. Başkaları Musul, Kerkük davasında neredelerdi? Kıbrıs’ta neredelerdi? Yüce başbuğumdan sonra gelen Türk dünyası lideri sayın Denктаş’a destek verirken, , diğerleri neredeydi?

Eylem diyoruz. Türk Eğitim-Sen haftada en az iki kere eylem yaptı. Basın vermedi. Sayın genel başkan bunları açıklar. Genel başkan Kıbrıs’tan geldi, bir demeç verdi. Bağlı olduğumuz konfederasyon sen bunu yapamazsın dedi. Bazılarının alkışladığı bazılarının önünde eğildiği konfederasyon genel başkanlarının Türk Eğitim-Sen’e bakış açısını niye onlara sormadınız? Biz Kamu-sene şerefimizle, haysiyetimizle, başımızla, onbinlerce üyemizle bağlıyız.

Kamu-sen emreder, Türk Eğitim-Sen uyar. Sayın Ali Karadeniz, değerli arkadaşım, sayın başkanım hukuk bürolarından bahsetti. Vicdanlarınıza sorun, Kamu-Sen’e bağlı sendikalar, hatta Kesk’e bağlı sendikalar da dahil, hangi büyük sendika Türk Eğitim-Sen’den önce bölge avukatlık büroları, idari mahkemelerin olduğu yerlerde kurdu? Bunları sorun.

Üye kaybediyoruz. Doğru, niye üye kaybediyoruz; acaba, hiç kendimize baktık mı? Eleştirmek kolay; benim kanıma dokunuyor, yüreğim sızlıyor. Acaba üye kaybederken bende bir hata var mı; hiç sorduk mu? Sen üyene sendika sana hukuk hizmeti vermiyor diye

propaganda yaparsan, gereği gibi ilgi göstermezsen, bir problemi olduğu zaman sırtını çevirirsen ve topu taca atarsan, başkalarını suçlarsan üye sana koşa koşa mı gelecek? Bu Şuayip Özcan'ın, genel merkezin suçu mu? Bir arkadaşım isimler önemli değil dedi. Önemli olan Türk Eğitim-Sen. Doğru. Biz bu davaya baş koyduk; çünkü, bir araya gelenlerin düşüncesi belli. Vatan, millet, bayrak dediler. Bu dava kolay bir dava değil. Hiç kimse kendi menfaati için bu davanın hiçbir birimini hiçbir basamağını kullanamaz. Kanıma dokunuyor.

Eleştirmek kolay, eleştirilsin. Hatırlarsanız, Sayın Şuayip Özcan da aynı sözleri söyledi, biz de aynı sözleri söyledik. Eleştirin dedik. İnsan eksik olur. O insanın dostuysan eleştir. Ona yön ver. O insan da seni dost biliyorsa o eleştirileri kendine rehber bilir; ama, biz eleştirmedik. Biz iftira ettik, çamur attık. Biz hepimiz biriz; aynı yolun yolcusu, aynı gönül bağının, aynı inancın yoluna baş koymuş insanlarız. Bu kin nedendir? Değerli arkadaşlarım, o yüzden biz bir dara düştüğümüz zaman yanımızda sizler olacaksınız, sizin yanınızda bizler olacağız.

Gönül kırmak hoş değil. Bazı şeyler söylenmiyor. İstenirse burada öyle şeyler söylenir ki, Allah korusun aramızda bu duygu seli, sevgi bağı oluşmaz. Biz, hepimiz bunları yaşadık. Çok şeyler söylemek isterdim; ama, sizlerin yüzlerini görünce, yüzlerinizde onuru görünce gerçekten iyi bir şey değildir. Sözlerimle gönlünüzü kırdıysam özür diliyorum, Allah'a sığınıyorum.

Ben fazla uzatmadan bir konuyu söyleyip affınıza sığınarak huzurlarınızdan ayrılmak istiyorum. Benden önce konuşmacılar söyledi, eylem yapılıyor. Türk Eğitim-Sen suçlu.

Konfederasyonun, sendikaların mevzuatı vardır. Konfederasyon kendi işi dışında çok şeylere burnunu sokmuştur. Tabirimi maruz görün; ama, kendi yetkisinde olan şeyleri hiçbir zaman yapmamıştır. Eylem kararını konfederasyon alır. Bu garip kardeşiniz, bu hizmetkarınız bir zamanlar o eylem komitesindeydi. Üst kurul yani sayın genel başkanların oluşturduğu konfederasyon yönetimi bir eylem kararı alır, sendikalar buna uyar. Sendikalar bunu harekete geçirir. Sizin sendikanız her zaman eylemin başında olmuştur. Sizin sendikanız sayın genel başkanımız Şuayip beyin başkanlığında her zaman önünde olmuştur, önünde gitmiştir. Kamu-Sen eylem kararı almazsa siz eylem kararı alacaksınız? Sayın genel başkanım bir açıklama yaptı. Tefe koydular. Biz varken sen bu açıklamayı nasıl yaparsın diye. O siz açıklasın diye mi geldi de? Biz hiçbir yerde fitne çıkartmak, insanların kalbini kırmak istemiyoruz. Mademki konfederasyon böyle davranıyor. O zaman biz de boynumuzu büker uyarız. Uymadığımız olmuyor mu; oldu. Bir sürü eylem yaptık.

Bazı şeyler kanıma dokunuyor. Size sormazlar mı, genel başkan Türkiye elden gidiyor diye bildiri dağıtırken biz neredeydiniz? Ruhban okulu açılmasın diye Kızılay'da genel

başkan bildiri dağıtırken neredeydiniz? Ankara'lı arkadaşlarıma soruyorum, burada delegeler var. Teşkilat Genel Sekreteri haber gönderiyor; yarın genel başkan başkanlığında eylem var, toplayın üyelerimiz gelsin. Ben üyeden vazgeçtim. Yönetim kurulu yirmi altı kişi gelemiyor. Genel başkan bildiri dağıtacak. Sen de destek ver. İnsanlar oraya geldikleri zaman kaç kişinin eyleme katıldığını görüyor.

AHMET AZİZOĞLU – Şubeleri zan altında bırakıyorsunuz...

VEDAT PÜRÇEK – Azizoğlu, dikkat et, ben isim kullanmıyorum. Ben hiçbir şubeyi isim kullanarak zan altında bırakmıyorum. Sen bu gerçeğe yok diyorsan, gel burada konuş.

Burada tenkit ederken, eleştirirken insanların beyni ve aklı bir olmalı. Bu davaya gelin diyen Sayın Şuayip Özcan alın, yüreğin pak olsun, ilerle. Bu insanlar senin arkadadır. Sen bu çatıyı kurdun, bu çatı ilelebet, Allah izin ederse, yıkılmayacaktır, daha da büyüyecektir, daha da ileri gidecektir. Değerli başkanım, aldığın her kararla yanındayız.

Hepinize saygılar sunuyorum. Allah'a emanet ediyorum.

DİVAN BAŞKANI – Sayın delegeler, Merkez Yönetim Kurulu raporunun okunması ve görüşmeleri tamamlanmıştır. Ben raporun ibra edilmesi için oylarınıza sunmak istiyorum. Lütfen, raporu ibra, kabul edenler işaret buyursunlar. Teşekkür ederim. Kabul etmeyenler işaret buyursunlar. İtiraz işareti göremiyorum. Oy birliğiyle kabul edilmiştir. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

Sayın genel kurul, bir konuyu dikkatinize arz etmek istiyorum. Öğleden sonraki oturumumuz saat 19.00'a, yemeğe kadar devam edecektir; ancak, altı tane başlık görüşmemiz gerekiyor. Bundan sonra görüşeceğimiz daha beş tane başlık var ve bu gidişle biz bu hafta buradayız; ancak, kanuni, yasal sınırlamalar var. Yarın hiçbir görüşme yapamıyoruz. Sadece seçim gündemi. Bundan sonraki maddeleri izin verirseniz olabildiğince hızlı geçelim ve gündemi tamamlayamaya gayret gösterelim.

İkinci konu olarak gündemin altıncı maddesi mali raporun okunması, görüşülmesi ve ibrası için raporu sunmak üzere Genel Mali Sekreterimiz Yaşar Yeniçerioğlu beyi davet ediyorum. Buyurun.

Akabinde tahmini bütçenin okunması, görüşülmesi ve kabulü olacaktır. Bu iki maddeyi Yaşar bey sunacağı için ben ayrı ayrı oylatacağım; ama, görüşmesi birbirini takip edecek şekilde olacaktır.

YAŞAR YENİÇERİOĞLU – Sayın divan, değerli delege arkadaşlarım,

Geçmiş 2002, 2003 ve 2004 yıllarını kapsayan döneme ait mali raporu sunmak üzere huzurlarınızda bulunuyorum.

Sözlerime başlamadan önce hepinizi en derin saygı ve sevgilerimle selamlıyorum.
(Alkışlar)

Bilindiği üzere; sendikamız 1.Olağan Merkez Genel Kurulu 09-10 Mart 2002 tarihlerinde yapılmıştır. Ancak, mali işlemler ve muhasebe kayıtları 1 Ocak-31 Aralık tarihleri arası dikkate alınarak yapılmaktadır. Yıl içinde yapılan kayıtlara göre, o yıla mahsus 31 Aralık itibariyle bilanço çıkarılmaktadır.

Her yılın sonunda çıkarılan bilanço hesapları ile ertesi yılın hesapları açılmaktadır. Dolayısıyla bir önceki yıldan hesapta devreden tutar, müteakip yılda o hesabın açılış tutarını oluşturmaktadır.

Bu nedenle; size gönderilen elinizdeki mali raporda bilanço açıklaması üç yılı kapsayacak şekilde hazırlanmıştır. Ayrıca, sadece 31/12/2004 tarihli bilançoda yer alan ve 2005 yılına devir yapan hesaplarla ilgili açıklama yapılmıştır.

Şimdi ben, arkadaşlarımız da zaten dışarı çıktılar, fazla rakam bölümüne girmeyeceğim. Yani, bilançoda yer alan hesaplar var. Kasa, banka, diğer hazır değerler, binalar, taşıtlar, demirbaşlar, birikmiş amortismanlar, ödenecek vergi ve fonlar, ödenecek sosyal güvenlik kesintileri, ödenecek üst kuruluş payı gibi.

İsterseniz, bu konuda hazırladığım konuşma metnimden bazı bilgiler vermek istiyorum.

Ödenecek üst kuruluş payı olarak, 2003 yılında devreden 52.888.530.000 TL ile birlikte 2004 yılı içinde 662.484.000.000 TL pardon, YTLye geçince rakamları karıştırmaya başladık, 662.484.431.000 TL Türkiye Kamu-Sen'e ödeme yapılmıştır. Aralık 2004 ayı gelirlerimizden ayrılan 58.488.502.000 TL de 2005 yılına devretmiştir.

Geçen dönemde Türkiye Kamu-Sen'e üst kuruluş aidatı olarak; 2002 yılında 382.603.622.000 TL, 2003 yılında 595.865.979.000 TL ve 2004 yılında 668.084.403.000 TL olmak üzere toplam üç yılda Türkiye Kamu-Sen'e verilen para miktarı 1.646.554.004.000 TL dir;

Ayrıca, Türkiye Kamu-Sen Yönetim Kurulu'nun aldığı karar gereği, -biraz önce Vedat bey de bahsetti- biliyorsunuz bizim bölgelerde avukatlık hizmetlerimiz vardı, diğer sendikalarımızın şubeleri böyle bir hizmeti alamadıkları için, bunun Türkiye Kamu-Sen adına yapılmasını istihram ettiler ve orada bir karar alındı. Büyük miktarda parasını biz karşılamak suretiyle, her ay 1.400.000.000 TL Türkiye Kamu-Sen'e avukatlık parası olarak aktarma yapıyoruz. Bugüne kadar 12.267.958.000 TL avukatlık ücreti olarak Türkiye Kamu-Sen'e aktarma yapılmıştır.

Burada yazmadığım; ama, galiba Azizoğlu da dışarı çıktı. Ben Azizoğlu'na şunu söylemek istiyordum. Bir bilgi verecektim; çünkü, kendisi de Türkiye Kamu-Sen'in denetleme kurulunda. Bize bazı sorular soruyor. Keşke orada da onu araştırırsa. Bizce Türkiye Kamu-Sen'in bizim harcamalarımızla ilgili tasarruf yapma yetkisi yoktur. (Alkışlar)

Ama, Türkiye Kamu-Sen yönetimi bir karar almış. Kendi bastırıldığı "Kamu Çalışanlarının Sesi" bültenini bize gönderttiriyor ve kargo parasını bize ödettiriyor. Şimdi ödemeseniz, tabanda "Türkiye Kamu-Sen'le aramız soğuk" sözleri, onlara ödediğimiz para da... (Gülüşmeler)

Şimdi, arkadaşlar, ben bunlardan muzdarip değilim. Eğer şu kitapta, bilmiyorum muhasebeyle ilgisi olan arkadaşlarımız var mı, baktıysanız, dikkat ettiyseniz; 2003 yılının bilançosunda diğer alacaklar diye bir 10.000.000.000 TL devir var. O Türk Yerel Hizmet-Sen'e verilen bir para, doğru. 2004'ün sonunda hazırlanan bilançoda bu para yok, niye; çünkü, 2004'ün sonunda ödediler. Fakat, 2005 yılında; yani, bu yılın başında, pardon geçen hafta Türk Yerel Hizmet-Sen kongre yaptı. Burada yolumuzun üzerinde Airport Hotel var. Kongreyi orada yaptılar. Son gün gelmiş çatmış, daha peşinatı ödeyememişler kongre iptal olacak. Gelip mağduriyetlerini ifade ettiler; yani, ne yapacaksınız? 5.000.000.000'ı aktardık, kongrelerini yapmalarını sağladık. Aynı şekilde, bakın bugün geldi arkadaşlarımız, hem kongremizi şereflendirdiler, hem teşekkür ettiler. Aynı şekilde Türk Haber-Sen kongresini yapamıyordu, paraları yoktu. 20.000.000.000 da oraya aktardık. 10.000.000.000'ını verdiler. Şu anda 10.000.000.000 ödeyecekler; yani, bunda ne var? (Alkışlar)

Türk Büro-Sen'de de İstanbul'dan gelen aidatlarımız var. 2 No'lu şubeye ait bir para. Zannediyorum Maltepe ilçesinin, herhalde yanlış hatırlamıyorsam, tesadüfen yakaladık; yani, biz onu bilmiyorduk. Şubeyle görüşmemiz esnasında ortaya çıktı. Geçen yıl yedi, sekiz aylık aidatımız Türk Büro-Sen'in hesabına yatmış. Bunun toplamı da 8.000.000.000'ın üzerinde. Mal müdürlüğünün sorumluluğunda olduğu için, malum tabii bizim böyle bir para isteme hakkımız yok. Biz mal müdürlüğü kanalıyla yazı yazdırdık; fakat, bu para aktarılmadı. Ben tekrar bir yazı yazdım. Şimdi ayıp olacak, mal müdürlüğüne tekrar desek ki, bakın Türk Büro-Sen bize parayı yatırmadı. Türkiye Kamu-Sen'e bağlı iki sendika birbiriyle uğraşıyor olacak. Önce ben Türk Büro-Sen'le telefonla görüştüm, arkasından da bir yazı yazdım. Verdikleri cevap şu; kongre dolayısıyla şu anda paramız yok, ileri tarihlerde bunu taksit taksit ödeyeceğiz. Şimdi ne yapalım; yani.

Aslında Türk Eğitim Sendikası olarak çok da büyük bir gelirimiz yok. Ben size şunu söyleyeyim. 2004 için değerlendirirsek ortalama 540.000.000.000 TL gelirimiz var. Ben

şeffafım, her şey açıktır. Burada her şey yazıyor. Ne yaptığımız hep var; yani, o bakımdan ben müsterihim. Hiçbir şeye üzülmiyorum, Azizoğlu'nun sözlerine de üzülmiyorum.

Yine bir şey söyleyeceğim. Ben cümleleri kısa kesmek istiyorum. Yasal hiçbir zorunluluğumuz olmadığı halde, bakın bizim harcamalarla ilgili devlet mevzuatına dayalı böyle bir zorunluluğumuz yok. İsteddiğimiz gibi mal ve hizmet satın alırız. Ama, buna rağmen biraz da devlet memuru olmamızdan kaynaklanıyor, Geçmişimizde tabii bürokraside bulduk. Alımları az çok biliyoruz. O sistemi uygulamaya çalıştık. Ne yaptık; çeşitli yerlerden bir şey alacaksak, mal ve hizmet satın alacaksak, önce teklifler aldık. En uygun fiyatı, tabii burada biraz da kaliteyi falan da dikkate alıyoruz, zamanında teslim etmeyi esas alıyoruz. Sadece mal ucuz diye alınmaz. Bunlara dikkat ederek alım yapmaya çalışıyoruz.

Ben hep atlayarak gidiyorum. Giderlerimizin genel durumu şu;

2002 yılında toplam 3.112.000.000.000, zaman açısından küsuratları okumayacağım, giderimiz olmuş. Bunun 796.000.000.000'ı mal ve hizmet alımı, 308.000.000.000'ı yönetim ve personel ücretleri olmak üzere genel merkez yapmış; ayrıca, biraz önce okuduğum gibi 382.000.000.000 da Türkiye Kamu-Sen'e aktarmışız. Şubelerin gideri ise mal ve hizmet alımı olarak 1.588.000.000.000, yönetim ve personel ücretleri olarak 36.000.000.000, TL.dir.

2003 yılında yine toplam, isterseniz zamanınızı almamak için toplam kısımlarını okuyayım, 5.729.000.000.000 mal ve hizmet alımımız olmuş, 3.852.000.000.000'ı mal ve hizmet alımı olarak 1.203.000.000.000'ı yönetim ve personel ücreti olarak, Türkiye Kamu-Sen aidatı olarak 597.000.000.000, TL.dir.

77.000.000.000 da biliyorsunuz daha önce üyeler için kaza sigortası yaptırılmıştır, 2003'ün sonlarına kadar bizim kendi bütçemizden, sendikanın bütçesinden karşılıyorduk. Daha sonra yapılan bir anlaşmayla zaten rakam da yükseltildi, 5.000.000.000'a çıkartıldı. Türkiye Kamu-Sen'in Vakıfbank'la yaptığı visa kartları, kredi kartları dolayısıyla Türkiye Kamu-Sen havuzunda biriken paradan karşılanmak suretiyle rakam 5.000.000.000'a çıkarıldı. Dolayısıyla bizim bütçemizden bu ferdi kaza sigortası için herhangi bir para çıkmamıştır.

2004 yılında toplam 6.673.000.000.000 harcamamız olmuş, bunun 4.233.000.000.000'ı mal ve hizmet alımı olarak 1.724.000.000.000'ı yönetim ve personel ücreti olarak, Türkiye Kamu-Sen aidatı olarak da 668.084.000.000, TL.dir. Ayrıca, 47.700.000.000 TL ferdi kaza sigortası ödenmiştir.

Genel merkezin kirası; her şeyi açık söyleyeceğiz; çünkü, burası genel kurul, her şeyin bilinmesi lazım, birinci olağan genel kurulun yapılması ile birlikte ihtiyaçları karşılayabilecek bir bina arayışına girilmiş ve uzun araştırmalar sonucu bugünkü bina bulunmuştur. Kira da olsa Türk Eğitim-Sen'lilere yakışır güzel bir merkez binamız olmuştur. Bulduğu konum

itibariyle, Kızılay'da merkezi bir yerde oluşuyla, çevredeki kiralar da dikkate alındığında çok uygun bir kira ile tutulduğu görülecektir.

30 Eylül 2002 tarihinde taşındığımız binamızın kira başlangıcı 01 Ekim 2002'dir. 15 ay boyunca 8.000.000.000+KDV ödedik. 2004'ün başında yaptığımız anlaşma gereği TÜFE ve TEFE toplamının yarısı kadar artış yapıyoruz, %16'lık bir artışla 9.000.000.000+KDV oldu. Bu yılın başında da yine TÜFE ve TEFE artışının yarısı olduğu için 11; yani, %12'ye yakın bir artışla 10.000.000.000 oldu. Yeni parayla 10.400 YTL.

Çeşitli afetlere maruz kalan veya sendika çalışmaları sırasında kaza geçiren bazı yönetim kurulu üyelerine, temsilcilere ve üyelerimize yardımda bulunulmuştur. Ben onları okumayacağım. Bunun toplamı 30.000.000.000 civarındadır.

Aynî yardım olarak da Erzurum'da deprem dolayısıyla Erzurum-1 Nolu Şube için 75 uyku tulumu, 5 çadır, daha sonra 35 uyku tulumu daha gönderildi. Erzurum-2 Nolu Şube için de 17 uyku tulumu gönderildi. Yine, bu konu bütün toplantılarımızda hep gündeme gelmiştir, konuşulmuştur. Coşkun bey bu konuyu çok iyi bilir. Bizim Of Temsilcimiz üye kaydından dönüşü sırasında kendi aracıyla kaza yaptı, Kenan Hacımurtazaoğlu'nun belden aşağısı felç olmuştur. Biz, Renault-Kango marka bir araba satın aldık, elle kullanılabilir hale getirdik ve kendisine 31 Mayıs 2004'te teslim ettik. (Alkışlar)

Şunu kesinlikle söylemek istiyorum. Sendika yasamızda borç verilmez, doğrudur. Fakat, bu borç daha çok kişi borçlarıdır. Bu bakımdan bize o kadar istekler, dilekçeler geliyor ki, kimisinin kredi borcu var, kimisi kefil olmuş borçlanmış, kimisinin hastası var onun adına para istiyor falan, tabii o kadar istekler var. Genel başkanımıza "Baba, beni kurtar. İntihar edeceğim" falan diyen elimizde çok dilekçeler var; ama, tabii bunlar için yapacak herhangi bir şey yok. Borcu işte burada veremiyoruz; yoksa, bizim kendi kuruluşlarımız arasında, Türkiye Kamu-Sen'e bağlı kurumlar arasında borç alışverişi olabilir.

Yıllar itibariyle sendikamızın gelirleri;

2002'de üye aidatlarımız 3.712.000.000.000, faiz gelirimiz 41.554.000.000. Toplam, 3.754.000.000.000 TL.DİR.

2003'de üye aidatlarımız 5.958.000.000.000, sair gelirlerimiz ki, misafirhane çalışmaya başlayınca oraya cüzi de olsa bir rakam koyduk. Çünkü, açık söylüyorum, benim anlayışına göre nimetten yararlanan külfetine de katlanmalıdır. Bedava yaptığımız zaman orayı işlemez hale getirirsiniz, bir rakam koyarsanız daha ciddi, disiplinli bir hale gelir. Rakam küçüktür. Oradan da bir para elde ediyoruz. 2003'de 15.000.000.000 kadar bir para toplanmış. Tabii faaliyet raporunu Firdevs hanım okurken o rakama girmedi. Son iki yılda; yani, misafirhaneyi işletmeye, uygulamaya koyduğumuzdan bu yana 6.000'e yakın

arkadaşımız misafirhanede kalmış. 2003'de faiz gelirimiz 78.000.000.000 dolayında. Toplam 6.051.000.000.000 TL.dir.

2004'te üye aidatlarımız 6.680.000.000.000, sair gelirlerimiz 19.000.000.000, faiz gelirimiz 85.000.000.000 olmak üzere toplam 6.785.000.000.000; yani, toplam üç yıllık gelirimiz 16.591.000.000.000 TL.dir.

Sayın divan, değerli delege arkadaşlarım,

Bir kurumun güçlü olması her şeyden önce mali imkanlarına; yani bütçesini oluşturan kaynaklarına bağlıdır. Kurumların ayakta kalması, ileriye dönük tedbirler ışığında bütçesini iyi kullanması ve israftan kaçınarak kaynaklarını yerinde ve zamanında değerlendirmesiyle mümkündür.

Bir kuruma güven ve özellikle bu kurumun mali yönetimini yürütenlere güven, bütçe samimiyetini ilke edinen, tercihlerin en doğru yapılmasını sağlayacak ortamı oluşturan bir anlayışla mümkündür.

Aynı şeyleri, yasalarla kurulmuş birer kurum olan sendikalar için de söylemek mümkündür. Sendikada tutarlı, dengeli ve etkili bir bütçe politikası yürütmek, belirlenen hedefler çerçevesinde istikrarı temin etmek ve mali kontrolü sağlamak, bunun için de;

- Harcamalarda azami tasarruf sağlayıcı düzenlemeleri yapmak,
- Giderlere ayrılan payların dağıtımını ve kullanımını belli esaslara bağlamak,
- Gelir ve giderlere ilişkin mevzuatla belirlenmiş konularda uygulamaları düzenlemek üzere standartları tespit ve sınırlamalar koymak,
- Şube ve temsilciliklerin uyması zorunlu düzenlemeler yapmak ve tedbirler almak, gerekmektedir.

1.Olağan Merkez Genel Kurulumuzu yaptığımız 09-10 Mart 2002 tarihinden bu yana, Merkez Yönetim Kurulu olarak;

- * Sizlere layık bir mali yönetim anlayışı sergilemeye çalıştık,
- * Sendikamızın profesyonel manada kurumsallaşması için her türlü çabayı gösterdik,
- * Merkez Genel Kurulumuzda bizlere verilen yetki çerçevesinde, gelirlerimizi (kaynaklarımızı) dikkatli, şeffaf ve adil olarak kullanmaya çalıştık,
- * Sendikanın tüm gelir ve giderleri ile mali imkanlarının tespitini, takibini ve denetimini yaptık,
- * Şube ve temsilciliklerin her türlü mali işlemleri ile ilgili bilgi, belge ve hesap durumlarını ibraz etmeleri için gerekli önlemleri almaya, bu maksatla gerektiğinde alınan önlemlerin uygulanmasına çaba gösterdik,

* Sendikal faaliyetlerin yanı sıra; şubelerin çalışma yerlerinin değiştirilmesi, yeni eşyalarla donatılması ve diğer ihtiyaçların karşılanması gibi çalışmalarını yaptık,

* 2002, 2003 ve 2004 yıllarını kapsayan bu üç yıllık yönetim dönemimizde; bize verilen yetki çerçevesinde, sendikacılık açısından yapılması gerekenlerin en iyisini yapmaya çalıştık.

Sayın divan, değerli delege arkadaşlarım,

Sendikamızın; kurulduğu 18 Haziran 1992 tarihinden beri hangi aşamalardan geçtiği, hangi sorunlarla karşılaştığı, hangi mali sıkıntıları yaşadığı ve bunların altından nasıl kalkıldığı, hepinizin malumdur. Bunları uzun uzun anlatmaya hiç gerek yoktur. Ama, bugünleri yaşarken, geçmişte yaşadıklarımızı da unutmamamız lazım diye düşünüyorum.

Sendikamız, bugün Türkiye'nin en büyük sivil toplum kuruluşlarından biri olmuşsa, bunu, hem arkadaşlarımızın fedakarca yaptıkları çalışmalara ve hem de kurumlaşma yolunda attığımız adımlara borçluyuz.

Eksiklerimiz olmakla birlikte -bu eksikliklerimizin de bilincindeyiz- bugün, herkesin gıpta ile baktığı bir sivil toplum kuruluşumuz; yani, sendikamız var. "Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu"nda kurulmuş bir sendika olarak, her konuya müdahil olmaya ve her meseleye müdahale etmeye çalışıyoruz.

Sendikamızın kuruluşundan beri Genel Mali Sekreterlik görevini yürütüyorum.

11 Ağustos 2001 tarihinde yürürlüğe giren 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu dikkate alındığında, sendikamızın 3,5 yıllık bir mazisi vardır ve mali sıkıntıları bu tarihten itibaren kalkmaya başlamıştır. Bu nedenle, sendikamızın gelişimine ve mali büyümesine bu açıdan bakılması gerekmektedir.

Lütfen, kimse 30 yıllık, 40 yıllık veya 50 yıllık işçi sendikaları ile sendikamızı mali yönden bir tutmaya çalışmasın. (Alkışlar) Bana göre memur sendikaları henüz kuruluş aşamalarını tamamlama çabası içerisinde. Yine de sendika olarak çok güzel çalışmalar yaptığımız inancındayız.

Sizlere layık olduğumuz inancıyla, genel kurulumuzun; sendikamız mensuplarına, Türk Milleti'ne hayırlar getirmesini temenni ediyor, hepinize saygılar sunuyorum. (Alkışlar)

DİVAN BAŞKANI – Teşekkür ederiz.

Arkadaşlar sadece iki kişiye görüş bildirmek üzere söz vereceğim. En arkada isminizi alabilir miyim; Bünyamin Seçme, konuşmayan arkadaşlar, Coşkun Dilber.

Sayın Seçme, buyurun efendim.

BÜNYAMİN SEÇME – O zaferler getiren atların nalları altındanmış. Gidişleri akına, gelişleri akındanmış. Yolları koluna dolayan ülkeler, beldeler avlayan süvarileri varmış ki, oğuz, Bilge, Süleymanmış. Değerli genel başkanım, saygıdeğer divan, değerli şube başkanlarım, değerli başkanlar; mali bilançonun görüşüldüğü şu ortamda isterim ki, sevgili divan Başkanımız arkadaşlarımızı salona davet etsin; çünkü, değerli arkadaşlarım, ikinci olağan Genel Merkez Kurulumuz çok güzel devam ediyor; ama, biz herhalde sahilden geldik ki, bazı arkadaşlarımızla uzun yıllardır anlayamadığımız konuşmalarını bir türlü çözemedik. Değerli arkadaşlarım bu kürsüye her çıkan arkadaşım, Türk milliyetçiliği yarışı yapıyor.

Eğer biz yetkili sendika olacaksak oturup bir defa değil, bin defa düşüneceğiz. 2004 yılında Antalya’da bin, bin beş yüz kişiye beş tane konferans verdik. Vallahi, anlamadığım bir şey var. Siz hem Turancılık, ülkücülük yapacaksınız, hem altı yüz bin eğitim çalışanına diyeceksiniz ki, siyaset üstü sendikacılık yapıyoruz. Lütfen, böyle bir titreyip kendimize dönelim. Değerli arkadaşlar, yetki alacak isek yetkiyi alacak şartlar, strateji içerisinde sendikacılık yapacağız. Bakınız değerli dostlarım, biraz evvel konuşan arkadaşlarım vardı. Çok sert çok bağırarak konuşuyorlardı. Eğer o nutuklarını Antalya’da atsalar benim bin tane üyemi üç günde istifa ettirirler. Millî duygularımızı savunmayalım demiyorum. Zaten Türk Eğitim Sendikası ve Türkiye Kamu-Sen, Türkiye’nin millî, manevi, milliyetçi değerleri üzerine oturmuş bir yapı. Bunun Türkiye’de hep kazanımı, Türkiye’de millî devletten yana, millî tarihten yana, Türk dilinden yana olur. İslamdan yana olur. Allah aşkına şu sevmediğim metanet bir adam var: Çetin Altan. O diyor ki, Türkiye Türk propagandası. Çok yazılarını da okumam; ama, hep aynı şeyleri yapıyor. Vallahi dört yıl önceki genel kuruldan da hiç ileride değil, konuşmanın özü, başlangıcı hep aynı.

Değerli arkadaşlar, aşağı yukarı aynı kuşağın insanlarıyız ve o mevkilerde, mertebelerde bizler de oluruz. Bırakalım onları da, eğitim adına projeleri biz üretelim, yetkiyi biz alalım. 217 bin üyemiz görünüyor da neden 135.700 kişiden para kesiliyor? Neden sayıya sokamıyoruz? Bir kere öz eleştiri yapalım. Hangi şubeler sayısını tamamen ilsiz kayıtlarına sokamıyor? Niye bunları konuşmuyoruz da hep böyle siyasilerin konuşması gereken şeyleri konuşuyoruz? Sayın genel başkan mı gelecek de Antalya’da üyeyi ilsiz, kesintiye sokacak. Efendim, sayın Genel Merkez Kurulu üyeleri mi yapacak?

Değerli arkadaşlarım, bizim içimizde bir nifak geçen kongrede sokuldu. Hâlen orayı aşamayan kardeşlerim var. İsim filan zikretmeyeceğim. Lütfen, eğer biz yetkili sendika hedefi koyuyorsak, Türkiye Kamu-Sen hedefi koyuyor isek; o hedefe uygun davranışlar sergileyeceğiz. O davranışları, kızarak, siyasi mesajlar vererek sağlayamayız; çünkü, o siyasi

mesajların gerçek misyon sahipleri illerde, yirmi kişi ile basın açıklamasını zor yapıyorlar. Maalesef Türkiye Kamu-Sen yüz bin geriye gitti. Bunun sorgulaması da yapılmalı.

Değerli arkadaşlarım, biz sendikacılığı öne alarak çalışacağız. Hak mücadelesini, yaptığımız mücadelede hedeflerimizi sağlıklı tespit edeceğiz. O hedeflere giderken sendikacılık ilkelerinden harekete geçeceğiz. İşimize gelirse siyaset yapacağız, işimize gelmezse daha çok ekonomi, daha çok özlük hakları diyeceğiz. Böyle olmuyor. O zaman bir defa daha düşünmeye davet ediyorum. Dolayısıyla bizim arkadaşlarımız Türkiye Kamu-Sen'e nasıl gidileceğine bakmak zorundalar. Bakınız, değerli arkadaşlarım bizim de bildiklerimiz var. Birçok yedi binlik, dokuz binlik sendikaların profesyonelleri bile Kamu-Sen kesintisinden aylık alıyorlar. Biz Antalya olarak kendi yüzde 10 Kamu-sen kesintimizi söylüyorum, ortalama söyleyeyim, işte 1.380.000.000 filan ödüyoruz. Sadece Türk Eğitim-Sen' Antalya Şube Başkanlığı veriyor. O zaman değerli arkadaşlarım, amiral gemisine yakışacak davranışları birlikte göstereceğiz. Geçen istişare toplantıya giderken orada bir şey söyledim; Kamil bey orada, bana arkadaşlarımızın bazıları dilleriyle söyledikleri şeyleri kalpleriyle tasdik etmiyorlar gibi geliyor. Gerçekten öyle mi düşünüyorsun, sayın başkan diyor. Cidden diyorum. Keşke öyle olmasaydı; ama, öyle düşünüyorum; çünkü, biz hâlen küçük şeyleri konuşuyoruz. Biz Türkiye Kamu-Sen'in omurgasıyız, amiral gemisiyiz, diyoruz. Yüz otuz beş bin yedi yüz kesintisi olan üyemiz var diyoruz. Kamu-Sen'le ilgili hiçbir projeyi birlikte yapmıyoruz.

Değerli arkadaşlar, her şeye rağmen, konfederasyonumuz genelinde yüz bin üye kaybedilirken direnen işkolu eğitim iş kolu. En bilinçli eğitim işkolu olduğuna göre bu direnme noktasını birlikte oluşturacağız. Ben diyorum ki, bu küçük mülahazaları bırakalım. Türkiye Kamu-Sen'e genel başkanımızı nasıl taşıyacağımızı, buradan genel başkan kim çıkarsa çıksın, onun çalışmasını yapalım. İllerimizde Kamu-Sen üst kurul delegelerini nasıl bize oy verdireceğiz? Onu düşünelim. Değerli dostlar, burada on iki yıllık davayı konuşuyorlar. Size samimiyetimle söylüyorum. On iki kan davasına döndü ve biz yetkiyi her sene, belki ilk sene alamazdık; ama, ikinci sene, üçüncü sene... Geçen kongrenin acısını yaşıyoruz. Bazı arkadaşlarımız kindar, sevgi yoksunluğu yaşıyorlar, affetmiyorlar. Evet, iki, üç defa yapılan şube seçimleri bile var. Affedin ne olur? Eğer o kadar idealleriniz büyükse neden affedici olmuyorsunuz? Hani "Mü'minler birbirinin kardeşiydi." Hani birbirimiz için ölürdük. Allah aşkına bir de ortak hedefler için yürüyelim. Bu işi büyütelim.

Değerli arkadaşlar buradan mali sekreterimizin açıklamalarının büyük bir çoğunluğunu izledim; ama, bundan sonra diyorum ki, lütfen şubelerin de elini güçlendirecek tarzda, belki on puan daha ilçelere, fazla para gönderilebilir; çünkü, ilçelerimizde de bu

mücadele ciddi şekilde veriliyor. Belki merkezden taşranın bazı ihtiyaçları görülmeyebilir; ama, saygıdeğer Genel Merkez yöneticileri biliniz ki, iletişim çağında yaşıyoruz. Ankara'daki büyüklerimiz kadar biz de her şeyi takip ediyoruz. Bizim de aynı şeylere ihtiyacımız var. Vizyonumuz var; ama, bizim orada mesela dergi çıkaramıyoruz, ekonomimiz yetmiyor. Senede bir kere üyelerimize verdiğimiz iftar yemeklerini sıkıntı çekmeden verelim. Sosyal faaliyetlerimizi daha bilinçli, daha rahat yapalım; yani, illerimizin payını da biraz yükseltelim. Burada biraz ekonomi ile ilgili konuşuyoruz.

Bu kongrenin önce Türk Eğitim-Sen'e sonra Türkiye Kamu-Sen'imize ve Türk milletine hayırlı olmasını diliyorum, saygılar sunuyorum.

DİVAN BAŞKANI – Teşekkür ederiz.

Sayın Coşkun Dilber, buyurun. Lütfen kısa olsun.

COŞKUN DİLBER – Sayın divan, sayın genel başkanım, değerli hazirun, hepinizi şahsım ve Trabzon adına saygıyla selamlıyor. İkinci olağan genel kurulumuzun camiamıza ve milletimize hayırlı, uğurlu olmasını diliyorum.

Arkadaşlarım direnmekten bahsettiler; ama, biz saat 10.30'da girip 2.00'e doğru ara verip tekrar girdiğimiz bu kurulda altı saati doldurmadan salonu boşalttık. İşte bir şey yapmıyoruz, oturuyoruz. Sigara ihtiyacımız var, gittik. Böyle direnmek olmaz. Değerli arkadaşlar, buraya çıkan hiçbir hatip gündemle alakalı konuşmadı, genel konuştu. Burası biraz yüksek, insanlara çok hakim bir mevziidesiniz. İnsanın içinden de böyle hamasetle el kol hareketiyle vücut dilini de kullanarak konuşmak geliyor. Ben bu bardaktan susamadığım için su içmiyorum. Susasam içeceğim. Dilim de kurumadı; ama, ben genelde onun üzerinde hatip ve sayın genel başkan aynı bardaktan su içtik. Bünyamin arkadaşım da içti mi, çevirmesem dudak dudağa aynı yerden içeceğiz. Aynı bardaktan dudaklarımız üst üste gelecek şekilde su içebiliyoruz da, omuzda salları beraber taşıdık diyoruz da, ayrışarak değil yapışarak öldük diyoruz da peki bu çınarın gövdesine, dallarına bu hücum niye? Allah aşkına gerçi yaşı benden genç olanlar vardır; ama, ben de yaşımın genç olduğunu iddia ediyorum. Ne değişti? Çok seneler geçti bir şeyler değiştirdiyse peki ideallerimiz ulvi ve yüksekse niye hücum bu saate buradan başlamıyor? Neden? Kimse kendisinden öne geçene müsaade etmiyor ya da etmek istemiyor, ya da ben öyle anlıyorum? Hani sizler arkadaşım ölmesin diye kurşunun önüne siper olmuştunuz? Peki şimdi niye yürüsünler diye müsaade etmiyorsunuz? Hep geri çekiyoruz. Kelimelerin içerisinde birbirimize sözüm ona yasaya uygun mücadele edelim; ama, genelden, dışarıdan baktığımızda hep birbirini, ayaklarımızı geri çekiyoruz. Ulvi davalar her kanaldan gitmez. Siz hiç büyük nehirlerin tek kaynaktan başlayıp da kolsuz dev olduğunu gördünüz mü; göremezsiniz. Fırat'ı, Dicle'yi büyük kılan kaynağının lezzeti, dalına ve ona

bağlanan kollar kendi başına tek kaynaktan dev olabilir mi; olamaz, olamamıştır. Tarih böyle bir şeyi de göstermemiştir.

Peki, biz niye ulvi davalarımızın güzide kaynaklarını ve onları harikulade kollarını birbirine düşürüyoruz? Bu kadar büyük bu ülkenin ve insanlık aleminin geleceğine talip olduğunu iddia eden bir davanın mensupları liderlerine böyle mi yapar? Hani istişarelerde insanlar görev alırdı ve giderdi. Daha iyisini olduğunu iddia ettik, demokrasi getirdik. Sandık koyduk, birbirimizin ayaklarını geri çekiyoruz. Ya davamızın büyüklüğüne inanmıyoruz, ya biz bu büyüklüğün altında eziliyoruz. Ben bu salondaki iki yüz altmış kişinin bu davanın büyüklüğü altında ezileceğine inanmıyorum; çünkü, bu davayı onların mücadelesi büyük kıldı. Kendi büyük kıldığı dava altında ezilen lider, insan olur mu; asla. Bir yerde bir çelişki var. Ya anlaşıyoruz, ya aynı dilden konuşmuyoruz.

Allah aşkına, aynı dilden konuşuyorsak, aynı ulvi dava için mücadele ediyorsak bırakın konsensüsü, demokrasiyi gelin bugün bu saatten sonra nasıl olacaksa bir olalım. Bu kongre bitip yarın şehirlerimize döndüğümüzde üyelerimize ne anlatacağız? Orada oturduk, birbirimizle saldırdık, suçladık, eleştirdik, dinledik, güzel yemekler yedik ve döndük mü diyeceğiz; hayır, öyle demeyelim, demediğimizi de gösterelim.

Değerli hazirun, zaman geçiyor, fazla vaktinizi almak istemiyorum; ama, bir şeyi istirham ediyorum. Gerçekten çok ideal duygularla kendi anafolarımız içerisinde doğruyu göremiyor olabiliriz. Gelin bir de anafoların dışından bakmasını becerelim ya da bakanları dinleyelim ve bunu başaralım. O zaman göreceksiniz. Birlik, beraberlik çok daha kolay gelir. Herkes hata yapabilir, yapmış da olabilir; ama, bizler bir ulvi davada yürürken hata yapanlarla acımasız mücadele etme yerine, yapılmaması yollarını geliştirmeliyiz. Ben bir şeye inandım. Geçenki kongrede de şimdiki de bir şeye inandım. Bu salonda kim ne kadar acı, “nefret”, “kin”, “söylem”leriyle konuşursa konuşsun; öyle konuştuğunu iddia etmiyorum, onun için tırnak içinde dedim, o söylemle konuştuğu iddia ederse etsin pırıl pırıl bir Türk, kocaman bir çınarın kökleri var. O; o gülün daha gül açmasını, o çınarın daha çok büyümesini ve daha çok insana gölge yapmasını istiyor. Belki de onun yollarını bulamıyoruz. Gelin o yolları birlikte bulalım, bir olalım. Küçük şeyleri bu salonda bırakmasını başaralım. Dün siz başardınız, bugün de başarabilirsiniz. Değişen ne var; sadece teknoloji biraz daha ilerledi. Rakiplerimiz biraz daha güçlendi. O kadar.

Dün birileri aynı şeyleri zaten söylüyordu ve birisi çıkmıştı buna “hayır” demişti. Samsun’a, memleketin dört bir tarafına ve onu o illerde karşılayacak insanlar da yoktu; ama, bugün her birimizi seksen bir ilde inançla, azimle ve yürekli bir şekilde karşılayacak binlerce insanımız var. Niye bunların üstüne biz bu salonlarda birbirimizle hırslıyoruz? Yine tırnak

içinde, çok özür diliyorum. “Gürleşiyoruz.” Ben her hazirun arkadaşşıma, adaya, herkese şunu diyorum. Yarın saat 17.30 her şey bitecek. Türk Eğitim-Sen ve onun nasıpları, inandığı ulvi davaları için yollara düşecek ve illerine gidecek. Allah göstermesin belki de illerine vasıl olamayanlar olacak. Peki, biz o zaman şu salonda konuştuklarımızla ilgili ne düşüneceğiz? Sevmesini bilmeyenler üretmez, üretmesini bilmeyenler gelişemez, gelişmesini beceremeyenler büyüyemez, büyük olduğuna inanmayanlar büyüse de küçük kalır. Gelin biz sevelim, üretelim, gelişelim, büyüyelim ve büyük olduğumuza inanalım.

Hepinizi saygıyla selamlarken sayın başkan, sayın Kutbettin başkanın buradaki söylemiyle ilgili bir şey söylemek istiyorum. (Alkışlar)

Alkışlara teşekkür ediyorum. Ben de duygusal bir insanım. Sayın başkan ben aşağıdan fark ettim, ifade edeceğim. Sizin yaşadığı kadar benim de gözlerim yaşardı. Değerli arkadaşlar, bu ülkede oluşturulmaya çalışılan psikolojik ortam hepimizi etkiliyor. Oklarımızın hedefini biz tayin etsek de arada başka şeylere çarptığı anlar oluyor, olacak. Gelin biz duygusallıkta arif, insanları daha geniş kucaklayan ve ulvi davamızın sevgi ve bütünlük ilkesini daha ön plana alan bir anlayışı harekete geçirelim. Öyle olduğuna inanmasak da karşı taraftan öyle algılanacak söylemlerden, üsluplardan eylemlerden kaçınalım; çünkü, sizin ne anlattığımız karşınızdakinin sizi anladığı kadardır. Ben bu noktada maksadını aşan olduğuna inandığım, sayın başkanın da, ben de duygulandığım, duygusallıkla söylendiğine inandığım bu sözün Türk Eğitim-Sen camiasını asla ve asla o manada ifade etmediğini benim anladığım Trabzon kadar, Hakkari kadar, İstanbul kadar, Sinop kadar benim olduğuna inandığımı anladığım manada hitap ettiğine inanıyorum ve bu kongremizin vatanımıza, milletimize ve TürkEğitim-Sen camiasına hayırlı, uğurlu olmasını diliyor, hepimizi saygıyla selamlıyorum. (Alkışlar)

DİVAN BAŞKANI – Sayın genel kurul, gündemimizin altıncı ve yedinci maddeleri hep beraber görüşülmüş oldu; ancak, ben bunları ayrı ayrı oylarınıza sunacağım.

Altıncı madde; Mali Raporun okunması, görüşülmesi ve ibrasına dair idi. Ben oylarınıza sunuyorum. İbra edenler, kabul edenler işaret buyursunlar, lütfen. Kabul etmeyenler işaret buyursunlar. Hiç kabul etmeyen işareti göremiyorum. Oy birliğiyle kabul edilmiştir. (Alkışlar)

Yedinci madde; Tahmini Bütçenin okunması ve görüşülmesi, kabul edilmesi hakkında. Tahmini Bütçeyi kabul edenler işaret buyursunlar, lütfen. Teşekkür ederim. Kabul etmeyenler işaret buyursunlar. Yine oy birliğiyle kabul edilmiştir. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

Değerli arkadaşlar, gündemimizin sekizinci maddesi Merkez Denetleme Kurulu raporunun okunması, görüşülmesi ve ibrası. Sayın Kadir Arıcı'yı Merkez Denetleme Kurulu raporunu sunmak üzere davet ediyorum. Buyurun efendim.

KADİR ARICI – Sayın genel başkanım, Genel Merkezimizin saygıdeğer yöneticileri, kıymetli şube başkanı arkadaşlarım, sayın delegeler, ikinci olağan Genel Merkez Kurulumuzun eğitim camiasına, Türkiye'nin geleceğine, içeride huzuru, dışarıda gururu tam olan alnı ak, başı dik mutlu insanlar ülkesi bir Türkiye adına hayırlara vesile olmasını diliyor, hepimizi saygılarımla selamlıyorum. (Alkışlar)

Merkez Denetleme Kurulu raporumuzu arz ediyorum. Denetleme Kurulumuzun yapmış olduğu denetimlerde genel sekreterliklere göre aşağıdaki hususlar tespit edilmiştir.

Bütün genel sekreterliklerde mükemmel denilebilecek bir teşkilat anlayışının yerleştiği, kurumlaşma konusunda en iyiye ciddi şekilde yaklaşıldığı memnuniyetle müşahade edilmiştir. 09-10 Mart 2002 tarihinde yapılan birinci olağan genel kuruldan sonra 30 Eylül 2002 tarihinde Genel Merkezin bugün bulunduğu bina kiralanarak Türk Eğitim-Sen ruhuna yakışır bir Genel Merkez teşkilatlanması sağlanmıştır. Türkiye'deki meslek örgütleri ve sivil toplum kuruluşları arasında ilk ve tek olarak Türk Eğitim-Sen Genel Merkezine verilen ISO 9001-2000 kalite yönetim sistemi belgesi de bu mükemmelliğe ulaşma çabasının resmi belgesi niteliğindedir. Sekreterliklere göre yapılan denetimlerde tespitlerimiz şu şekildedir;

Genel Sekreterlik; genel sekreterlik alanına giren çalışmalarda gelen, giden evraktan donatımından tüketim malzemeleri temininden teklif alma yoluyla satın almaya, muayene kabul komisyonuna yönetim kurulu toplantıları ve karar defterlerinin tanzimine, personel takip ve sosyal sigortalar kurumu dosyalarına, kurum içi ve kurum dışı yazışmalara kadar her konuda mükemmeli arama anlayışının meydana getirdiği bir çalışma disiplininin uygulandığı tespit edilmiştir.

Genel Mevzuat ve Toplu Görüşme Sekreterliği; Genel Mevzuat Sekreterliği Genel Merkezin yasa ve mevzuatın eğitim çalışanlarının aleyhine olan, eğitim çalışanının ehliyet ve liyakatini göz ardı eden her maddesine, uygulanaşına karşı mücadelesini gerektiği şekilde yapmış, bu davaların çoğundan arzu edilen yasal sonucu elde etmiştir. Bu dönemde, Genel Mevzuat Sekreterliği tarafından on beşi Millî Eğitim Bakanlığı, üçü Çalışma Bakanlığı, ikisi Çalışma Bakanlığı ve Başbakanlık aleyhine olmak üzere toplam yirmi dava açılmıştır. Bu davaların çoğu, atama yönetmeliğiyle ilgili olup özellikle bu konularda eğitim çalışanlarının mağduriyetine sebep olacak yönetmelik maddelerinin iptali sağlanmıştır. Beş dava ise devam etmektedir. Bu yasal mücadelenin bir kısmı, “Devlet Memurlarının Naklen Atanmaları ve Nakil İşlemlerinin Yargısal Denetimi”, “Hukuk Mücadelemiz, Mahkeme Kararları” gibi

isimler altında kitap haline getirilmiş, şubelere ulaştırılmıştır. Ayrıca, Genel Mevzuat Sekreterliğinin üyelerimiz ve diğer eğitim çalışanlarının e-mail yoluyla gönderdikleri soruları ve bunlara verilen cevaplardan meydana gelen salt dosyaları ilginç bir çalışma olarak tespit edilmiştir. Şubelerden gelen mevzuatla ilgili soruların cevaplandırılması da doğrudan görüşme olarak ciddi bir çalışmadır. 5102 sayılı kanunla Yüksek Öğrenim ve Kredi Yurtlar Kurumu çalışanlarına sağlanan ek tazminatlar bu sekreterliğin bir başka başarısıdır.

Genel Teşkilatlandırma Sekreterliği; Genel Teşkilatlandırma Sekreterliği kendi çalışma alanına giren konularda başarı çalışmalar yapmış, iki yüz bin civarındaki üyemizle ilgili olarak çok ciddi bir evrak arşivi meydana getirmiştir. Teşkilatlanma açısından şubelerle ilgili çalışmaların özenle yürütüldüğü, şubelerden iletilen her problemin üzerine titizlikle gidildiği, problemlerin çözüldüğü veya çözüm yolları önerildiği dosyaların incelenmesinden anlaşılmıştır. Şubelerle ilgili yazışmaların titizlikle yürütüldüğü son şube genel kurullarıyla ilgili olarak delege seçimleri, delege listeleri ve şube genel kurul sonuçlarının zamanında takip edildiği, sonuçların özenle dosyalandığı, konu ile ilgili diğer iş ve işlemlerin Genel Merkezimizin kusursuzu arayan anlayışına uygun olarak tanzim edildiği tarafımızdan tespit edilmiştir.

Genel Eğitim ve Sosyal İşler Sekreterliği; Genel Eğitim Sekreterliği tarafından son üç yıllık dönem içinde şubeler gruplandırılmak suretiyle yirmi altı adet eğitim semineri gerçekleştirilmiştir. Bu seminerlere bütün şube yönetimleri katılmıştır. Üyelerimize yönelik olarak gerçekleştirilen Kasko sigortası, Ferdi Kaza sigortası, Vakıfbank kredi kartı gibi çalışmalar üye sayımızın artmasını sağlayacak başarılı çalışmalardır. Genel Merkezimizdeki misafirhanenin hizmete sunulması, bir ihtiyacı karşılayan başarılı çalışmadır. Misafirhaneden 2003 yılında 2.390, 2004 yılında 3.211 kişi olmak üzere iki yılda 5.601 üyemiz faydalanmıştır veya bu sayıda konaklama yapılmıştır. Türkiye’de ilk defa olarak Türk Eğitim-Sen Genel Merkezine verilen ISO 9001-2000 belgesinin alınmasında Genel Merkez çalışanlarına verilen eğitim de bu sekreterliğin başarılı çalışmalarından biri olarak değerlendirilmiştir.

Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreterliği; Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreterliğinin yurt dışı sendikalarla ilgili yazışma dosyaları, Genel Merkezimizin yurt dışındaki sendikacılık çalışmaları ile münasebetlerini sendikacılık anlayışımıza dış dünyanın tecrübelerini de ekleme amacını taşıyan ciddi bir çalışmadır. Dosyaların incelenmesinden görev sahasına gelen işlemlerin ciddiyetle yürütüldüğü tespit edilmiştir. Genel merkezimizin, sendikacılık anlayışını ve bu konulardaki çeşitli çalışmalarını en uzaktaki üyemize ulaştırma amacıyla hazırlanan aylık bülten, dergi ve afiş gibi çeşitli yazılı evrakın hazırlanıp şubelere düzenli

olarak iletilmesi, bu sekreterliğin süreklilik arz eden başarılı bir çalışmasıdır. Bu yayınların düzenli bir şekilde arşivlendiği de tarafımızdan tespit edilmiştir.

Özetle; Genel Merkez Denetim Kurulu olarak yaptığı çalışmalar dolayısıyla genel merkez yönetimi tarafımızdan başarılı bulunmuştur.

Genel Mali Sekreterlik ile ilgili geniş, ayrıntılı bir bilanço elimizde. Biz kısaca şu tespitleri yaptık. Genel Mali Sekreterliğin denetlenmesinde Genel Merkez Muhasebe işlemlerinin 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümleri uyarınca çıkarılan tek düzen muhasebe sistemi ve özel hesap planına uygun olarak yürütüldüğü bu konuda gerekli hassasiyetin gösterildiği müşahede edilmiştir. Sondajlama usulüyle seçilen şubelerimize ait bazı dosyaların incelenmesinden aynı titizliğin şube dosyalarının tanziminde de uygulandığı görülmüştür. Üç yıllık dönem içinde yapılan mutata denetimlerde de bu hassasiyet tespit edilmiştir. Son üç yıllık dönemin genel mali bilançosu ise şu şekildedir;

2001 yılından 2002 yılına 105.683.000.000 TL devretmiştir. 2002 yılında üye aidat kesintisi olarak saymanlıklarca toplam olarak 3.764.000.000.000 TL, küsürleri söylemiyorum, Genel Merkez hesabına yatırılmış. Buna karşılık yapılan toplam harcama 3.526.000.000.000 TL olup 2003 yılına 343.465.000.000 TL devretmiştir. 2002 yılından yapılan devir de üye aidat kesintisi olarak saymanlıklarca 6.336.098.000.591 TL Genel Merkez hesabına yatırılmıştır. Buna karşılık yapılan toplam harcama 5.705.364.581.000 TL'dir. 2004 yılına 631.000.000.000 TL devretmiştir. 2003 yılından yapılan devirle birlikte 2004 yılında üye aidat kesintisi olarak saymanlıklarca banka hesabımıza toplam olarak 7.339.093.800.025 TL yatırılmıştır. Buna karşılık yapılan toplam ödeme 6.901.624.214.124 TL olup 2005 yılına 437.469.586.001 TL devretmiştir. Söylediğim gibi bu mali bilançonun ayrıntısı sizlere gönderilen raporda yer almaktadır.

Genel kurulumuza arz eder, saygılar sunarım.

DİVAN BAŞKANI – Teşekkür ederiz. Değerli arkadaşlar deminki maddeler görüşülürken söz veremediğim Sayın Erol Avşar'a bu madde görüşülürken kürsüye davet ediyorum.

Değerli arkadaşlar, Genel Başkan Sayın Şuayip Özcan söz almak istiyorlar. Buyurun, Sayın genel başkan. (Alkışlar)

ŞUAYİP ÖZCAN – Sayın divan, değerli hazirun; burada genel kurulumuzun ilerisine ışık tutacak çok güzel konuşmalar oldu. Almamız gereken güzelliklerin olduğuna da inanıyorum; ancak, bir kısım konuların da aydınlanması gerektiğini düşünüyorum. Hepinizin malumu olduğu üzere boğaz dokuz düğümde oluşmuş. Söz her düğümde dinlenir, en son çıkarmış. Söz ağızdan çıkıncaya kadar kişiye ait, ağızdan çıktıktan sonra kişi ona hakim

olamazmış. Bu vesileyle sorular oldu, söylenmesi gerekenler var. Arkadaşlarımız bilgileneceği açısından bazı konulara açıklık getirmek istiyorum. Belki bu açıklığı getirirken bir kısım konuları hiç konuşmayayım, paylaşmayım istiyordum; ama, bir yerde yapılan konuşmalar beni buna zorladı. Birincisi; ben konuşmamda Türk Eğitim-Sen üyesi olan, ona mensup hiçbir kişiye karşı yanlış bir ifade kullandığımı düşünmüyorum. Eğer konuşma metnim çok iyi okunursa bu ifadelerin kime ait olduğunu çok iyi bilirler; ama, birileri bu konularda kendine alınganlık gösteriyorsa o zaman demek ki, onun farklı anlayışının olduğunu düşünürüm; yoksa, bir genel başkan kalkıp da üyeleriyle ilgili yanlış bir ifade kullanmaz. Kullanırsa o kişi genel başkan, toplum lideri olamaz.

Bir tarihte seminere katıldık. Bunu hep anlatırım. Çok hoşuma gitmişti. O seminerde hoca, bize bir resim gösterdi. Sekiz kişilik bir seminer, hep üst kademe... Nedir bu resim diye sekiz kişiye tek tek sordular. Her birimiz farklı bir ifade söyledik. Hiç unutmam, ben de vazodemiştim. Bir arkadaşımız da bu resmin bayan resmi olduğunu söylemişti. Hoca resmi açtığında bayan resmi olduğunu görmüştü. Dedim ki hocam, buradaki sekiz kişiden yedisi geri zekalı da biri mi akıllı, bu iş nasıl oluyor? Dedi ki, kişi neyi görmek istiyorsa onu görür. O, onu görmek istemiştir. Konuşmalarda da kişi neyi düşünüyorsa ona göre konuşur. Ben konuşmamda hiçbir arkadaşımı rencide edecek tavırlara girmek istemedim, girmem de. Yapılan etkinliklerin pasifliğinden eskisi kadar sokağa çıkamamaktan bahsediliyor. Doğru. Acaba hiç irdelendi mi? Yüz binlerle sokağa çıkan yönetimin genel sekreteriydim. O zaman yüz binlerle sokağa çıkarken bugün çıkamıyorsak bunun nedenini, bunu diyenler hiç kendinde aradı mı? Türk Eğitim-Sen'in, Türkiye Kamu-Sen'in kalbi olması gerektiği ifade ediliyor. Aynen katılıyorum; ama, Şuayip Özcan geçen kongrede aday olduğunda bu salonda gelip bana seni istemiyoruz, oraya aday olmayacaksın diyenlere ne oldu, niye bu dendi? O zamanlar biz Türkiye Kamu-Sen'e aday olduğumuz için onlar başımıza gelmedi miydi? Biz kurucusu değil miydik, hizmet vermemiş miydik, ihanet mi ettik, hain miydik, rüşvet mi yedik, riya mı yaptık? Suçumuz neydi? Türk Eğitim-Sen'in kendi mensupları kendi genel başkanına bunu derse Türk Eğitim-Sen'in Genel Başkanı orada dışlanır, on başkan piste çıkarılır, tek bir tarafa bırakılırsa, bu Türk Eğitim-Sen başkanı oraya girebilir miydi? Listeler, seçim yönetmeliği değiştirilmedi mi? Seçim yönetmenliğinden bahsediliyor. Efendim, liste girerse haksızlık olurmuş deniyor. Peki, o zamanlar seçilenlerde liste yöntemi yokmuydu? Ona nasıl destek verildi? O liste yöntemiyle seçilerek Kamu-Sen'in yönetiminde giren arkadaşlarımızın bugün bu kürsüde farklı şeyler söylemeye hakkı var mıdır? Derdimiz ne idi? Kamu-senden herkes gitmişti. Tek kişi, yönetici ben kalmıştım. Biz turnaklarımızla kazıyarak oraya geldik. Çoluğumuzun çocuğumuzun rızkını yiyerek geldik. Bugünlere geleceğimizi de bilmiyorduk.

Eğer amacımız makam, mevki sahibi olmak; siyaset olsaydı o tekliflerde yapılırdı. O da olurdu; ama, bizdeki yetişme tarzı bize verdikleri his, ideoloji bu değildir. Yetkiyi kaybettik; Bakın, değerli arkadaşlarım; bir tarafta karakteri bozulmuş yöneticiler, bir tarafta siyasi iktidarların baskıları elbette ki yetkiyi kaybettirecek. Türk Eğitim-Sen'in Genel Başkanı genel kurulundan çıkıyor, iki yıl üye sayılmıyor. Mahkeme yoluyla üyeliği ancak tescil ediliyor, üst mahkemeye itiraz ediliyor. Böyle bir mücadele veriliyor. Acaba niye? Hiç irdeledik mi? Hiç düşündük mü? Niye Türk Eğitim-Sen'in Genel Başkanı başkası değildir? Niye? Size iki yıllık yetkili olduğumuza dair mahkeme kararını okuyacağım.

Mahkeme kararı işte burada, hepimize dağıtabilirim. (Alkışlar) Türk Eğitim-Sen yetkiliydi. Hak gasp edilmiştir; ama, Türkiye hukuk devletidir. Bunu almıştır. Şu an üst mahkemeye itiraz edilmiştir, sonuç bekleniyor. Mahkemenin verdiği karar burada. Demek ki, Türk Eğitim-Sen yetkiyi kaybetmedi. Türk Eğitim-Sen geçen sene, geçen kongrede yüz yirmi dört delegeyle üst kurulda temsil edilirken bugün yüz elli sekiz delegeyle konfederasyonda temsil ediliyor. Bu yetki kaybı mıdır? (Alkışlar) Biraz bunu düşünelim. Biraz olaylara böyle bakalım. Hamasetten bahsediliyor. Kerkük'te dayak yiyip gelen tek genel başkanım. Başkası var mıydı? Apo'yu, Hizbullah'ı yargılayan mahkemede müdahil olan tek genel başkanım. (Alkışlar) Kimse hamasetten bahsetmesin. Eğer hamasetse bizi buraya ittiyse bu dava itmiştir. Ben 1987'den beri bu davanın içindeyim. Türkiye Kamu Çalışanları Vakfı'nın genel başkan yardımcısıyım, kurucusuyum. Eğer hamasetse Şuayip Özcan'ın nereden gelip nereye gittiğini herkes bilir; ama, biz burada kimseye nutuk atmaya ihtiyaç duymadık; çünkü, biliyorduk ki, buradaki her insan benden daha büyük ülkücü, daha büyük dava adamı. (Alkışlar)

Üç yıldır şube başkanları toplantısı yapılamadığı söylendi. Bana bir tane yasa gereği şube başkanları toplantısı yapılmadı diye göstereyim. İşte faaliyet raporu orada. Hangi tarihte, nerede, ne toplantısı yapıldığı açıkça belirtiliyor. Bakın, lütfen. Bakın bunlar orada tartışıldı, tartışılırken önerge getirilseydi; deneydi ki, şu şu nedenlerden dolayı şöyle bir sıkıntı geçiriyoruz. Gelin şöyle yapalım. Davet edildik de davete icabet mi etmedik; ama, biz çok insanı davet ettik. Madem ki, bu yükü omuzladık biliyorduk ki, burada beş bin şehidin vebali var. Biz o veballe hareket ediyoruz. Oyun oynarken ben onları çok kucaklarımda taşıdım. Onlara ihanet edemezdim. (Alkışlar)

Anadolu yenilik istiyormuş. Kararı iki yüz altmış kişi verecek. Elbette ki, saygı duyacağız. Git diyorlarsa gideriz, devam diyorlarsa devamız. Bizim için hiç de önemli değil. Sevdamız bitmez. Bu aşk bizde olduğu müddetçe bu sevda devam eder. Herkes bundan emin olsun; ama bunun başında ama sonunda, ama başkanı ama neferi biz gönül koyduk. Dün

mahkemelere benim yanımda gelemeyenler vardı. Biz bunu o zaman kurduk. Onun için hiç önemli değil. Takdiri siz hazırına, size bırakıyorum.

Gönül kırgınlığı ve ayrımcılıktan bahsediliyor. Acaba gönülleri biz mi kırdık; yoksa, bizim gönüllerimiz mi kırıldı? Zehir içtik, şerbetçik diye dosta düşmana karşı ağızımızdaki kırmızılığı gösterdik. Biz inanmıştık, baş koymuştuk. Herkesi kucaklamak mecburiyetindeydik. Bir arkadaşım bana diyemez ki, Şuayip Özcan ilime gelip beni ziyaret etmedi. Bir arkadaşım kalkıp diyemez ki, ben muhalefet yaptığım için bana eksik para gönderdi. Gerekirse onları da açıklarım, belgeler elimde.

Biz sevda adamıyız. Bizim sevdamız ideallerimizdir. Bizim sevdamız bitmez. Burada oluruz, bir başka yerde oluruz. Oturur tek başımıza bu sevdayı yine yaşarız; ama, bizim arzumuz sizin gibi gönül erleriyle yaşamaktır. Bizim istediğimiz budur. (Alkışlar)

Değerli arkadaşlarım, bir arkadaşımızın konuşmasında şube seçimlerine müdahale edildiği, profesyonellikte eşitlik yapılmadığı sözleriyle eleştiriye tabi tutulduk. Buradan açıklamak istemem. İlçesinde, ilinde kaç üyesinin olduğunu, büyüttük küçülttüler diyorlar. Küçükken ne yaptık ki büyükken ne yapacaktık? Üç yıllık sayıları okusam mahcup olurlar.

Değerli arkadaşlarım, hakkımızda dergilerde yazı yazıldı deniyor. Bir tane arkadaşım; bütün dergilerimizi, bültenlerimizi sizlere gönderiyoruz. Umarım, yazdığım yazıları okuyorsunuzdur. Kimi kastettim, kimi tahrik ettim, kime hakaret ettim? Madem hakaret vardı, ihtiyati tedbir koydurmaya gidenler niye yargıya gitmediler; demek ki, alındıkları, gıcundukları bir şey var ki, yazdıklarımızın içinde kendilerini başta söylediğim ayna misali görüyor. Görmelerine gerek yok, demek ki, arka planda farklı düşünceler var.

Şube başkanlarını çağırıp üst kurul delegeşi olmasınlar demişim. Bu nedenle Türk Eğitim-Sen yetki alamamış. Demek ki, küsmüşler. Delege olmasın demişim o da küsmüş gitmiş öyle mi? Peki, ben bunu demeden önce niye almamış? Yıllardır ilçesinde mücadele vermiş de niye yetki almamış? Hangi şubenin işine karıştım? Hangi şubenin yönetimi şundan oluşsun, bundan oluşsun dedim. Ben, “başkan taraf oluyor. Yönetimdekini destekliyor” veya “karşısındakine karşı oluyor” derler diye şube genel kurullarına bile katılmadım. Bunu hepimiz çok iyi biliyorsunuz. Fikirlere önem verilmemiş. Hangi fikir getirilmiş, hangi dosya sunulmuş da geri çevrilmiş; yoksa, karanlıkta göz kırpılıp benim aydınlığı görmem mi bekleniyor? Biz bir kişiyle değil, yüz binlerle kucaklaşıyoruz. Getirildi de hangi şeyi geri çevirdik? Mahkemeye vermişim, doğru. Sen kalkacaksın Türk Eğitim-Sen’e ihtiyati tedbir koyduracaksın, 50.000.000.000’a yakın zarara sokacaksın; salon parası verilmiş, baskılar yapılmış, hazırlıklar yapılmış o üyenin parası olmayacak, o Şuayip Özcan’ın aidatı ve kendisinin aidatı olmayacak, biz bu hakkı korumaya kalkıp yargı yolunu seçtiğimiz zaman

yanlış yapmış olacağız. Öyle mi? Hangi akıl, hangi izan bunu izah edebilir? Benim bir kişi için yüz binlerin hakkını yedireceğim mi düşünülüyordu; hiç kusura bakmasın o hakkı kimseye yedirmem. Eğer demokrasiden, eğer demokratiklikten bahsediliyorsa kendi şubesi ve delege olmadığı halde, kimin olağanüstü kurullarda oy kullanacağımı, daha tüzüğü bile bilemeyenler kalkıp protestolar çektirerek il il dolaşarak buraya mahkeme masrafı, protesto masrafı ödettiriyorlarsa onun hesabını vermeliler. Türk Yerel Hizmet-Sen'e para verilmiş. Beyefendi, aziz kardeşim, sayın Azizoğlu, konfederasyonda konuşacağım, hesap soracağım. Denetleme Kurulu Başkanının bakalım orada ne yapacaksın, görüşeceğiz. Ben de raporlar var. Her şey dört dörtlük, görüşeceğiz. Biz Yerel Hizmet-Sen', Türk Haber-sene para verdik. Geçmişte Türk Haber-Sen de bize para verdi. Biz kardeşiz. Biz bütünlüğe talip olacaksak, yetkili konfederasyon olmak istiyorsak; efendim şunu, bunu dışlayalım, haşlayalım şekliyle olamayız. Hem konfederasyona talip olacaksın hem de o insanları dışlayarak hareket edeceksin, bunun mantığı var mı? Hani kardeşlik, hani aynı değerleri paylaşıyorduk, bu mu bizim ideallerimiz, bu mu kardeşliğimiz? Kardeş kardeşin zorunda da yanındadır. İyi günde herkes dosttur. Bize de kardeşlik yapıldı, unutmadık.

Değerli arkadaşlarım, şunu samimi söylüyorum. Şuayip Özcan olarak kimseyi kırmak, üzme için söylemiyorum. Şurası belge dolu. Yazılan yazılara gelen cevaplar, yapılan işler, işlemsizlikler, geçmişte yapılanlar, şunlar, bunlar... Bir iki tanesini küçük şey adına... Ama geçmişte geçmişte görüyoruz. O gün şöyle veya böyleydi. Şu şekilde veya bu şekildeydi. Oraya da girmek istemiyorum. O gün de hazirunun gerekli takdirini gördük, bugün de verecektir. Bu böyle biline; ama, eğer ithamlara kalkarsak karşılığında neler söyleneceğini de düşünmemiz lazım. İstirham ediyorum. Kongrenin başladığı gibi, başta da ifade ettiğim gibi bir şölen, bir toy olmasını arzu ediyoruz. Bu böyle biline. (Alkışlar)

Sevgili Ali Karadeniz kardeşimize de buradan huzurunuzda yarınki seçimde başarılar diliyorum. (Alkışlar) Takdir sizin, reyler sizin, teveccüh sizden, takdir Yüce Allah'tan diyorum. Seçerseniz Türkiye Kamu-sen Genel Başkanlığına da aday oluyorum. (Alkışlar) Bunu da buradan ilan ediyorum. Saygılar ve muhabbetler sunuyorum. Değerli arkadaşlarım; yolunuz kutlu, yarınlarınız mutlu olsun. (Alkışlar)

DİVAN BAŞKANI – Değerli arkadaşlar, bir daha söylüyorum elimizde bugün bitirmemiz gereken bir gündem var ve ben başkan olarak her şeye rağmen bu gündemi uygulamak durumundayım. Bunun için söz almayan, hiç söz almayan arkadaşlara söz vermek durumundayım. Burada iki yüz altmış arkadaşımız var ve bunların hepsinin ayrı ayrı konuşma hakkı vardır. Dolayısıyla bir kişiye birden fazla söz hakkı veremem.

Bir saniye. Değerli arkadaşlar burada delege olan bütün arkadaşlarımıza, hepsine, aday olan bütün arkadaşlarımıza yeterince konuşmak istedikleri süre müddetince hiçbir müdahale etmeden konuşmalarına fırsat tanıdık. Gün yirmi dört saatten oluşuyor. Bugün saat 12.00'de bugün bitecek. Kanuni zorunluluklar dolayısıyla buna uymak durumundayız.

Sayın Erol Avşar buyurun efendim.

Erol bey vakit almamak için çok büyük bir olgunluk gösterdi. Kendisine teşekkür ediyorum. “Ben genel başkanla aynı şeyleri söyleyecektim. Dolayısıyla kendi sözünün üstüne söz söylemeyi ar kabul ediyorum. Konuşmamız bir arkadaşımıza fırsat verebilmek için hakkımı Sayın Cafer Velioğlu'na veriyorum” diyor. Buyurun.

CAFER VELİOĞLU – Sayın divan, teşekkür ediyorum. Sayın genel başkanım, çok değerli delege arkadaşlarım, hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyorum. Bana bu söz hakkını müsaade eden değerli arkadaşım Erol beye de teşekkür ediyorum.

Hatipler çok güzel konuşmalar yaptı. Selamet hocam, Allah selamet versin onu hep hayranlıkla dinlerim, o kadar güzel ifadelerde bulundu ki ve buna istinaden diğer arkadaşlarım ve açılımlarıyla geline noktada şubeler, delegeler, şube başkanları olarak biz neler yaptık, neler talep ediyoruz, “neler yapmalıyız”ın üzerinde kısaca durmak istiyorum.

Arkadaşlarım, 1920 lerde İngiltere’de bir dağcı Everest’in tepesine çıkmak için üç deneme yapıyor. Birincisinde başaramıyorlar, geri dönüyorlar. İkincisinde başaramıyorlar, geri dönüyorlar. Üçüncüsünde üstlerine korkunç bir çığ düşürüyor ve dağcı ölüyor. Sonrasında o dağa tırmanan ekibin içinde bulunanlardan bir tanesi o ekipte sağ kalanlarla bir toplantı yapıyor. Arka tarafta Everest’in resmi... Arkadaşlarına hitap ederken Everest tepesine dönüyor ve şöyle diyor; “Ey Everest sen bizi bir kere yendin, ikinci kez geldik gene yendin, üçüncüsünde gene yendin. Buradan doğmamış ve doğacak olan bütün cesur adamlar adına sesleniyorum. Artık bir daha bizi yenemeyeceksin; çünkü, sen büyüme şansına sahip değilsin; ama, insanlık büyüyor.” (Alkışlar)

Biz diyebiliyor muyuz ki, ey düzen, sistem, madrabazlar dün bizi engellediniz. Sizin o engellemenizle ikinci sefer yetkiyi terk ettik. Yetki devralmışız da ne şekilde gasp edildiğini sayın genel başkan açıkladı, şube başkanları olarak diyebiliyor muyuz ki, yakında seçeceğimiz yönetimi oluşturacak arkadaşlar açısından “Ey sistem, düzen öyle bir yönetim oluşturduğum ki öyle akıllı, zengin insanları bir araya getirdim ki önümüzdeki üç yıllık süreç içerisinde 2005 Ağustosundan başlayarak artık yetki ebediyen bizindir” diyebiliyor muyuz? (Alkışlar)

İdealistler için kısa vadede ne olduğu önemsizdir. Kötümserler içinse uzun vadede ne olduğu önemsizdir. Gerçekçiler ise kısa vadede yapılan ve yapılamayanların uzun vadede

sonucu belirlediğini çok iyi bilirler. Gerçekçi olmak zorundayız. Yaşanılan kötü günlerin bir işe yaramasını temenni ederek, işe yaramayacağını düşünenlere bir sevinçli şiirle hitap etmek istiyorum. Bu şiiri genel kurula ithaf ediyorum;

Tırmanmak zorunda kaldığım her tepeye,
Ayağımı debeleyen her taşa,
Bütün kan ve terime,
Kör eden rüzgarlara ve yakıcı sığağa,
Kalbim ancak bir şükran şarkısı söyleyebilir.
Beni hüznü yapan sizlerdiniz.

Bütün kızgınlıklarına ve göz yaşlarına,
Acılarına ve ağrısına,
Karanlık günlerime ve verimsiz yıllarına,
Gerçekleşmemiş tüm umutlarına,
Ancak şükredebilirim.
Beni büyüten sizlersiniz.

Hayatın boş anları değildi,
Başarma isteğini kamçılayan.
Zıtlıklarla ve zorluklarla ayakta kaldı azmim.
Gül dikenleriyle bezeniyor yolda
Güçsüzler ağlarken,
Cesur yüreklerin yokuşları çıkışlarını gördüm.

Değerli arkadaşlarım, beni herkes az çok bilir. 1990 senesinden beri aranızdayım. Yaşar Yeniçerioglu'yla, Devlet Lisan Okulunda dokuz ay beraberdik. İstanbul'a dönerken aman Cafer git sendikada Hanefi Bostan var, o arkadaşı bul, tanış ve beraber çalışmaya başlayın. Hep külfet, hep külfet, hep külfet. Rabbime şükür olsun, bir yerlere kadar geldik. Bundan hiç gocunmuyorum. Şunun için söylüyorum, siz hangi dile giderseniz gidin, hangi dile bakarsanız bakın harfler bir sıra numarası, puan verin. Mesela, Türkçe'de A, B, C ... Z'ye kadar A 1, Z 29 puanlık olsun. Eğer tepegözümüz olsaydı çok güzel gösterecektim. Her harfe bir numara-puan, değer verdiğimiz zaman eğitim diye yazalım. Eğitimin puan olarak karşılığı 79 puan, eğitim önemli; ama, eğitim her şey değil. Karşılığı 79 puan. Yetmiyor, çalışmak gerekiyor. Çalışmanın karşılığı harf harf puanları topladın mı, 84 puan. Yetmiyor,

deneyim. Deneyimin karşılığı her harfi puan puan hesaplırsak 90 puan. Benim hedefim 90 puanlık olabilmek.

Arkadaşlar bir kıssadan hisse ile bitirmek istiyorum. Adamın biri oğlunu Pazar günü hayvanat bahçesine götürmeye söz vermiş. Pazar günü sabah saat 6.00'da çocuk babasının üstünde tepinmeye başlamış ve "hadi baba söz vermiştin, kalk da gidelim" demiş. Babası gözlerini zorlukla açarak hayal meyal verdiği sözü hatırlamış. Oysa ki o sabah Formula 1 yarışları, İngiltere'den futbol, akşama ise bir derbi karşılaşması var. Oğluna kahvaltıdan sonra gideriz, oğlum demiş. En iyisi oyalamak diye düşünmüş; ama, kahvaltının ardından adam ayaklarını uzatmış gazete okurken çocuk çıkagelmiş. "Baba kahvaltı bitti, hadi gidelim" demiş. O anda fiziki dünya resmini, haritasını gören baba bir şeytanlık düşünmüş. Makası olarak fiziki dünya resmini, haritasını makasla lime lime doğramış. Sonra oğlunun önüne koymuş. Oğlum sen bunları birleştir, ben seni hayvanat bahçesine götüreceğim demiş. Düşünmüş ki bunun birleştirilmesi aylarca sürer ve uzaktan kumandayı, yanına kahvesini almış keyifle televizyona dalmış. Derken beş dakika sonra resmi tamamlamış bir halde çocuk gelmiş, "baba buyur" demiş. Gözleri fal taşı gibi açılan baba şaşkınlıktan küçük dilini yutacakmış. Oğlu "hadi gidelim, baba" diye bağırmaya başlamış. Adam kısa bir duraksamanın ardında oğluna dönmüş ve "tamam oğlum demiş. Allah aşkına gideceğiz tamam da önce sen bu resmi nasıl tamamladığını söyle, ne olursun" demiş. Çocuk resmin arkasını çevirmiş ve "dünya resmin arkasında bir insan resmi vardı demiş. İnsanı düzeltince dünya düzeldi" demiş. (Alkışlar) İnsanımızı, kendimizi düzeltelim.

Değerli arkadaşlarım, ben hepinizi saygıyla selamlıyorum. Bu kongremizin hayırlara vesile olması dileğiyle önümüzdeki üç yılda gerçek koyların, gerçek ürünlerin, gerçek şölenlerin yapılabileceği umuduyla herkese saygılarımı sunuyorum. Teşekkür ederim.

DİVAN BAŞKANI – Sayın Cafer Velioğlu, teşekkür ederiz.

Değerli arkadaşlar gündemimizin sekizinci maddesi, Merkez Denetleme Kurulu raporunun okunması, görüşülmesi ve ibrası üzerine idi. Görüşmeler tamamlanmıştır.

Ben ibra edilmesine dair oylarınıza sunuyorum. İbra edenler, kabul edenler lütfen işaret buyursunlar. Teşekkür ederim. Kabul etmeyenler, ibra etmeyenler lütfen işaret buyursunlar. Değerli arkadaşlar bir işaret göremiyorum. Oy birliğiyle kabul edilmiştir. Teşekkür ederim.

Gündemimizin dokuzuncu maddesi, Merkez Disiplin Kurulu kararlarının görüşülmesine ve karara bağlanmasına dair olacaktır. Tüzüğümüzün Merkez Genel Kurulun görev ve yetkileri başlıklı Madde 14/1 fıkrası, genel kurula şöyle bir karar veriyor. Hatırlatmak bakımdan söylüyorum, değerli arkadaşlar. Disiplin kurulu kararlarına göre üyelikten

çıkartılacaklar hakkında karar vermek genel kurulun görevleri arasındadır. Bundan sebep, bu madde konulmuştur. Merkez Disiplin Kurulunun raporunu da Sayın Osman Yuşan okuyacak, sonra ben oylarınıza sunacağım.

Sayın Osman Yuşan buyurun efendim. (Alkışlar)

OSMAN YUŞAN – Sayın divan, sayın genel başkanım, genel merkezin değerli yöneticileri, kıymetli şube başkanı arkadaşlarım ve çok değerli delege arkadaşlarım ikinci olağan genel kurulumuzun hepimize hayırlı olması dileğiyle öncelikle saygılar sunuyorum.

Bildiğiniz gibi üç yıl süreyle Merkez Disiplin Kurulu başkanı ve iki arkadaşımınla birlikte üç kişilik yönetimle üç yıl şube disiplin kurullarının elimize gelen değerlendirmelerini çok ciddi bir şekilde inceleyerek sonuçlandırdık. Kurulumuza on ikiye yakın müracaat oldu. Genel merkezimiz bize yönlendirdi. Bunları hukuk, elimizdeki yönetmelik, tüzük gereği ve vicdanlarımızın da özgür iradesiyle hiçbir şekilde ön yargılı olmadan, hiçbir arkadaşın bu kurumdan ayrılmasına gönlümüz razı olmadan vicdanımızla kanaatlerimizi belirttik. Bunların hepsi belge, bilgi, dokümanları tam teşekkül etmiş şekilde. Dört tanesi de geçici ihraç kararıyla genel merkeze bununla ilgili raporunuzu tebliğ ettik. Sayın genel kurul da bunları divana teslim edeceğim. Sizlerin huzurunda oylayacak. Bununla ilgili herhangi bir sorusu, suali olan olursa da; dosyamızda bütün bilgiler, belgeler buradadır. Tekrar bu genel kurulumuzun Türk Eğitim-Sen camiasına, Türk milletine ve Kamu-Sen’de alacağımız yeni görevde yürekten başarılar diliyor. Saygılar sunuyorum. (Alkışlar)

DİVAN BAŞKANI – Değerli arkadaşlar, elimde dört tane disiplinle ilgili rapor var.

Merkez Disiplin Kurulunca tüzüğümüzün 11 inci maddesine aykırı hareket ettiği kanaatine varılan Malatya şube üyesi Mustafa Alkış’ın disiplin kurulları yönetmeliğinin on beşinci maddesine göre üyelikten çıkarılmasını, genel kurulumuzun tasviplerine sunuyoruz.

Üç İmza,

Başkan
Osman Yuşan

Raportör
Ahmet Sandık

Üye
Feramuz Bozoğlu

Yine aynı, 11 inci maddeye göre Denizli Şube üyesi, Himmet Ali Karabulut’un disiplin kurulları yönetmeliğinin yine 15 inci maddesine göre üyelikten çıkarılması

Üç İmza,

Osman Yuşan

Ahmet Sandık

Feramuz Bozoğlu

Aynı madde, Bursa 2 nolu şube üyesi Niyazi Köse'nin üyelikten çıkarılması genel kurulumuzun tasviplerine sunuluyor.

Bir diğeri de Mustafa Görge'nin üyelikten çıkarılması genel kurulumuzun tasviplerine sunuluyor.

Ben ismini saydığım bu arkadaşlar eğer burada varsa kendilerini savunmak istiyorlarsa onlara bir fırsat vermek istiyorum. Ondan sonra genel kurula, oylarınıza buna sunacağım.

Mustafa Görge, Ali Karabulut, Mustafa Alkış, Mehmet Niyazi Köse.

DİVAN BAŞKANI – Değerli arkadaşlar, bütün arkadaşlarımıza söz fırsatı vermek istiyorum. Rahat bir ortam, germeden bir ortam sağlamak istiyorum. Dolayısıyla burada oylamaya sunmadan önce arkadaşlarımızı da çağıracağım. Bunlar hangi maddelerdi, size arz etsin. Dolayısıyla da o şekilde oylarınıza getirmek istiyorum. Burada birbirimizden saklayacak bir şeyimiz yok. Arkadaşlarımızın raporları var. Merkez Disiplin Kurulumuzca tüzüğümüzün 11 inci maddesine aykırı.

Ahmet Sandık bey buyursun. Ne diyor, ben buradan da okurdum; ama, kendisi, bütün maddeler aynı, kısaca bilgi versin, lütfen, buyurun.

AHMET SANDIK – Sayın divan, sayın genel başkanım, sayın genel merkez yöneticileri ve şube başkanları ve çok değerli delege arkadaşlarım.

Sayın başkan ben tüzüğün o maddesini okumayacağım. Ben sadece onu, zaten arkadaşlar da, herkes biliyor, arkadaşımın suçu neymiş? Buna göre arkadaşlar, karar verecekler.

Himmet Ali Karabulut, Malatya üyesi; şube disiplin kurulunu kararı ve yapılan işlemler şöyle; Kamu-Sen'in yaptığı açlık grevine destek olan arkadaşları, üyelerimizi orada bulunan halkın önünde rencide ediyorlar. Bunu gereksiz bulduklarını söylüyorlar, böyle sendikacılık olmayacağını söylüyorlar. Oradaki arkadaşları tahkir, tenkit ediyorlar. Bu arkadaşın suçu bu. Himmet Ali Karabulut.

DİVAN BAŞKANI – Değerli arkadaşlar, Himmet Ali Karabulut, Denizli şubesi üyemizin durumunu oylarınıza sunuyorum.

İhraç, üyelikten çıkarılmasını kabul eden arkadaşlar işaret buyursunlar, lütfen. Kabul etmeyenler. Dört, beş, altı, yedi arkadaşımız kabul etmiyor. Dolayısıyla üyelikten çıkarılması kabul edilmiştir.

DİVAN BAŞKANI – Değerli arkadaşlar, gündemde daha bir sürü maddemiz var. Dolayısıyla ben Malatya şube üyemizi soruyorum. Mustafa Alkış. Lütfen kısaca ifade ediniz.

AHMET SANDIK – Sayın başkanım, ben konu uzamasın diye detaya girmedim. Bu arkadaş aynı zamanda okuldaki üyelere de bu sendikaya hizmet edilmez, üye olunmaz diye sendikayı sabote edici eylemlerde bulunmuş. Çok uzun da ondan dolayı özetliyorum.

DİVAN BAŞKANI – Bir saniye. Bunlar şu anda bizim üyemiz olmasa bile bu dosyanın tekamül ettirilmesi gerekiyor. Dolayısıyla bunu oylamak durumundayız. Esasında şu an zaten üyemiz değiller; ama, biz bunu tekamül ettirmek durumundayız. Buyurun.

AHMET SANDIK – Sayın başkanım sayın Mustafa Alkış da aynı zamanda, zamanında Malatya şubesi yönetim kurulu üyesi. Bu arkadaş seçildikten sonra hiçbir toplantıya katılmıyor ve yine okulunda bütün şahitlerin, o okuldaki diğer üyelerimizin tutanakları var. “Siz hâlâ istifa etmediniz mi; böyle sendika olmaz. Zaten sendikacılık gereksizdir” gibi okuldaki diğer öğretmenlere, çalışanlara engel oluyor.

DİVAN BAŞKANI – Sayın Sandık, teşekkür ederiz.

Değerli arkadaşlar, bunlar şubelerden geliyor. Esasında Merkez Disiplin Kurulu bunlara karar vermiyor. Tıpkı bizim yaptığımız gibi onlar da bize aktarıyor.

Ben Mustafa Alkış'ı genel kurulun tasviplerine sunuyorum. Üyelikten çıkarılmasını kabul edenler işaret buyursunlar, lütfen. Teşekkür ederim. Etmeyenler işaret buyursunlar, lütfen. Yine oy birliğiyle olmamak kaydıyla üyelikten çıkarılması kabul edilmiştir.

AHMET SANDIK – Sayın başkanım yine Malatya üyesi Mustafa Gürge değil mi?

DİVAN BAŞKANI – Evet.

AHMET SANDIK – Bu da yine o zamanın Malatya şubesi disiplin kurulu üyesi. Mustafa Alkış'la beraber hareket ediyor. Şube yönetiminin hiçbir kararına katılmıyorlar, okulunda yine üyelerini istifaya zorluyor. Sendikamızın, yöneticilerin aleyhine... Özellikle en önemlisi, bizim üzerinde durduğumuz şey, üye olan veya olmayan diğer eğitim çalışanları önünde sendikanın gereksiz olduğunu, lüzumsuz olduğunu dile getiriyor. Bu yüzden şube ihraç kararını bize gönderiyor. Kendilerinden biz de savunma istedik. Savunma bile vermediler. Diğer okul idaresinin de gözü önünde böyle kurumun evrakını dikkate almıyor yırtıp atıyorlar. Bu gerekçeyle ihraç talebi sözkonusu.

DİVAN BAŞKANI – Teşekkür ederiz. Değerli arkadaşlar, ben tasviplerinize sunuyorum. Çıkarılmasını isteyenler işaret buyursunlar, lütfen. Teşekkür ederim. İstemeyenler işaret buyursunlar. Teşekkür ederim. Üyelikten çıkarılması genel kurulumuzca kabul edilmiştir.

Son olarak, Bursa 2 nolu şube üyesi Mehmet Niyazi Köse, buyurun.

AHMET SANDIK – Bizim aldığımız ifadelere göre Mehmet Niyazi Köse, Bursa'da şube yönetimine girdiği yarış kaybediyor. Arkasından genel merkeze bir yazı gönderiyor. O

yazıyı okumayayım. Çok uygunsuz ifadelerle dolu ve uzun; fakat, kendi savunmasından bir iki cümle okuyacağım.

Kına operasyonu diye adlandırdığı bir şey var. Genel merkeze bir paket kına postayla gönderiyor. Bunu da gönderdiğini de zaten söylüyor. Ayrıca bir olaydan bahsediyor. Tepede Cabbar ağa, aşağıda Seyit ağalar var diyor; yani, genel merkezin şahsiyetini takdir ediyor, falan. (Karşılıklı Konuşmalar) Devam etmeyeyim değil mi?

DİVAN BAŞKANI – Teşekkür ederiz. Değerli arkadaşlar üyelikten çıkarılmasını oylarınıza sunuyorum. Çıkarılsın diyenler lütfen işaret buyursunlar. Teşekkür ederim. Çıkarılmasın diyenler. Oy birliğiyle çıkarılmasına karar verilmiştir.

AHMET SANDIK – Ben teşekkür ederim, sayın divan. Genel kurulun hayırlara vesile olmasını dilerim. (Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI – Teşekkür ederiz. Değerli arkadaşlar, gündemimizin onuncu maddesi, tüzük değişikliğiyle ilgili olacaktır. Gündem bu şekilde belirlenmiş.

Bildiğiniz gibi kamu çalışanlarının durumunu düzenleyen yasada değişiklikler yapıldı. Bundan sebep tüzükte yapılması gereken zorunlu, yasanın, kanunun emrettiği değişiklikler var. Bu gündem maddesi bundan dolayı bırakılmış.

Arkadaşlar, teklifler varsa bütün teklifleri toplayayım. Hemen bunu oylarınıza sunacağım.

Teklifi okuyorum.

“Türk Eğitim-Sen İkinci Olağan Merkez Kurulu Divan Başkanlığına;

Sendikamız tüzüğünün 8 inci maddesinin üçüncü paragrafının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini ikinci olağan genel kurulumuzda geçerli olmak üzere arz ve teklif ederiz.

Teklif edenler

Şuayip Özcan , Firdevs Işık, Yaşar Yeniçerioğlu, Talip Geylan, İsmail Koncuk, Kamil Köse, Hanefi Bostan, Mustafa Gökhan...

Gerekçesini okuyacağım, ondan sonra değişikliği sunacağım.

Gerekçe; 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu’nda değişiklik yapan 5198 sayılı kanunun 1 inci maddesi gereği; -yani, tüzüğümüzü yasaya uydurmak durumundayız. Madde 8 üçüncü paragraf şöyle olmuştur; teklif ediliyor,- sendika üyeliği kesinleşen kamu görevlisinin başvuru belgesinin bir örneğini üyenin kendisine verir, bir örneği sendikada kalır, bir örneği üyelik ödentisine esas olmak ve dosyasında saklanmak üzere on beş gün içerisinde işverene gönderilir.”

Tartışma yok, yasal zorunluluktur. Esasında bunu genel kurula getirmek de çok, böyle bir zorunluluk da yoktur, zaten yasa bizim tüzüğümüzün üzerindedir. Biz sadece şekli

tamamlamış olacağız. Lütfen kabul edenler, etmeyenler. Teşekkür ediyoruz. Oy birliğiyle kabul edilmiştir.

Diğer madde,

“Türk Eğitim-Sen Olağan Merkez Kurulu Divan Başkanlığına;

Sendikamız tüzüğünün 10 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü paragraflarının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini ikinci olağan genel kurulumuzda geçerli olmak üzere arz ve teklif ederiz.

Yasa gerekçesi; gerekçe yine 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununda değişiklik yapan 5198 sayılı kanunun 2 inci maddesi gereği.

Madde 10 şu şekilde düzenleniyor;

İkinci paragraf üyelikten çekilme, çekilmekten isteyen kamu görevlisi tarafından üç nüsha olarak doldurulup imzalanan üyeliklerden çekilme bildirimini kurumuna verilmesi ile gerçekleşir. Kurum görevlisi kayıt numarası ile tarihi verilen çekilme bildirimini bir suretini derhal üyeye vermek zorundadır. Kamu işvereni bildirimini bir örneğini on beş gün içerisinde sendikaya gönderir.

Üçüncü paragrafta ise çekilme kamu işverenine başvurma tarihinden başlayarak 30 gün içerisinde geçerli olur. Çekilmenin bu süre içerisinde çekilenin bu süre içerisinde başka bir sendikaya üye olması halinde yeni sendikaya üyeliği bu sürenin bitim tarihinde kazanılır.” Oylarınıza sunuyorum. Kabul edenler, etmeyenler. Kabul edilmiştir.

Tüzükteki bu düzenlemeler yeniden basılıp gönderilecek hatta şöyle bir şey daha olacak var; kamu çalışanlarıyla ilgili yeni çalışma var. Eğer bu yasa çıkarsa biz Haziran’da bir tüzük kurultayı toplamak zorundayız; ancak, bu yasa çıkarken yasa diyor ki, ilk genel kurulda değiştirilmek üzere, bizimki de bu ilk genel kurul olduğu için mecburen bunları getirdik. Eğer yasada bir değişiklik olursa zorunlu olarak Haziran ya da Temmuz ayında bir tüzük kurultayı toplamak durumunda kalacağız. Şimdiden arz ederim.

Diğer bir madde,

“34 üncü maddenin A bendindeki üye sayısı, “500 üye” ifadesinin “üye sayısı 400” ile değiştirilmesini ikinci olağan genel kurulumuzda geçerli olmak üzere arz ve teklif ederiz.

Teklif edenler Şuayip Özcan, Firdevs Işık, Yaşar Yenicerioğlu, Talip Geylan, İsmail Koncuk, Kamil Köse, Hanefi Bostan, Mustafa Gökhan.”

Aynı konuda yasal değişiklikler, aynı konuda bir başka önerge daha var; ama, ifadesi her şeyi aynı; çünkü, yasadaki, oradaki şeyi kopya etmişler. Bu önerge sahipleri de Ahmet Turgut Kurtoğlu, Karabük şubesi üst kurul delegesi. İkisi de aynı konuyu diyor.

Ben ikisini birden oylarınıza sunuyorum. Bir kontrol edeyim. Rakamlarda gözden kaçmış olabilir.

Değerli arkadaşlar üye sayısı 500 ile 3000 arasında diye geçiyordu; yasa 400 ile 3000 indirdi. O 500 rakamını, 400'e indirdi. Bunu oylarınıza sunuyorum. Kabul edenler, etmeyenler. Kabul edilmiştir.

Değerli arkadaşlar, bir önerge daha var. Okuyorum.

“Türk Eğitim-Sen İkinci Olağan Merkez Genel Kurulu Divan Başkanlığına;

Sendikamız tüzüğü'nün 18 inci maddesinin ikinci paragrafının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini, ikinci olağan genel kurulumuzda geçerli olmak üzere arz ve teklif ederiz.

Teklif edenler; Şuayip Özcan, Firdevs Işık, Yaşar Yeniçerioglu, Talip Geylan, İsmail Koncuk, Kamil Köse, Hanefi Bostan, Mustafa Gökhan.

Madde 18 ikinci paragrafı, değişiklik istenen, genel başkan ve genel sekreterliklerin seçimleri tek dereceli olup merkez genel kurul delegeleri arasından serbest, eşit, gizli oy açık sayım ve döküm esasına göre ayrı ayrı seçilir. Genel başkan ve genel sekreterlikler için birden fazla aday olması durumunda en çok oy alan aday seçimi kazanır. Genel Başkan dışında her genel sekreter için ayrıca bir yedek üye seçilir. Yedek üye adayları aldıkları oy sayısına göre sıralanır ve seçime katıldığı genel sekreterliğin yedek üyesi olur. Oyların eşitliği halinde adaylar arasında kura çekilir.

Gerekçe; mevcut tüzüğe göre herhangi bir genel sekreterliğe ayrı bir aday çıkmaması durumunda yedek üye seçilemeyecektir. Bu durumda genel sekreterliklerden herhangi birinde boşalma olması halinde o genel sekreterliğe gelecek kişi bulunamayacaktır. Bu düzenleme ile sorunun ortadan kaldırılması amaçlanmıştır.”

Değerli arkadaşlar oylarınıza sunuyorum. Kabul edenler işaret buyursunlar. Etmeyenler. Kabul edilmiştir.

Değerli arkadaşlar, tüzükteki madde sıralarına göre sıraladım, düzenledim. 28 inci madde de bir değişiklik isteniyor.

“Türk Eğitim-Sen İkinci Olağan Merkez Genel Kurulu Divan Başkanlığına;

Sendikamız tüzüğü'nün 28 inci maddesinin birinci paragrafının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini ikinci olağan genel kurulumuzda geçerli olmak üzere arz ve teklif ederiz.

Teklif edenler; Şuayip Özcan, Firdevs Işık, Yaşar Yeniçerioglu, Talip Geylan, İsmail Koncuk, Kamil Köse, Hanefi Bostan ve Mustafa Gökhan.

Birinci paragraf; Merkez Denetleme Kurulu, merkez genel kuruluna katılan delegeler arasından serbest, eşit, gizli oy, açık sayım ve döküm esasına göre seçilen beş üyeden oluşur. Merkez denetleme kurulu için ayrıca beş yedek üye seçilir.

Gerekçe; mevcut tüzüğe göre Merkez Denetleme Kurulunun üç asıl, üç yedek üyeden oluşması kurul görevlerinin yeterince yerine getirilmemesine yol açmaktadır. Üye sayısının beşe çıkarılmasının katılımcılığı ve etkinliği arttıracaktır.”

Üç olan sayı beşe çıkarılıyor. Ben oylarınıza sunuyorum. Kabul edenler. Teşekkür ederim. Etmeyenler. Kabul edilmiştir.

29 uncu Madde,

“Sendikamız tüzüğünün 29 uncu maddesinin birinci paragrafına aşağıdaki şekilde değiştirilmesini ikinci olağan genel kurulumuzda geçerli olmak üzere arz ve teklif ederiz.

Teklif edenler; Şuayip Özcan, Firdevs Işık, Yaşar Yeniçerioğlu, Talip Geylan, İsmail Koncuk, Kamil Köse, Hanefi Bostan ve Mustafa Gökhan.

Madde 29, birinci paragraf Merkez Denetleme Kurulu en az altı ayda bir toplanıp çalışmaları denetler. Kurul daha kısa sürelerde de denetleme yapma yetkisine sahiptir. Denetlemenin yapılabilmesi için en az üç kurul üyesinin hazır bulunması şarttır. Kurul kararını oy çokluğuyla alır. Oylarda eşitlik olması halinde kararı başkanın oyu belirler.”

Önceki tüzüğümüzde en az üç değil, iki idi. Üç kişiden oluşuyordu. Çoğunluk sağlayabilmek için iki idi. Beşe çıkardık, üç olsun diyor.

Bunu oylarınıza sunuyorum. Kabul edenler. Etmeyenler. Kabul edilmiştir.

30 uncu Madde ile ilgili;

“30 uncu maddenin birinci paragrafının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini ikinci olağan genel kurulumuzda geçerli olmak üzere arz ve teklif ederiz.

Teklif edenler; Şuayip Özcan, Firdevs Işık, Yaşar Yeniçerioğlu, Talip Geylan, İsmail Koncuk, Kamil Köse, Hanefi Bostan ve Mustafa Gökhan.

Madde 30, birinci paragraf. Merkez disiplin kurulu genel merkez kuruluna katılan delegeler arasından serbest, eşit, gizli oy açık sayım ve döküm esasına göre seçilen beş üyeden oluşur. Merkez Disiplin Kurulu için ayrıca beş yedek üye seçilir.”

Değerli arkadaşlar, üçtü beşe çıkarıyor.

Ben oylarınıza sunuyorum. Kabul edenler. Etmeyenler. Kabul edilmiştir.

31 inci Madde de buna uyum sağlamak için birinci paragraf şu şekilde değiştirilsin isteniyor.

“Merkez Disiplin Kurulu, Merkez Yönetim Kurulunun çağrısı üzerine en geç on beş gün içerisinde toplanır ve verilen görevi 30 gün içerisinde sonuçlandırır. Kurulun toplanabilmesi için en az üç kurul üyesinin hazır bulunması şarttır.

Önceden iki idi.

Merkez Yönetim Kurulunun çağrısı üzerine toplantılara kabul edilebilir yazılı mazeret belirtmeden katılmayan üyenin kurul üyeliği düşer. Yerine sırasıyla yedek üye çağırılır. Kurul kararlarını oy çokluğu ile verir. Oylarda eşitlik olması halinde kararı başkanın oyu belirler.

Teklif edenler; Şuayip Özcan, Firdevs Işık, Yaşar Yeniçerioglu, Talip Geylan, İsmail Koncuk, Kamil Köse, Hanefi Bostan ve Mustafa Gökhan.”

Kabul edenler. Etmeyenler. Teşekkür ederim. Kabul edilmiştir.

Değerli arkadaşlar, yine 37 inci maddenin üçüncü paragrafı ile ilgili iki tane ayrı önerge var. İki önerge de 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununda değişiklik yapan 5198 sayılı kanunun üçüncü maddesi gereği. Gerekçesi bu. İkisi de aynı. İkisini birleştirip birden oylarınıza sunacağım. Ben önergeyi okuyorum.

“Türk Eğitim-Sen Olağan Merkez Kurulu Divan Başkanlığına;

Sendikamız tüzüğünün 37 inci maddesinin üçüncü paragrafındaki “üye sayısı 500” ile ifadesinin “üye sayısı 400” ile şeklinde değiştirilmesini ikinci olağan genel kurulumuzda geçerli olmak üzere arz ve teklif ederiz.”

Oylarınıza sunuyorum. Kabul edenler. Etmeyenler. Kabul edilmiştir.

49.Madde,

“Sendikamız tüzüğünün 49 uncu Maddesinin ikinci paragrafının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini ikinci olağan genel kurulumuzda geçerli olmak üzere arz ve teklif ederiz.

Teklif edenler; Şuayip Özcan, Firdevs Işık, Yaşar Yeniçerioglu, Talip Geylan, İsmail Koncuk, Kamil Köse, Hanefi Bostan ve Mustafa Gökhan.

Madde 49 ikinci paragraf; il ve ilçe temsilcileri üyeler arasından seçilir. Şube Yönetim Kurulunun teklifi ile Merkez Yönetim Kurulu tarafından görevlendirilir.

Gerekçe; tüzük ve yönetmelik arasında uyum sağlanması amaçlanmaktadır.”

Tüzükle yönetmelik arasında uyumsuzluk varmış. Bunu düzeltmek teknik bir konu. Bunu oylarınıza sunuyorum. Kabul edenler. Etmeyenler. Kabul edilmiştir.

OTURUM BAŞKANI – Değerli arkadaşlar, okuduğum bu önergelerden başka önerge var mı?

Buldum. Sıralamaya koyuyorum.

Değerli arkadaşlar, üç tane önerge var. İkisini de ayrı ayrı okuyacağım. Birbirine aynı konulara temas ediyor.

Birinci önerge;

“Türk Eğitim-Sen İkinci Olağan Merkez Genel Kurulu Divan Başkanlığına;

Birinci olağan genel merkez kurulda alınan karar gereği profesyonel sendikacılık yapacak şube başkanının aylıksız izinli olabilmesi ve maaşının sendikadan karşılanabilmesi

için şubenin en az 2000 üyesinin bulunması gerekmektedir. Bu sayının 1500'e düşürülmesi ve üye sayısı 1500'ün altında bir şubenin durumu, önemi ve özelliği dikkate alınarak şube başkanının aylıksız izinli sayılmasına karar vermek üzere Merkez Yönetim Kuruluna yetki verilmesini arz ve talep ederiz.

Teklif edenler; Şuayip Özcan, Firdevs Işık, Yaşar Yeniçerioglu, Talip Geylan, İsmail Koncuk, Kamil Köse, Hanefi Bostan ve Mustafa Gökhan.”

Değerli arkadaşlar, profesyonellik sınırını 2000 üyeden 1500'e indiriyor. İki madde var. 1500'e indiriyor. 1500'ün altında olursa ancak bir sebepten, özelliğinden dolayı bölgesel olabilir, diğer başka bir sebepten olabilir. 1500'ün altında da profesyonelliğe geçirmeye Genel Merkez Yönetim Kuruluna yetki verilmesine dair bir talep.

İkincisini okuyorum.

“Türk Eğitim-Sen İkinci Olağan Merkez Genel Kurulu Divan Başkanlığına;

Profesyonel yapılacak şubeler için aşağıdaki esasın kıstas alınmasını arz ve teklif ederiz.

İlde ya da şubede şubeye bağlı çalışan sayısı 0 ile 6000 arası olan yerlerde çalışanların en az %35'ini, 6001 ile 8000 arası çalışanı olan yerlerde %30'unu, 8001 ile 10000 arası çalışanı olan yerlerde %25'ini, 10001 ile 15000 arası çalışanı olan yerlerde %22'sini, 15001den fazla çalışanı olan yerlerde %18'ini sendika üyesi yapmaları halinde en az bir kişi profesyonel sendika yöneticisi yapılır. Şube yönetim kurulunun profesyonellik istememesi durumunda profesyonellikte zorunluluk yoktur.

Önerge sahipleri; Ahmet Turgut Kurtoğlu, Karabük şubesi üst kurul delegesi.”

Değerli arkadaşlar, şimdi biri orana bağlamış oran şeklinde, orada yalnız yasada bir sınır var, demin düzeltmeler yaptık “400 ile 3000” ona bu oranları tekrar hesaplamak lazım. Acaba denk geliyor mu, gelmiyor mu?

Değerli arkadaşlar, ben şimdi birinci önergeyi sunuyorum.

Teklif edenler; Şuayip Özcan, Firdevs Işık, Yaşar Yeniçerioglu, Talip Geylan, İsmail Koncuk, Kamil Köse, Hanefi Bostan ve Mustafa Gökhan.

2000'den 1500'e düşürülmeyi ve aynı şekilde 1500'ün altında olan yerlerde de profesyonellik imkanı sağlayan yetki teklifini kabul edenler işaret buyursunlar, lütfen. Etmeyenler. Kabul edilmiştir.

Değerli arkadaşlar, ikincisi ilde ya da şubede oranlara bağlayan teklif. Ahmet Turgut Kurtoğlu bey tarafından sunulmuş. Bu önergeyi sunuyorum. Kabul edenler. 6 kişi kabul ediyor. Etmeyenler. Kabul edilmemiştir.

Diğer bir önergeyi okuyorum.

“Türk Eğitim-Sen İkinci Olağan Merkez Genel Kurulu Divan Başkanlığına;

4688 sayılı kanunun 12 inci Maddesi F bendi ve tüzüğümüzün 17 inci maddesi D bendi gereği taşınır ve taşınmaz malların satın alınması veya mevcutlarının satılması konusunda Merkez Yönetim Kuruluna yetki verilmesini arz ve talep ederiz.

Teklif edenler; Şuayip Özcan, Firdevs Işık, Yaşar Yeniçerioglu, Talip Geylan, İsmail Koncuk, Kamil Köse, Mehmet Hanefi Bostan, Mustafa Gökhan.”

Kabul edenler işaret buyursunlar, lütfen. Etmeyenler. Oy birliğiyle kabul edilmiştir. Teşekkür ederim.

Başka bir önerge,

“Türk Eğitim-Sen İkinci Olağan Merkez Genel Kurulu Divan Başkanlığına;

Merkez Yönetim Kurulu tarafından şubelere gönderilen avansların aşağıdaki şekilde düzenlenmesini arz ve teklif ederiz.

Şubelere avans olarak şube üyelerinin tamamından o ay için genel merkez hesabına aktarılan aidat toplamından %10 konfederasyon payı çıkarıldıktan sonra kalan kısmının en az %70’i avans olarak şube hesabına aktarılır. Bu oran profesyonel yöneticisi olan şubelere en az %45 olarak uygulanır.

Önerge sahipleri; Ali Karadeniz. Ahmet Turgut Kurtoğlu.”

Diğer önerge o önerge var.

“Sınırları dahilinde çalışanların en az %25’ini üye kayıt etmiş bulunan şubelerde bir eleman çalıştırılır. Çalışan bu elemanın ücreti ise sendika genel merkezi tarafından karşılanır, hükmünün eklenmesini arz ve teklif ederiz. Ahmet Turgut Kurtoğlu, Karabük şube üst kurul delegeesi.”

“Türk Eğitim-Sen İkinci Olağan Genel Kurulu Divan Başkanlığına;

Türk Eğitim-Sen tüzüğünün 58 inci maddesi altıncı fıkrasının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Madde 58 A hizmet tazminatı, merkez ve şube yönetim kurulu üyeleriyle merkez genel kurulunu oluşturan üst kurul delegelerine görev süreleri içerisinde meydana gelebilecek ölüm ve maluliyetleri halinde görevde kaldıkları her bir hizmet yılı için sendikadan veya görevli oldukları kurumlardan aldıkları en son maaşlarının brüt tutarının iki katı kadar hizmet tazminatı sendika tarafından ödenir. Hizmet tazminatlarının kanunen ödenmesi gereken vergileri sendika tarafından karşılanır. Vefat edenlerin tazminatları varislerine ödenir.

Önerge sahipleri Ahmet Turgut Kurtoğlu, Karabük şube üst kurul delegeesi.”

AHMET KURTOĞLU - Değerli arkadaşlarım, tüzüğümüzün 58 inci maddesine göre ki daha öncesi var. Biz bu tüzüğü Kızılcahamam’da hazırlamıştık. Yaşar ağabey de hatırlar.

Sendika yasası çıkması öncesi bir an önce kongreleri yapalım diye alalace... Orada böyle bir taslak madde olduğunda, şifa aynı zamanda kendisi de hatırlıyor mu bilmiyorum; ama, sendikaya külfetli bir maddi yük getireceğini söylemişim. O günden sonra bir hesaplama yaptım. Bugünkü sayı itibariyle profesyonel olan şubelerimiz ve merkez yöneticilerimize üç yıl içerisinde ödeyeceğimiz tazminat miktarını aşağı yukarı 930.000.000.000 TL falan tutuyor. Yanılıyor muyum, ben mi yanlış anladım. Tabi altmış kişilik profesyonel bir grup için. Bunu bu grubu elli kişiye indirdiğinizde 700.000.000.000 TL ödememiz gerekiyor. Kırk kişilik, merkez yöneticileri dahil, hesapladığımızda da 550.000.000.000 TL, 600.000.000.000 TL ödememiz gerekiyor. Şimdi yetkiyi alamadığımız bir dönemde yaklaşık altmış kişilik gruptan 1.000.000.000.000'ı, 750.000.000.000'ını İstanbul'a, Ankara'ya, İzmir'e aktarıp üye yapma, yetki yapma çalışmasında kullanırsak yetkili olur muyuz, olmaz mıyız diye düşündüm. Bu tazminat hakları değildir diye asla düşünmüyorum. Analarının ak sütü gibi helal olsun, bu görevi yapan her arkadaşımın hakkıdır; ama, biz Türk Eğitim-Sen emeklilik keseneklerinin ödediği ve emekli ikramiyelerinden kayıt ettirmediği profesyonel yöneticilerine para vererek arayacak durumda değildir diye de düşündüm. Onun için bu maddenin bütün üst delegelerine, şube yönetimlerine ve profesyonel olan bütün arkadaşlarımıza kazaen veya normal vefatları halinde daha önce kaza geçiren bir arkadaşımıza alınan araba mahiyetinde üst kurul delegelerinin hepsi profesyonel olmayacağına göre kendi kurumlarında çalıştıkları maaşlar karşılığında, Allah korusun, ölüm ve maluliyet halinde, ölüm halinde de ailelerine verilmek kaydıyla, yardım olsun maksadıyla her hizmet yılı için 2şer brüt maaşı kadar olsun dedim. Bu binde bir olacak vakıadır. Böylece sendikamızda üç yılda bugünkü rakamla 1.000.000.000.000 masraf altına girmez diye düşünüyorum. Teşekkür ediyorum. Vebali sizin üzerinize bırakıyorum.

DİVAN BAŞKANI – Arkadaşlar önergeyi yeniden okuyup oylarınıza sunuyorum.

“58 A hizmet tazminatı, Madde 58 A hizmet tazminatı, merkez ve şube yönetim kurulu üyeleriyle merkez genel kurulunu oluşturan üst kurul delegelerine görev süreleri içerisinde meydana gelebilecek ölüm ve maluliyetleri halinde görevde kaldıkları her bir hizmet yılı için sendikadan veya görevli oldukları kurumlardan aldıkları en son maaşlarının brüt tutarının iki katı kadar hizmet tazminatı sendika tarafından ödenir. Hizmet tazminatlarının kanunen ödenmesi gereken vergileri sendika tarafından karşılanır. Vefat edenlerin tazminatları varislerine ödenir.

Önerge sahipleri; Ahmet Turgut Kurtoğlu.”

Kabul edenler. Kabul etmeyenler. Değerli arkadaşlar, kabul edilmemiştir.

Diğer bir önergeyi okuyorum.

“Merkez Türk Eğitim-Sen İkinci Olağan Genel Kurulu Divan Başkanlığına;

Merkez yönetim kurulu tarafından şubelere gönderilen avansların aşağıdaki şekilde düzenlenmesini arz ve teklif ederiz.

Şubelere avans olarak şube üyelerinin tamamından o ay için genel merkez hesabına aktarılan aidat toplamından %10 konfederasyon payı çıkarıldıktan sonra kalan kısmının en az %70’i avans olarak şube hesabına aktarılır. Bu oran profesyonel yöneticisi olan şubelere en az %45 olarak uygulanır.

Önerge sahipleri; Ali Karadeniz. Ahmet Turgut Kurtoğlu.”

YAŞAR YENİÇERİOĞLU – Şimdi kanun sendikasının gelirlerini toplama ve harcama görevi tamamen genel merkez yetkisine vermiştir. 4688 sayılı kanun gereğidir. Onun için böyle bir önerenin verilmesi yanlış. Bir de bu arada şunu söyleyeyim. Bu önerge bir tavsiye niteliğinde belki çıkabilir; ama, bana göre şubelerin zararına olur. Niye; çünkü, bugüne kadar bir nedenden; yani, etkinlik yapacaktır, demirbaş alacaktır, bilmem nedir benden para isteyip de almadım diyen varsa buyursun çıktın. Fazlasıyla paralar gidiyor. Ali beyin kendisine 2004’de %72 oranında para gönderdim. (Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI – Yaşar bey size bir soru soracağım.

YAŞAR YENİÇERİOĞLU – Ali beyle her zaman görüşürüz. Özellikle eski saymanı, yok Fatih işte eski saymanımız Fatih bey de burada. Yani, şimdi önergeyi o verdiği için diyorum. Onun için bana göre bu bir tavsiye niteliğinde gibi bir şey olacak. Zaten diyorum ya biz şubelerimizi hiçbir zaman mağdur etmedik. Kesinlikle %50’nin altında verilen şube sayısı iki, üç tane çıkmaz. O da neden biliyor musunuz, profesyoneli iki tane olduğu için. Açık söylüyorum, hem şube başkanı hem sekreteri profesyonel olan yerlerde biraz kıstım; ama, profesyonel olmayan şimdi isterseniz bunu kabul ettirdiği bir başka bir yönüne bakalım. Güneydoğudaki ve doğudaki şubelerimizin durumu ne olacak? Ben Diyarbakır’a %2000 para gönderiyorum. Şimdi ne yapacağız? Diyarbakır’da kiralık yerimiz var. Orada bayrağı, tabelamızı asmışız. (Alkışlar) Şırnak’ta yerimiz var. Ne yapacağız?

OTURUM BAŞKANI – Değerli arkadaşlar, zaten yasa belirlemiş; ama, ben demin dedim ki hiç oylamaya sunmadığım bir önerge oldu mu? Dolayısıyla ben oylarımıza sunuyorum. Kabul edenler, kabul etmeyenler.Reddedilmiştir.

Değerli arkadaşlar son iki tane önerge var. Yine Türk Eğitim-Sen tüzüğü’nün 54 üncü maddesi. İki tane yazılmış. İkisi de aynı. İkisini beraber oylatacağım.

“Profesyonelliği bulunmayan fakat sınırları dahilinde çalışanların en az %25ini üye kayıt etmiş bulunan şubelerde 1 eleman çalıştırılır. alışan bu elemanın ücreti ise sendika genel merkezi tarafından karşılanır, hükmünün eklenmesini arz ve teklif ederiz.

Önerge sahibi; Ahmet Turgut Kurtoğlu.”

Kabul edenler. Etmeyenler. Kabul edilmemiştir.

Son önergeyi okuyorum.

“Türk Eğitim-Sen İkinci Olağan Genel Kurulu Divan Başkanlığına;
Tüzüğün 66 Maddesinin dördüncü paragrafının aşağıda belirtildiği şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Madde 66 paragraf dört, merkez veya şube yönetim veya denetleme kurulu üyesi olup genel kurullarda tabi delege olanların yönetim ve denetleme kurullarına yeniden seçilememeleri halinde delegelik sıfatları bir sonraki delegelik seçimine kadar devam eder. Yapılan bu değişiklik ikinci olağan genel kurul delegelerini de kapsar.

Gerekçe; tabi delege haklarının seçilen delegelerle eşit hale getirilmesi.

Dayanak; 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununun 9 uncu Maddesi altıncı fıkrası.

Teklif edenler; Ramazan Yılmaz, Hasan Budak, Ali Ünalın, Enver Demir, Adnan Hakan, Hanefi Bostan, Ömer Okumuş, Kamil Özata, Osman Yılmaz, Battal Nurlu, Mürsel Özata, Ali Tuna, Recep Varlıakman, Coşkun Dilber, Kamil Köse, Doğanay Erdin, Fethi şahin, Selçuk Türkoğlu, Sami elik, Hamdi Koçak, Mustafa Kızıklı.

Değerli arkadaşlar, bu önergeyi oylarınıza sunuyorum. Kabul edenler. Sayacağız.

Kabul etmeyenler. Sayacağız. Önerge kabul edilmiştir. (Alkışlar)

Değerli arkadaşlar, bir saniye. Çok önemli duyurum var. Onu yapmak istiyorum. Bugün, gündemimizin 10 uncu maddesi, tüzük değişikliği ile ilgili önergelerin görüşülmesi hakkındaydı ve onu da bitirdik. Son madde bitti.

şimdi yarın sadece zorunlu organların seçimleri yapılacaktır. Dolayısıyla bu hazırlıklar, oy pusulasının filan hazırlanması için zamana ihtiyacımız vardır. Ben yönetim, denetim, bütün zorunlu organlar ve Kamu-Sen üst kurulu delegeliği için olan adaylık önerilerini saat 21.00’e kadar bekliyorum. O zamana kadar hazırlarsınız. Teşekkür ediyorum.

6 ŞUBAT 2005 PAZAR

DİVAN BAŞKANI – Değerli arkadaşlar Türkiye Kamu-sen üst kurul delege adaylarının isimlerini ve aldıkları oyları açıklıyorum:

Abdulkadir Venedik, 201; Adem Aksay, 201; Adnan Hakan, 203; Adnan Sarısayın, 204; Ahmet Erol İnceoğlu, 201; Ahmet Kandemir, 202; Ahmet Koçak, 202; Ahmet Rasim Asker, 203; Ahmet Şenses, 211; Ahmet Kardeşahin, 201; Ahmet Urfalı, 204; Ahmet Yaşar Pınarbaşı, 202; Alaattin Özbilici, 204; Ali Balaban, 205; Ali Buğdaycı, 209; Ali Gürlek, 205; Ali İhsan Öztürk, 204; Ali Rıza Bekler, 205; Ali Yazıcı, 216; Alparslan Metin, 203; Aydın Koç, 211; Battal Namlı, 207; Bekir Aran, 205; Bünyamin Seçme, 208; Cabir Özata, 207; Cafer Ünal, 208; Cafer Velioglu, 205; Celal Akarsu, 204; Cengiz Kocakaptan, 206; Coşkun Dilben, 211; Cumhuriyet Karasu, 202; Derviş Paralı, 203; Çetin Elmas, 213; Ekrem Şenol, 197; Ekrem Uygur, 199; Enver Demir, 200; Ercan Yıldız, 197; Erkan Agan, 197; Erol Avşar, 204; Erol Özsoy, 197; Bahri Gök, 199; Fethi Öztürkmen, 199; Fikret Başar, 198; Firdevs Işık, 199; Fuat Akdeniz, 198; Güner Ay, 202; Halis Şener, 200; Hamdi Koçak, 206; Harun Yenice, 203; Hasan Budak, 202; Hasan Eski, 197; Hasan Karar, 199; Hikmet Karakuş, 198; Hurşit Keşoğlu, 198; Hüseyin Öztürk, 199; Hüseyin Torun, 199; Hüsnü Okumuş, 200; İbrahim Karatop, 198; İlyas Malçok, 203; İsmail Toncuk, 197; İsmail Ok, 198; İsmail Sevinç, 197; İzzet Yurt, 199; Müfit Bayraktar, 203; Recep Ballıkman, 203; Kadir Arıcı, 207; Kamil Duman, 200; Kamil Köse, 202; Kamil Terzi, 200; Kazım Sarlık, 213; Kemal Usta, 203; Kutbey Hatınoğlu, 209; Kubbettin Yıldız, 205; Murat Yılmaz, 204; Yaşar Şahin Doğan, 204; Mahmut Alparslan, 205; Mehmet Bayram, 202; Mehmet Emin Önder, 203; Mehmet Hanefi Bostan, 205; Mehmet Kızılay, 200; Mehmet Mahsun Baştaş, 202; Mehmet Depetmez, 202; Mesut Sülün, 201; Kazım Tatlı, 204; Muhterem Güngör, 199; Murat Aykul, 200; Murat Özgür, 199; Musa Akkaş, 202; Mustafa Gökhan, 200; Mustafa Karlı, 198; Mustafa Kılıç, 198; Mustafa Kızıklı, 195; Mustafa Uğur, 199; Muzaffer Yılmaz, 200; Musel Özata, 200; Osman Yılmaz, 200; Naim Demirtaş, 198; Necmettin Özer, 196; Necmi Erkoş, 199; Nedim Afacan, 196; Nedim Mercan, 198; Nevzat Kahya, 197; Nevzat Türkmen, 198; Nurettin Gülbey, 199; Nurettin Yılmaz, 200; Nurhan Ekşi, 199; Nusret Oluger, 203; Orhan Bayraktar, 199; Osman Kısaoğlu, 198; Ömer Okumuş, 202; Ömer Salih Çıplak, 199; Ramazan Paskal, 200; Ramazan Uğur, 207; Ramazan Yılmaz, 200; Recep Afşar, 199; Recep Tuncay, 199; Remzi Özmen, 197; Rıdvan Naci Dereli, 202; Rifat Çelik, 201; Sadi Eriş, 204; Salih Alemdar, 200; Salih Özdemir, 199; Sami Bilgin, 201; Sami Çelik, 199; Sami Özdemir, 204; Satılmış Akın, 200; Sedat Falyacı, 199; Sedat Yılmaz, 199; Selahattin Bulut, 198; Selamet Yıldırım, 206; Selim Sarı, 198; Sevgi Yalav, 192; Seyit Ahmet Güler, 196; Seyit Ali Kaplan, 202; Sinan Güner,

197; Mehmet Arıca, 201; Şahin Ören, 198; Şemsettin Ağar, 198; Şemsettin Sungur, 199; Şemsettin Şeker, 200; Şevki Aşkın, 202; Talip Geylan, 209; Tanfer Ata, 198; Timur Faruk Yatmaz, 198; Turhan Kaya, 194; İlfettin Yalın, 196; Vedat Genç, 194; Yaşar Gürakan, 193; Yaşar Yeniçerioglu, 200; Yılmaz Erkayıran, 192; Yılmaz Kuran, 193; Yunus Başköy, 192; Yusuf Elçoban, 192; Yüksel Selçuk Türkoğlu, 201; Zahit Gündereci; 192; Zihni Altınkaya, 192; Zühtü Tunçel, 193.

En yüksek oy alan 157 delege saydım. Devam ediyorum.

Ali Karadeniz, 40; Ahmet T. Kurtoğlu, 40; Akif Akkuş, 45; Orhan Erdoğan, 37; Bahtiyar Yüksel, 40; Veli Metin, 34; Yaşar Akyol, 35; Ahmet Azizoglu, 35; Ömer Yel, 29; Fethi Şahin, 40.

Değerli arkadaşlar, hayırlı uğurlu olsun. (Alkışlar)

Seçimler sonucu Merkez Yönetim, Denetleme ve Disiplin Kurulu üyeliklerine aday olan arkadaşlarımızın aldıkları oy sayıları da şu şekildedir: